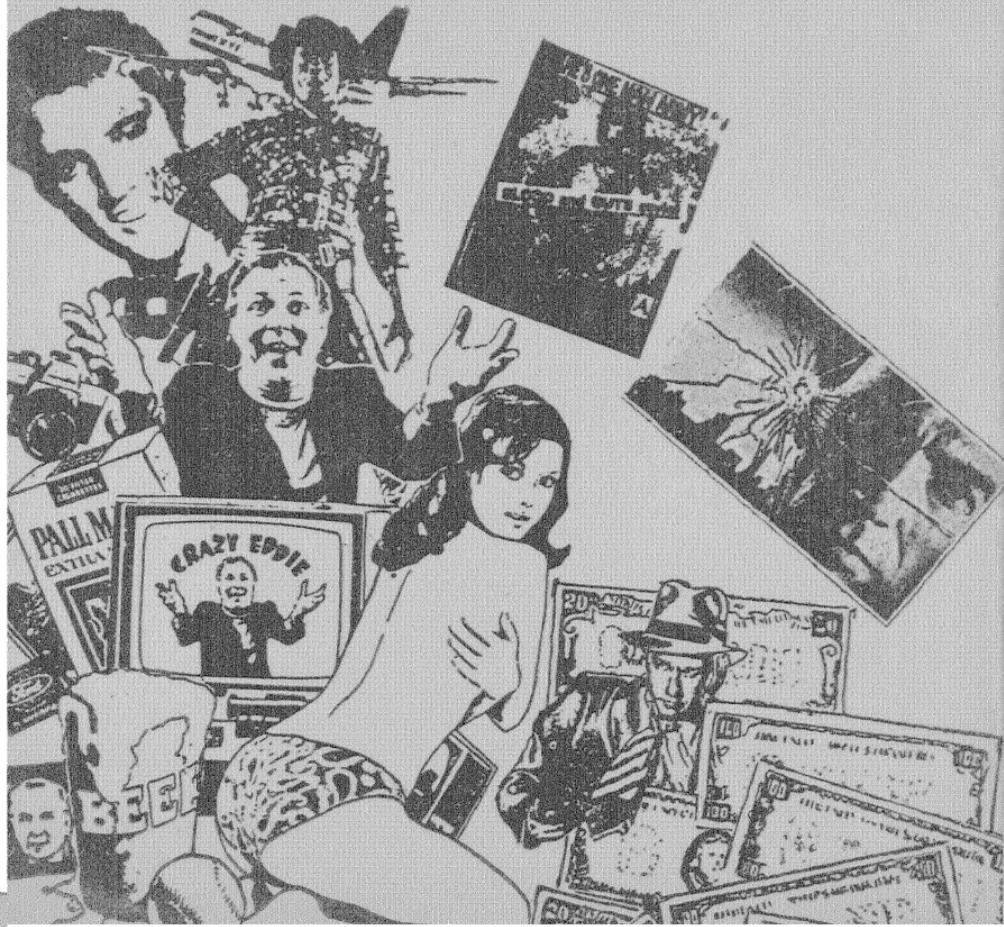

மக்கள் கலாசாரத்தை மன்றைக்கும் சக்திகள்

வாழ்விசீக்டாவாயன்

மக்கள் கலாசாரத்தை மண்ணேக்கும் சுக்திகள்

வல்லிக்கண்ணன்

இயு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்
41-ஏ, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டெட்,
சென்னை-600 098.

முதற் பதிப்பு : அச்சிட்டோபர், 1985
உரிமைப் பதிவு,

னிலை : ரூ. 7-00

அச்சிட்டோர்:
பாலவ பிரின்டர்ஸ் பிக்ரவேட் லிமிடெட்,
சென்னை - 600 014.

பொருளடக்கம்

1.	சிதைகின்ற கலாசாரம்	...	5
2.	சீர்குலைக்கும் சினிமா	...	17
3.	பத்திரிகைகளும் புத்தகங்களும்	...	27
4.	வணிகப் பொருளாகும் வனிதையர்	...	34
5.	கலாசாரச் சிதைவின் புதிய போக்குகள்	...	42
6.	இசை உலகக் கூத்துகள்	...	50
7.	போதை மருந்துகள்	...	56
8.	ஹிப்பி கலாசாரம்	...	63
9.	விளாம்பர வலைவீச்சு	...	66
10.	எதிர்மறை விளைவுகள்	...	71
11.	எதார்த்த நிலைமைகள்	...	75
12.	முதலாளித்துவத்தின் அவலங்கள்	...	80
13.	பிரசார சாதனங்கள்	...	87

1. சிதைகின்ற கலாசாரம்

நாடு முழுவதற்கும் அதிர்ச்சியும் அளவு இல்லாத சோகமும் ஏற்படுத்திய முக்கிய நாள். அன்று வேறு வகை அதிர்ச்சியும் குழப்பமும் உண்டாக்கிய நிகழ்ச்சிகளும் நாட்டின் பல்வேறு இடங்களில் அங்கங்கே தலைதூக்கின.

இந்தியாவின் பிரதமர் இந்திரா காந்தி சுடப்பட்டு மரணம் அடைந்த தினம். மக்களின் உள்ளத்தை சோகம் கவ்வியது. நாடு நெடுகிலும் துக்கம் கவிந்தது. அந்திலை யிலும் வேண்டத்தகாத நிகழ்ச்சிகள் பல இடங்களில் வெறி யாட்டம் போட்டன.

அங்கங்கே சில பேர் வெறிச் செயல்களில் ஈடுபட்டு விட்டது மக்களில் பெரும்பாலாருக்கு பெரும் கவலையும் வேதனையும் அளித்தது. டில்லியிலும் மற்றும் அநேக இடங்களிலும், சீக்கியர்கள் தாக்குதலுக்கு இலக்கானார்கள். பிரதம மந்திரியின் உடல் தகனம் செய்யப்படுவதற்குள்ளாக எத்தனையோ அப்பாவி மக்கள் கொலை செய்யப்பட்டார்கள்.

பொது மக்களுக்கு இடைஞ்சல் உண்டாக்கி அமைதியைக் குலைக்கும் வன்முறைச் செயல்கள், வீடுகளினுள் புகுந்து குழப்பங்கள் விளைவித்தல், பெண்களை மாணபங்கம் செய்தல், போக்குவரத்து ஸ்தம்பித்துப் போகும்படி வாகனங்களை மறித்து அவை ஒடவிடாது தேக்கிவைத்தல் போன்றவை டில்லி மாநகரிலும் மற்றும் நாட்டின் பலப்பல இடங்களிலும் நடைபெற்றன. எல்லாம் பிரதமர் இந்திரா காந்தியின்

மறைவுக்காக அனுதாபம் காட்டி துக்கம் அனுஷ்டிப்பது என்ற பெயரில் நிகழ்ந்தன.

நம்யில் பலரும் நமது நாட்டின் நலத்தையும் அதன் எதிர்காலத்தையும்பற்றி கருத்து உடையவர்களாகவே இருக்கிறோம். நம் வாழ்க்கையில் எதிர்ப்படும் சோதனைகள் அணத்தையும் எதிர்கொண்டு, ஒரு மாபெரும் கலாசாரத்தின் வாரிச்களாகத் திகழும் மக்களாகவே நாம் வாழ விரும்புகிறோம். இந்த நாடு உயர்ந்து வளர்ந்து, உலக நாடு களிடையே மாண்புடன் தலைநிமிர்ந்து விளங்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிற நாம் அந்த துக்க தினத்தன்று நாடு நெடுகிலும் நடந்த சம்பவங்கள்பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும்.

நாட்டின் நிலைகுறித்து என்னுகிறவர்களை கவலையோடு சிந்திக்க வைக்கும் ஒரு முக்கிய சம்பவம் ஒன்று.

அந்த மாபெரும் சோக தினத்தில், மாநகரத்தில் பஸ்கள் ஓடாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டன. எந்தவிதமான போக்குவரத்து வசதியும் இல்லை. தூரா தொலைகளிலிருந்து நகரின் வெவ்வேறு பகுதிகளிலும் உள்ள அலுவலகங்களில் பணி பூரிகிறவர்களும், கல்லூரிகளிலும் பள்ளிகளிலும் கல்வி கற்கும் மாணவிகளும் மாணவர்களும் எப்படி வீடு போய்ச் சேருவது என்று குழம்பித் தவித்தார்கள். நடந்து செல்வது தவிர வேறு வழி இல்லை என உணர்ந்து, நடந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

துணிந்து ஒரு சில ஆட்டோக்களும் டாக்ஸிகளும் ஓட முன் வந்தாலும்கூட, வன்முறைச் செயல்களில் ஈடுபட்ட வர்கள் அவற்றை வழிமறிப்பர், அவற்றின் மீது கல்லெறிவர், வேறு பல தொல்லைகளும் தருவர் என்ற அச்சம் நிலவியது. வெறிபிடித்தவர்கள் எந்தெந்த விதங்களிலெல்லாமோ தங்கள் உணர்ச்சிகளை வெளிக்காட்டி ஏதாவது செய்வதற்கு துடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பிரதம மந்திரியின் திடீர் மரணம் ஏற்படுத்திய மகத்தான் சோகத்திற்கும் அவர்

களது செயல்களுக்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை.

‘காற்றடிக்கும் சோலையிலே கனி அடித்துத் திரிகின்ற செல்லப் பிள்ளைகள்’போல் சந்தர்ப்பங்களை தமக்கு சாதக மாரகப் பயன்படுத்தி சுய இன்பம் பெறுவதில் நாட்டம் கொண்ட கல்லூரி மாணவர்கள் அநேகர் கனிவெறியோடு செயல் புரியத் துணீந்தார்கள்.

மகளிர் கல்லூரி மாணவிகள் நடந்துவரும் ஒதுக்குப் புறச் சாலையில் ‘பொம்மெனப் புகுந்து மொய்த்தார்’கள்! பெண்களைக் கேவி பேசிச் சிரித்து மகிழ்ந்தார்கள். காதல் என்ற பெயரில் காலித்தனமாகக் குதித்து ஆடிப்பாடியும் பெண்ணைத் துரத்தியும் குரங்குத்தனங்கள் பண்ணுகிற திரைப்பட நாயகர்கள் போல, மாணவிகளோடு விளையாட முயன்றார்கள். பெண்களின் ஆடைகளைப் பிடித்து இழுத்தும் கிழித்தும் அலங்கோலம் செய்து கொக்கரித்தார்கள். பிரதமரின் மரணம் அவர்களுள் ஏற்படுத்திய சோகத்தை அவர்கள் இந்தவிதமாக வெளிப்படுத்தலானார்கள்.

அனுதாபத்துக்குரிய மாணவிகள் காலித்தன மாணவர் களிடமிருந்து தப்பிச் செல்வதற்குள் மிகுந்த தொல்லைகள் அனுபவிக்க நேர்ந்தது.

கல்வி கற்பதாகக் கருதப்படுகிற கல்லூரி மாணவர் களில் அநேகர் இப்படி ஒழுக்கக் குறைவுடன் நடந்து கொண்டது இதுதான் முதல் தடவை என்பதில்லை.

முன்பு ஒரு சமயம் மகளிர் கல்லூரி ஒன்றின் ஆண்டு விழாவின் போதும் பல மாணவர்கள் நடந்துகொண்ட விதம் மாணவ சமுதாயத்துக்குப் பெருமை சேர்ப்பதாக அமையவில்லை.

இரவு நேரம். விழா நிகழ்ச்சி நடந்து கொண்டிருந்தது. திட்டமிட்டு மின் விளக்குகள் அணைந்து போயின. யாரோ திட்டமிட்டு மின் இணைப்பில் ‘ஃப்யூஸ்’ போகும்படி செய்து, எங்கும் இருள் பரவ வழி வகுத்து விட்டதாகப் பின்னர் தெரிய வந்தது.

விழா மேடையில், கலை அரங்கத்தில், பார்வையாளர்கள் அமர்ந்திருந்த இடத்திலெல்லாம் திமர் இருள் பரவியதும், மகளிர் மத்தியில் குழப்பமும் கலவரமும் கவிந்தது. தக்க தருணத்திற்காகக் காத்திருந்தவர்கள்போல், விரும்பத்தகாத போக்குடைய மாணவர்கள் அங்கே புகுந்து விளையாடினார்கள். அரைமணி நேரம் நீடித்த இருட்டு, இருள் மனத்தவர்களின் தீயசெயல்களுக்குத் துணைபுரிந்தது.

இது பரபரப்பு ஏற்படுத்தும் செய்தியாக அடிப்பட்டது பத்திரிகைகளில், சிறிது காலத்துக்கு.

இப்படிப்பட்ட ‘பரபரப்புச் செய்தி’களை பத்திரிகைகள் நாள்தோறும் உற்சாகத்துடன் தந்து கொண்டிருக்கின்றன.

தனியாகச் சென்ற பெண்ணைக் கடத்திச் சென்று பல பேர் கற்பழித்த விவரம்; பக்கத்து வீட்டினுள் வாலிபன் புகுந்து கன்னிப் பெண்ணை கற்பழித்தது; காதல் காரணமாகப் படுகொலை; பட்டப்பகலில் பாங்கிலே கொள்ளையடித்த கும்பல்; இரவில் தனி வீட்டில் கொள்ளையார்கள் பிரவேசம்; கணவன் மனைவியை கொண்டிருவிட்டு நகைகளையும் பணத்தையும் திருடிச் சென்றது; பிள்ளைகளை கிணற்றில் வீசிவிட்டு தாய் தற்கொலை செய்து கொண்டது; வறுமை காரணமாய் குடும்பம் முழுவதும் தற்கொலையில் ஈடுபட்டது; வரதட்சணைக்காக மாயியார் மருமகளை மன்னெண்ணெனய் ஊற்றி தீ வைத்து எரித்தது; கணவனும் அதற்குத் துணை செய்தது.....

இவை போன்ற செய்திகள் தினத்தாள்களில் வீறுவிறுப்பாகவும் எடுப்பாகவும் அச்சிட்டுப் பரப்பப்படுகின்றன. சமூகத்தின் ஒரு சில தனிநபர்களின் வக்கிரப் போக்குகளே சமூகத்துக்கு மிக முக்கியமான செய்திகளாகும் எனவாசகர்களை நம்பவைக்கும் விதத்தில் இவை அச்சிடப்படுகின்றன.

அவற்றைப் பார்க்கையில் இந்த நாட்டில் வன்முறையும் இரக்கமற்ற கொடுரேச் செயல்களும் நாள்தோறும் பெருகி வருவதாகவே தோண்றும்.

இந்த நிலைமையை கே.ஆர். சினிவாச ஜயங்கார் என்ற அறிஞர் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்:

“தங்கள் கணக்கிற்கு, நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு கொலை, மூன்று கொள்ளோகள், குழந்தைகளை அல்லது ஆள்களைக் கடத்துகிற வேலைகள் ஐந்து என்று கீர்த்தி பெற்றுள்ள 300 கொள்ளோக்காரர்கள் மீண்டும் தங்கள் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பதுபற்றி நான் படித்தேன். மூன்று நாட்களுக்கு ஒரு தற்கொலையும், தினசரி ஒரு தற்கொலை முயற்சியும் நிகழ்வு தாகவும் படித்தேன். ஒரு தாய் தனது இரண்டு பிள்ளையையும் கிணற்றுக்குள் வீசி விட்டு தானும் விழுந்து இரந்த தையும் படித்தேன். ‘மிகவும் மோசமான முறையில் கொலை’, நிகழ்கிற செய்தி தினந்தோறும் வருகிறது... ஆள்துக்கிகள் கள்ளக் கடத்தல்காரர்கள், போதை மருந்துப் பேர்வழிகள், நகர விடாது தடுத்துத் தொல்லை தருபவர்கள், பலவந்த மாய் பணம் பறிப்பவர்கள், கூவிக்குக் கொலை செய்வோர் எந்நேரமும் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையின் ஒரு பகுதி ஆகும். கோஷ்டி யுத்தம், மர்மக் குழுக்களின் குற்றச் செயல்கள், பரஸ்பரம் அரசியல் அவதூறுகள்— கண்ணுக்குக் கண், பல்லுக்குப் பல், ஏச்சுக்கு ஏச்சு— போன்ற நியதிகள் முடிவில் மனிதகுலம் முழுவதும் குருட்ராய், பல்லற்றவராய், மனம் இல்லாதவர்களாய் மாறிவிடுகிற நிலையில் கொண்டு சேர்க்கும்.”

தற்கால வாழ்க்கைச் சீரழிவுகளையும் பண்பாட்டுச் சிறைவையும் கண்டு கவலையோடு சிந்திக்கிறவர்கள், இந்நாடு என்றும் இதே நிலையில் இருந்ததில்லை என அறிவர். அனுபவசாலிகள் தாங்கள் அறிந்த பழைய நிகழ்ச்சிகளை நினைவு கூர்வதும் இயல்பு.

—இந்திய விடுதலைப் போராட்ட காலத்தில் ஒரு நாள். ஒரு கல்லூரி வளாகத்தில் மாணவர் கூட்டம் ஒன்று நடந்து கொண்டிருந்தது. உலக மகாயுத்தத்திற்குப் பிந்திய காலம்

அது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளரிடமிருந்து சுதந்திரம் பெற்றூக் கொண்டும் என்று இந்திய மக்கள் உரிமைக் குரல் எழுப்பினார்கள். விடுதலைப் போராட்டத்தின் முன்னணியில் மாணவர்களும் செயல்பட்டார்கள். அதை ஒட்டிய கல்லூரிக் கூட்டம் மாலை 6 மணிக்கு ஆரம்பித்தது. இரவு 8-30 மணிக்குக்கூட அது முடியவில்லை. உற்சாகமாக நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. அப்போது திடீரென்று விளக்குகள் அணைந்து போயின. மேடை மீது பேசி நின்ற மாணவர்—அவர் மாணவர் இயக்கத் தலைவர்களில் ஒருவர்— ஒவிபெருக்கி இல்லாமலே தனது பேச்சைத் தொடர்ந்தார். மாணவர்கள் அவருடைய பேச்சை அமைதியாகக் கேட்டிருந்தார்கள். அங்கே எந்தவிதமான குழப்பமும் ஏழவில்லை. மாணவர்கள் அணைவரும்—ஆண்களும் பெண்களும்—அசையாது அவரவர் இருக்கைகளில் அமர்ந்திருந்தனர். கூட்டம் முடிவுற்றதும், ஆண்கள் அவர்கள் இடங்களில் அமைதியாக இருக்க வேண்டும்; மாணவிகள் எழுந்து வெளியே முதலில் செல்ல வேண்டும்; அவர்கள் தங்கள் விடுதிக்குப் போய் சேர்வதற்கு தொண்டர்கள் உதவி புரிவார்கள் என்று மாணவர் தலைவர் கேட்டுக் கொண்டார். அவ்விதமே நிகழ்ந்தது. மாணவிகள் அணைவரும் அவர்கள் விடுதியை அடைந்து விட்டார்கள் என்று தொண்டர்கள் வந்து தெரிவித்த பின்னரே மாணவர்கள் எழுந்து வெளியே போனார்கள்.

—சுதந்திரப் போராட்ட வீரர் ஒருவர் குறிப்பிடும் மற்றுமொரு நிகழ்ச்சி.

—சுமார் முப்பது வருடங்களுக்கு முன்பு, ஒரு கலை நிகழ்ச்சி நடந்து கொண்டிருந்தது. திடீரென்று யின்சக்தி போய்விட்டது. ஏதோ கோளாறு ஏற்பட்டிருந்தது. மீண்டும் அது விரைவில் வரும் என்று தோன்றவில்லை. சபையில் குழப்பம் எழுவதற்கு முன்னதாக, மக்கள் அமைதியாய் கலைந்து போக உதவுவதே நல்லது என்று நிர்வாகிகள் கருதினர். ஒருவர் எழுந்து நிலைமையை விளக்கிக் கொண்டார். அமைதியாக வெளியேற வேண்டும்; முதலில்

பெண்கள் போக அனுமதி யுங்கள்; பெண்கள் அணவரும் சென்ற பிறகு ஆண்கள் போக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். அங்கே அமைதி நிலைநிறுத்தப்பட்டது. பெண்கள் கலவர உணர்வில்லாமல், பயமோ பரபரப்போ கொள்ளாமல், நிதானமாக வெளியேறினார்கள். அதன் பிறகே ஆண்கள் அணவரும் சென்றார்கள். அவர்களில் பெரும்பகுதியினர் இளைஞர்கள்தான்.

இந்தப் பண்பாட்டு உயர்வு நாடு நெடுஞ்செழும் செயல் பட்டுக் கொண்டிருந்தது, ஒரு காலத்தில்.

“இந்திய விடுதலை, பாரத மாதாவின் விஸ்வரூபம், உலக வரலாற்றின் ஏட்டுத் திருப்பம், மானுடன் ஒங்கி தெய்வீக எல்லையைக் கிட்டும் பேரெழுச்சி, கலி மறைந்து கிருதயுகம் தோன்றும் வைகறை என்ற மன்க்காட்சிகளில் மோகணக் கவர்ச்சி. ராம் மோகன் ராய், ரிஷி தயானந்த், விவேகானந்த், அரவிந்த கோஷி, திலக், ரவீந்திர நாத், காந்தியடிகள் முதலியவர்கள் கையாண்டிருந்த குறிக் கோள்கள், காட்டிய நெறிகள், வகுத்த முறைகள், இரும்பைக் காந்தம் இழுப்பதுபோல் இளம் மனங்களை ஈர்த்த காலம்” என்று பெருமையுடன் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் ஒரு சிந்தனையாளர் (‘மணிக்கொடி’ கே. சினிவாசன்).

ஜவாஹர்லால் நேருவின் ‘இந்திய தரிசனமும்,’ சுயசரிதையும், சுபாஷ் சந்திர போஸின் ‘இளைஞர்களுவும், ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணனின் எழுத்துக்களும் இந்திய இளைஞர்களுக்கு எழுச்சியூட்டி வந்தன. பகத் சிங், ராஜகுரு, சுகதேவ் ஆகியோரின் போராட்டமும் வீர மரணமும் நாடு முழுவதிலும் இளைஞர் சமுதாயத்தின் உள்ளத்தில் உத்வேகம் புகுத்தின. அவர்களுக்கு செயல் தினவையும் உயர்ந்த கனவுகளையும் அவை தந்தன. அரிய சாதனைகள் புரிவதற்கான ஆற்றலை அவர்களுள் வளர்த்தன.

அவற்றை வளர்க்கும் விதத்திலேயே பத்திரிகைகளும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. மக்களின் உள்ளத்தைப் பண்படுத்தி அறிவை வளர்க்கக் கூடிய நல்ல புத்தகங்களை

பிரசரகர்த்தர்கள் வெளியிடுவதில் ஆர்வம் காட்டினார்கள். அத்தகைய சர்வதேச இலக்கியங்கள் மிகுதியாக மொழி பெயர்க்கப்பட்டன.

அந்நாளையெப் பத்திரிகைகள் சமூக சீர்திருத்தம், மக்களின் பண்புகளை செம்மைப்படுத்தல், தனி மனிதப் பண்பாட்டு உயர்வு, நாட்டின் முன்னேற்றம் போன்ற உயரிய கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்தன. பணம் பண்ணுவதையே முக்கிய நோக்கமாக அவை கொண்டிருந்ததில்லை.

எழுத்தாளர்களும் தங்களுக்கென தனியாக லட்சிய நோக்கும் எழுத்துவக தர்மங்களும் பெற்றிருந்தார்கள். பணத்தையும் புகழையும் துச்சமெனக் கருதிய படைப் பாளிகள் இலக்கியெப் பணி புரிந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

கால வேகம் எங்கும் பலப்பல மாறுதல்களைக் கொண்டு சேர்த்தது. வாழ்க்கை மதிப்புகளும் நோக்குகளும் மாறின. பணமேபெரும்பாலாரின்வாழ்க்கை லட்சியமாக ஆகிவிட்டது. பணம் நிறைய நிறைய சம்பாதிக்க வேண்டும், தானும் தனது குடும்பத்தினரும் சுகபோகங்களுடன் வசதியாக வாழ வேண்டும்; அதற்காக என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்கிற பணநாயக மனோபாவம் மிகப் பலரைப் பற்றிக் கொண்டது.

இந்நோக்கம் கொண்ட பணத் திமிச்கிலங்கள் சகவ துறைகளையும் லாபம் ஈட்டக்கூடிய வர்த்தகக் களாங்களாகவே மதிக்கின்றன. நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் மாண்பும் உயர்வும் அளிக்கக்கூடிய கலை, இலக்கியம், பத்திரிகை, புத்தகப் பிரசரம் முதலியவற்றைக்கூட லாபகரமாகப் பணம் பண்ணக்கூடிய வணிக சாதனங்களாகவே பணத்திகள் கருதுகிறார்கள். சமூகமும் மக்களும் போற்றத்தகுந்த பணபுகளைப் பேண வேண்டிய மனிதர்களாகப் படுவதில்லை அவர்களுக்கு. தங்கள் உற்பத்திப் பொருள்களை பணம் தந்து அனுபவிக்கக் கூடிய நுகர்வோராகத்தான் தென்படுகிறார்கள்.

ஆகவே நுகர்வோரை வசிகரித்துத் தங்கள் லாப ஆசையை திருப்திகரமாக நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவையான உத்திகள் பலவற்றையும் வியாபார நோக்கடைய பணத்திகள் பலவற்றையும் வியாபார நோக்கடைய பணத்திகள் தாராளமாகக் கையாள்கிறார்கள். இவ்வகையில் அவர்களுக்கு மேலே நாட்டு வழிமுறைகள்—முக்கியமாக முதலாளித்துவ அமெரிக்காவின் செயல் வழிகள்—முன்மாதிரிகளாக அமைகின்றன.

இருபதாம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியில் நாம் வசிக்கிறோம். நம் காலத்தில், குறிப்பாகச் சொன்னால், கடந்த இருபது ஆண்டுகளில், மனதைக் குடிப்பக் கூடிய விதத்தில் விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளும் தொழில் நுட்ப சாதனைகளும் முன்னேறியுள்ளன. பிரசார சாதனங்கள் பெரும் பாய்ச்சிலில் வேக வளர்ச்சி பெற்றிருக்கின்றன. உலகின் ஒரு பகுதியில் நிகழ்வன பற்றிய செய்திகள் மறுகோடிப் பகுதியை அடைவதற்கு இப்போதெல்லாம் நாட்கணக்கு ஆவதில்லை; ஏன், பல மணி நேரம் கூட தேவைப்படுவதில்லை. என்ன நடக்கிறது என்பதை அது நிகழ்கின்ற கணத்திலேயே நாம் கேட்டறிய முடியும்; அதை அது நிகழ்கிறபோதே நம் கணகளால் பார்க்கவும் கூடும். அது பல்லாயிரக் கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் நடைபெறுகிறது என்பது தடையாக அமைவதில்லை. சொல்லப்போனால், உலக நாடுகளுக்கு இடையே உள்ள தூரம் மறைந்து அவை பரஸ்பரம் தெருங்கி விட்டன; காலம் அல்லது தூரம் ஏற்படுத்துகிற இடைவெளி இல்லாமல் போய்விட்டது. இயல்பாகவே, நாழும், ஏனைய பிற சமூகங்களைப்போல, மேற்கத்திய கலாசாரத்தின் செல்வாக்கிற்கும் பாதிப்புக்கும் உள்ளாகிறோம். இது இந்தியாவைப் பொறுத்த விஷயம் மட்டும் அல்ல; இதர ஆசிய நாடுகள் அனைத்தையும் பற்றிய உண்மையும் ஆகும்.

விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளும், பிரசார சாதனங்களும் வேகமாக வளர்ந்து பெருகியுள்ள இந்த இருபதாம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியில், மேலே நாடுகளின் கலாசாரமும் வாழ்க்கை முறைகளும் கீழ்த்திசை நாடுகளின் மீது வலிய தாக்கம் ஏற்படுத்தி வந்திருக்கின்றன; வருகின்றன.

அவற்றின் பாதிப்பு இந்தியாவிலும் வெகுவாகவே படர்ந்துள்ளது.

தொழில், விஞ்ஞானம், கலை, கலாசாரம், இலக்கியம் முதலியவற்றில் வேக வளர்ச்சி பெற்றுவிட்ட மேற்கத்திய நாடுகளின் வாழ்க்கைப் போக்குகள், வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் நாடுகளின் மீது பாதிப்பு ஏற்படுத்துவது தவிர்க்க இயலாதது ஆகும்.

இந்த பாதிப்புகள் மக்களின் அறிவையும் பண்புகளையும் உயர்த்தக்கூடிய விதத்தில் இருந்தால், நாட்டின் கலாசாரத்தை செழுமைப்படுத்தும் தரத்தில் அமைந்திருந்தால், மகிழ்ச்சி அடையலாம். கலாசாரப் பரிவர்த்தனைகள் சம்பந்தப்பட்ட மக்களுக்கு உதவ வேண்டும்; அவர்களுடைய கலாசாரத்தை சிதையாமல் காக்கவும் வேண்டும்; உண்மையில், இன்றைய நிலைமை அப்படி இல்லை. மக்களுக்கு உரிய கலாசாரம் சிதைத்துச் சீர்குலைக்கப்படுகிறது. மக்களை கலாசார அளவில் முடமாக்கும் செயலே திவிரமாக நடைபெற்று வருகிறது. சுயநலத்தோடும் சுயலாப நோக்குடனும் செயல் புரிகிற முதலாளி வர்க்கம் மனித சமூகத்தின் மீது பொருளாதார ஆதிக்கம் செலுத்தி சுரண்டிக் கொழுக்கிற போதே, அச்செயலுக்கு பக்கபலமாக இருக்கும் பொருட்டு, மக்களின் சிந்தனைத் திறனை மழுங்கடித்து மக்களை உண்மையான பிரச்சினைகளிலிருந்து திசை திருப்பி விடும் முறையில் திட்டமிட்டே நச்சக் கலாசாரத்தை திறமையோடு பரப்பி வருகிறது.

முதலாளி வர்க்கம் மக்களின் சிந்தனைப் போக்கை மாற்றி அமைக்க முயல்கிறது. நடைபெறுகிற சுரண்டலுக்கு எதிர்ப்பாக மக்கள் கேள்வி எழுப்ப முடியாத விதத்தில் அவர்களின் மனப்பண்பை மாற்றுவதில் அது கவனமாக இருக்கிறது. மக்களுக்கு ஒரு போதை ஊட்டப்பட வேண்டும்; அவர்களுக்கு எதிரிடும் பிரச்சினைகளிலிருந்து அவர்கள் கவனத்தைத் திருப்பி, இன்றைய நிலைமையே திருப்திகரமானது, இதுவே நீடிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் ஆசைப்படும்படி தூண்டக் கூடிய போதை மருந்து மக்களுக்கு

தொடர்ந்து புகட்டப்பட வேண்டும். எனவேதான் ‘புதிய கலாசாரம்’ என்ற போர்வையில், மயக்கம் தருகிற, பொய்யான, உணர்வுகளை கிருக்கின்ற வைக்கிற விஷயங்கள் துணிகரமாகவும் திட்டமிடப்பட்டும் மக்கள் மத்தியில் பரப்பப்படுகின்றன.

இத்தகைய முயற்சிகளின் நோக்கங்கள் என்ன என்பதைப் பார்ப்போம். ‘போதை’க்கு உட்பட்ட, அல்லது மயக்கநிலை அடைந்துவிட்ட, ஒருவன் அந்தியை எதிர்த்துப் போராடக் கூடிய தனது சக்தியை இழந்து விடுகிறுன். அவனுடைய போராட்ட குணம் வலுவற்றுப் போகிறது; அல்லது ஒரே அடியாக மரத்துப் போகிறது. மனித சமுதாயத்தை உயர்த்தக் கூடிய ஒரே சக்தி உழைப்புதான் என்பதில் அவனுக்கு நம்பிக்கை இல்லாமல் போகிறது. தானும் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களும் வளமான வருங்காலத்தை அடைவதற்காகப் போராட வேண்டும் என்ற உணர்வு ஒவ்வொரு வருள்ளும் உறைந்து கிடக்கிறது; இப்போது அவனது அந்த உணர்வு மழுங்கிப் போகிறது. அவன் விரக்தி அடைகிறுன்; அவனது நம்பிக்கைகள் வறண்டு விடுகின்றன. அவன் குழப்பவாதியாகி, செயலற்றவனுகிறுன். விரைவில் பணக்காரர்வுவதற்கான குறுக்கு வழிகளை அவன் தேட முயல்கிறுன். போவியான ஒரு திருப்தி அவனை ஆட்கொள் கிறது. இப்படி சமூகத்தில் மறைமுகமாகவும் மெது மெதுவாகவும் நிலைபெற்று வருகிற மாறுதல்களின் விளைவாக மனிதர்கள் இயந்திரத் தஸ்மை பெற்று, சுரண்டும் வர்க்கக் கலாசார சாதனைகள் என்ற பெயரில் என்ன கொடுத்தாலும் அதை ஆவலோடு அங்கீகரிக்கும் நிலைக்கு வந்துவிடுகிறார்கள்.

மனிதர்கள் தீமையை அகற்றுவதற்காக எதிர்ப்பு உணர்வு கொள்வது, விழித்தெழுந்து போராட முனைவது, தங்கள் வாழ்க்கை நிலையை வளம் செய்வதற்காக உழைப்பில் முழு நம்பிக்கையோடு ஈடுபடுவது, வருங்கால வாழ்வின் உயர்விலும் உன்னத்திலும் உறுதி பூண்டு தன்னம்பிக்கை முனைப்புடன் செயலாற்றுவது போன்ற மனநிலைகளையும் முயற்சிகளையும் சிதறடிப்பதிலும், மனிதர்கள் மத்தியில்

விரக்தியை, நம்பிக்கை வறட்சியை, குழப்பத்தை, செயலுக்கமற்ற தன்மையை, மற்றும் தற்கால நிலைமைகளில் பொய்யான திருப்தியையும் போலியான மன நிறைவையும் திணிப்பதில் பண்நாயக சக்திகள் கருத்தாக இருக்கின்றன.

வலிமை பொருந்திய பிரசார சாதனங்கள் பலவும் சுரண்டும் போக்குடைய சுயநல் வர்க்கத்தினரின் கருவி களாகத் திறமேயோடு பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

மேற்கத்திய நாடுகளில், சக்தி வாய்ந்த பிரசார சாதனங்கள் அனைத்தும் ஏகபோகங்களின் ஆதிக்கத்திலேயே இருக்கின்றன. புத்தகப் பிரசரம், சஞ்சிகைகள், தினசரிப் பத்திரிகைகள், ரேஷ்யோ, டெலிவிஷன், திரைப்படத் தயாரிப்பு—எல்லாமே அவற்றின் முதலாளிகளுக்கு நன்கு பணியாற்றுகின்றன. மக்களின் விழிப்பு உணர்வை மழுங்க வைப்பதற்கும், தங்களுக்கும் தங்களைச் சுற்றிலும் நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பதுதான் என்ன என்பதை அவர்கள் தீவிரமாகப் புரிந்து கொள்ளாதபடி செய்வதற்கும் தகுந்த சக்தி வாய்ந்த கருவிகளாகவும் அவை பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

இந்திலையில், கலாசார “மறுமலர்ச்சி” என்ற பேச்சு கலாசாரச் சீரழிவைப் பரப்புகிற முயற்சி தவிர வேறு எதுவுமில்லை. கால வேகத்தோடு தொழில்தியல் முன்னேறுகையில், போலிக் கலாசாரமும் அதனுடன் போட்டி போட்டுக் கொண்டு பரவுகிறது.

சமூகத்தில் இந்தப் போலிக் கலாசாரத்தின் படையெடுப்பு என்னென்ன தன்மைகளில் எல்லாம் காணட்டுகிறது?

2. சீர்குலைக்கும் சினிமா

“சமூகப் பிரக்ஞையை மழுங்கடிப்பதற்கு ஆளும் வர்க்கம் பயன்படுத்தும் திரைப்படம் பத்திரிகைகள், தொலைக்காட்சி, நவீனங்கள், நகைச்சவை வெளியீடுகள் போன்ற எண்ணற்ற சாதனங்களின் பித்தலாட்டங்களுக்கு படிக்காத வர்களும் சரி, அரைகுறையாகப் படித்தவர்களும் சரி, உயர் கல்வி கற்றவர்களும்கூட சலபமாக இரையாகி விடுகிறார்கள்.

“இன்று, ஆண்டுதோறும் 1,200 கோடி முதல் 1,300 கோடிப்பேர் மொத்தத்தில் திரைப்படங்களுக்குச் செல்கின்றனர். கணக்கற்ற கோடி வாணுவி நேயர்களும், தொலைக்காட்சி நேயர்களும் இருக்கின்றனர். கலாசார சாதனைகளை ஊர் உலகமெங்கும், பட்டிதொட்டியெங்கும், பரப்பும் இந்த சாதனங்கள் பிரம்மாண்டமாக வளர்ந்திருப்பது நாகரிகத்துக்கு ஒரு மாபெரும் ஆதாயம் என்பதில் ஐயமில்லை. இப்போது ஒரு கலைஞர் என்றுமில்லாத வாறு எண்ணற்ற கோடி ரசிசர்களை அல்லது வாசகர்களை எட்டமுடியும். தகவல் சாதனங்கள் இவ்வாறு பெரிதும் வளர்ச்சி அடைந்திருப்பதைத் தொடர்ந்து, கலைப்படைப்புகள் அளிக்கும் கலாசார மற்றும் உணர்ச்சிகரமான அனுபவத்தில் கோடானுகோடி மக்கள் பங்கெடுத்துக் கொள்ளும் வாய்ப்பு அதிகரித்துள்ளது.

“ஆனால் கலாசார மதிப்புகளைப் பரப்பும் இந்த சாதனங்கள் யாவும் ஒரு சில ஏக்போகங்களின் கைகளில் இருக்கின்றன. இந்த ஏக்போகங்கள் இவற்றை இரண்டு நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்துகின்றன. முதலாவதாக, மக்களின்

அறிவை மழுங்க வைப்பதற்கும் அவர்களை செயலற்றவர் களாக ஆக்குவதற்கும், அவர்களது அரசியல் விழிப்பை மட்டுப்படுத்துவதற்கும் பயன்படுத்துகின்றன. இரண்டாவதாக, மலையலையாக லாபம் ஈட்டித் தமது பணப்பெட்டிகளை நிரப்பிக்கொள்ளப் பயன்படுத்துகின்றன.

“முதலாளித்துவம் கலையையும், இலக்கியத்தையும், இசையையும் மார்க்கெட்டில் விலைபோகும் ஒரு வர்த்தகப் பொருளாக மாற்றிவிட்டது. கலையின் உயரிய முக்கியத் துவத்தையும் சிறப்பையும் இழிவுபடுத்தியுள்ளது. இதனால் தான் பேலைய முதலாளித்துவ நாடுகளில் ‘வெகுஜனக் கலாசாரம்’ என்பது உண்மையில் வெகுஜனங்களுக்கான கலாசாரமாக இல்லாது, அவர்களுக்கு எதிரான கலாசாரமாக இருப்பதைக் காண்கிறோம். இது போலி கலாசாரம்; ஜனநாயக விரோத கலாசாரம்; மக்களை மாக்களாக்கும் கலாசாரம்.”

இவ்விதம் பி. வி. கக்கிலாயா ‘குற்றவாளிக் கூண்டில் முதலாளித்துவம்’ என்ற நூலில் உலக நிலையை உள்ளது உள்ளவாறு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்.

மேலே நாடுகளிலிருந்து இந்தியாவுக்கு வருகிற தினரப் படங்கள்—முக்கியமாக அமெரிக்கா தயாரித்து அனுப்புகிற படங்கள்—செக்ஸ், வன்முறை, பயங்கரம் ஆகியவற்றையே பெரிதுபடுத்திக் காட்டுகின்றன. இந்திப் படாதிபதிகள் அவற்றைக் காப்பியடிக்கிறார்கள். தமிழ்ப்படத் தயாரிப் பாளர்கள் இந்திப் படங்களையும் அமெரிக்கப் படங்களையும் காப்பியடிப்பதோடு, வேறு சில மசாலாக்களையும் சேர்த்து கலைக்கொலை பண்ணுகிறார்கள்.

தமிழ்ப் படாதிபதிகளின் போக்கை நெயாண்டி செய்கிற விதத்தில் ஓர் எழுத்தாளர் ஒரு கதாபாத்திரத்தை இப்படிப் பேசவைத்திருக்கிறார்:

“சினிமாவுல சம்பாதிக்கிற மாதிரி வேற எதுவு சம்பாதிக்க முடியும்? ஒரு ரேப் சீன். சின்னஞ் சிறிசுகளை திருப்பதிப்படுத்திடலாம். அதுக்காக ஒரு அழுகை. பெண்

களுக்கு திருப்தி. ஒரு மழை சீன். கிழங்களுக்கு கொண்டாட்டம். ஒரு கும்மாங்குத்து. சண்டியர்களை வரவழைச் சுடலாம். வா வி பர் க ளை திருப்திப் படுத்தலாம். ஒரு சிலக் கமிதா, இல்லன்னு ஒரு அனுராதா. எல்லாருக்கும் திருப்தி. இதுக்குள்ளே கதைபண்ணி லட்சம் லட்சமாய் சம்பாதிக்கிற தொழில் வேற எது இருக்கு? மேலும் என் வசனத்துலே படம் கண்டிப்பாய் ஒடும், ஏன்னு இரு பொருள்ல அவ்வளவு ஆபாசமாய் வசனம் எழுதியிருக்கேன். மூளையோ மூலதனமோ அதிகம் இல்லாமல் லட்சம் லட்சமாய் சம்பாதிக்கிறதுக்கு வேற என்ன தொழில் இருக்கு?” (ச. சமுத்திரம் - ‘அவருக்காக’ நாவலில்)

முதலாளித்துவம் எதையும் தனக்கு லாபம் தேடித் தரக்கூடிய சந்தைச் சரக்காகவே மதிக்கிறது. இது அதனுடைய இயல்பு. எனவே, திரைப்படத்தையும் அது வெற்றிகரமான வணிகப் பொருளாகவே உருவாக்குகிறது. இந்தியப் படத் தயாரிப்பாளர்கள் மட்டும் இதற்கு விதி விலக்காகி விடுவார்களா என்ன?

‘பிலிம் பெடரேஷன் ஆஃப் இந்தியா’வின் தலைவர் கூற்று இதை வெகு தெளிவாகப் புலப்படுத்துகிறது. அவர் கூறுகிறார்:

“இந்தியாவுக்குள் இறக்குமதி செய்யப்படும் வெளி நாட்டுப் படங்கள் அவற்றின் அதிகப்படியான பாலுணர்ச்சி, வன்முறை, பயங்கரம் ஆகியவற்றின் காரணமாக அதிர்ஷ்டத்தை அறுவடை செய்கின்றன. இவைதான் இந்தியப் படங்களுக்குப் போட்டியாக அமைகின்றன. எனவே இந்தியப் படங்களும் வெளிநாட்டுப் படங்களைப்போல் அமையவேண்டிய அவசியம் நேர்கிறது. அடிப்படையில் பார்க்கப்போனால் சினிமா ஒரு வியாபாரம்தானே தவிர, அது ஒரு உபதேசமண்டபம் அல்ல. சினிமா வெறும் பொழுது போக்கை மட்டும்தான் குறிக்கோளாகக் கொண்டது, அது ஒருபோதும் நீதிபோதனை செய்யும் அவசியம் கொண்டதில்லை என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. அப்படி அவை உபதேசம் செய்யத் தொடங்கினால் திரை அரங்குகள்

காவியாகவே இருக்கும். நமக்கு சமுதாயப் பொறுப்பு இருக்கிறது என்றாலும் கூட முதன்மையாக இருக்கக் கூடிய வியாபாரம் அக்கறைகளைக் கவனித்த பின்னரே சமுதாயப் பொறுப்பை நிறைவேற்றுவோம்.”

சமுதாயப் பொறுப்பை பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டு, பணம் பண்ணுவதை முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு, பணத்திபதிகள் கலாசாரச் சீர்குலைப்பை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திரைக்கு வருகிற படங்களே இதற்கு சாட்சிகள் ஆகின்றன.

“நமது நாட்டின் இன்றைய சினிமாக்கள் எந்த ஸ்திதியில் இருக்கின்றன? எந்த ஒரு சினிமாப் படமேனும் தேசத்தின் ஆவல் இன்னதென்று தெளிவுபடுத்திக் காட்டு கிறதா? அதனை இன்ன மாதிரியாகக் களையவேண்டும் என்று ஏதேனும் ஒரு வகையாக எடுத்துச் சொல்லுகிறதா? படம் பிழிப்போருக்கும் தேசபக்திக்கும் ஏதேனும் தொடர்பிருக்கிறதா? வெகு மும்முரத்துடன் நடைபெற்றுவரும் இந்த சினிமாத் தொழிலானது, நமது தேசிய வளர்ச்சிக்கு எவ்வளவு தூரம் துணை செய்திருக்கிறது?..... பணப்பையின் மீது கைவைத்துக் கொண்டிருக்கும் படமுதலாளிகள் எந்த மாதிரியான காட்சிகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்கள்? ரச உணர்ச்சிக்கு பங்கம் விளைவிக்கக் கூடிய காட்சிகளுக்கே. இத்தகைய காட்சிகள் ஜனங்களுடைய மனசை எவ்வளவு தூரம் சிதிலப்படுத்த வேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் சிதிலப்படுத்தி வருகின்றன. கீழான எண்ணங்கள் கீழான ஆசைகள் முதலியவற்றைத் தூண்டிவிடுகின்ற இந்தக் காட்சிகளை திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் ஜனங்கள் தங்கள் தனித்துவத்தைக்கூட நாளா வட்டத்தில் இழந்து விடுகிறார்கள். இத்தகைய ஜனங்களைக் கொண்ட ஜாதிக்கு கடைசி யில் மனம், மானம் என்பவைகளே இல்லாமல் போகின்றன.....

“சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் இந்த சினிமாக்களுக்கும் ஏதேனும் சம்பந்தம் இருக்கிறதா? ஒரே ஒருவித சம்பந்தம்

மட்டும் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். நமது சமுதாயம் எப்படி உட்புறத்தில் அழுகிக் கொண்டு வருகிறது என்பதற்கு இந்த சினிமாக்கள் நல்ல உதாரணங்களாகின்றன.”

இவ்வாறு, தேசபக்தியும், சமுதாய உணர்வும், சிந்தனைத் திறனும் நிரம்பப் பெற்றிருந்த பத்திரிகாசிரியரும் நூலாசிரியருமான அறிஞர் வெ. சாமிநாத சர்மா 45 வருடங்களுக்கு முன் எழுதியுள்ளார்.

பின்வந்த வருடங்களில் நம் நாட்டின் சினிமா, கலைத் துறையில் முற்போக்குப் பாதையில், சிறப்பான வளர்ச்சி எதுவும் பெற்றுவிடவில்லை. அது நசிவுப் பாதையில் மேலும் மேலும் முன்னே செல்வும், மக்களின் பண்புகளையும் மனசையும் சீர்க்கலைக்கவும் மேலைநாட்டுப் படங்கள் துணை புரிந்திருக்கின்றன. இன்னும் அப்படியே வழிகாட்டி வருகின்றன.

மக்கள் அதிகமாகப் பார்க்கிற திரைப் படங்கள் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் சித்திரங்களாக இல்லை. வாழ்க்கைச் சிக்கல்களை, சமூகப் பிரச்சினைகளை, நாட்டின் நிலைமைகளை எடுத்துக் காட்டுவது, அவற்றை எப்படி ஏதிர் கொண்டு, மனிதர்கள் தன்னம்பிக்கையோடு சமாளிக்கிறார்கள் என்பது போன்ற எதையும் அவை விளக்குவதில்லை. மக்களுக்கு சிந்தனை விழிப்போ அறிவு வளர்ச்சியோ ஒரு சிறிதும் அவை ஊட்டுவதில்லை; ஊட்ட முயல்வதுமில்லை.

மாருக, அபத்தமான கதைப் போக்கும், ஆபாசமான வசனங்களும், அருவருக்கத்தக்க ஆட்டங்களும் பாட்டுகளும் பண்பற்ற பாணியும் கொண்ட மட்டரகப் படங்களே பெருகியுள்ளன. மேலை நாட்டுப் படங்களில் சகஜமாகக் காணப்படுவது போன்ற கற்பழிப்புகளும், வன்முறைகளும், கொலைகளும் கொள்ளிகளும், செக்ஸ் கவர்ச்சி மிகுந்த நடனங்களும் நம் நாட்டின் படங்களிலும் அதிகம் அதிகமாக இடம் பெற்று வந்திருக்கின்றன.

இந்தப் போக்கு குறித்து கடுமையான விமர்சனங்கள் எழுகிற போது படத்துறை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் சலப

மாக நழுவி விடுகிறார்கள், “ஜனங்கள் இத்தகைய காட்சி களைத்தான் அதிகமாக ரசிக்கிறார்கள். ஆண்களும் பெண் களும் விரும்பிப் பார்க்கிறார்கள். மக்கள் எதை விரும்பு கிறார்களோ அதையே நாங்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம்” என்று கூறி.

இதுகூட மேலைநாட்டுக் கலை உலகில் கூறப்படுகிற கருத்தின் எதிரொலிதான். திரைப் படங்களுக்கு ஏற்ற மிக ஜனர்சுகமான நாவல்களை எழுதுபவர்களில் ஒருவரான கெரார்டு டி.வில்லியர்ஸ் ஒளிவுமறைவு இல்லாமல் இதுபற்றி அறிவித்திருக்கிறார். அவர் கூறுகிறார்:

“வாசகனை மகிழ்விப்பதும், அவன் சிறிது நேரம் ஒரு கணவு உலகில் சஞ்சரிக்க உதவுவதுமே எனது நோக்கம். இதைத் தவிர நான் வேறு எதையும் எதிர்பார்க்கவில்லை. இதில் நான் பெரும் வெற்றி பெற்றுள்ளேன் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். நான் ஏராளமாக சம்பாதிக்கிறேன். இது என் வெற்றியின் முதல் அறிகுறி. ரசிகன் எதை விரும்பு கிறானே அதையே நான் அவனுக்கு வழங்குகிறேன். மக்கள் ஒரு கணவின் பின்னால் ஒடுகிறார்கள். போதை மருந்துப் பழக்கம் என்றால் என்ன என்று நீங்கள் என்றேனும் யோசித்துப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? போதைப் பொருளுக்கு அடிமையானவனும் ஒரு கணவை நாடியே செல்கிறேன். சவிப்பும் விரோதமும் குரோதமும் நிறைந்த சுற்றுச் சூழலிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள முயல்கிறேன் என்று கருது கிறேன். தொழில் வகையில் நான் ஒரு சேர்மானக் குறிப்பை வைத்துள்ளேன். சமையலில் பயண்படுத்துகிறோமே அத்தகைய குறிப்பு அது. வெற்றிக்கு அது உத்தரவாதம் அளிக்கிறது. இந்தக் குறிப்பில் முதல் கலவைப் பொருள் வன்முறை. இரண்டாவது கலவைப் பொருள் காமவெறியிலிருந்து ஒரு சிட்டிகை. மூன்றாவது கலவைப் பொருள் சிற்றின்ப உலகி விருந்து சில நறுமணச் சாமான்கள். இந்தச் சேர்மானங்களிலிருந்து உருவாகும் தயாரிப்பைத்தான் ஜனங்கள் என்னிட மிருந்து எதிர்பார்க்கிறார்கள்.”

தாங்கள் வெற்றிகரமாகப் பணம் பண்ண வேண்டும் என்பதற்காக, தங்கள் மனசின் இருள்தனங்களையும் வக்கிரங்களையும் குருங்களையும், ஜனங்கள் விரும்புகிறார்கள் என்று சாக்குச் சொல்லி, சமுதாயத்தின் மீது தினித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் பணநாயகர்கள். சினிமா, இதர கலைகள், பத்திரிகைகள், புத்தகங்கள் முதலிய சகல துறைகளிலும்.

விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளும் ஆராய்ச்சி அறிவும் பணுதிபதைகளின் இந்த விபரீதப் போக்கிற்குப் பெரும் அளவில் துணை புரிகின்றன. வண்மூறையிலும் செக்ஸ் கடுபாடுகளிலும் புதுமையான காட்சிகளைப் புகுத்துவுதற்கு அமெரிக்கரின் திறமை வக்கிரமாகச் செயலாற்றுகிறது. மர்மம் மற்றும் திகில் மிகுந்த திரைப் படங்களை தயாரித்து படம் பார்ப்போரைக் கவர்ந்திமுப்பதற்கு விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளை அவர்கள் தீவிரமாகக் கையாள்கிறார்கள்.

‘ஜாஸ்’ என்ற திகில் படத்தில் 8 மீட்டர் நீளமும் அரை டன் எடையும் கொண்ட வெண்ணிறச் சுருமீன் ஒன்றை உருவாக்கி, அதை 15 ஆப்பரேட்டர்கள் ‘ரிமோட் கண்ட் ரோல்’ முறையில் இயக்கினார்கள். இந்தச் சுருமீன் மனிதரை வேட்டையாடிக் கொல்கிறது. சுருவினால் துரத்தப்பட்டு, அதன் வாயில் சிக்குகிற பெண்ணை, அவளது அவஸ்தைகளைக் காட்டுகிற வகையில் பெண் உடலின் பல பகுதிகளையும் செக்ஸ் கவர்ச்சியோடு படம் பிடித்துக் காட்டுகிற வாய்ப்பு இதில் திறமையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

அந்தப் பெண், தனக்கு வர இருக்கிற ஆபத்து பற்றிய முன்னர்வு எதுவுமின்றி, கடவில் உல்லாசமாக நீந்துகிறார். கடல் நீரின் கதகதப்பு அவளுக்கு ஆனந்தம் அளிக்கிறது. பிறகு திடீரென்று ரத்தத்தை உறைய வைக்கும் அலறல் எழுகிறது. அவளைச் சுற்றிலும் உள்ள தண்ணீர் உலைப்பானையில் நீர் கொதிப்பது போல் குழியிட்டுக் கொந்தளிக்கிறது. அவள் அந்த இடத்தை விட்டு விலகிச் செல்ல அரும்பாடு படுகிறார். ஆனால் மிகுந்த சக்தி வாய்ந்த, பயங்கரமான எதுவோ ஒன்று அவளை தண்ணீருக்குள் அடிமட்டத்துக்கே

இழுத்துச் செல்கிறது. அதன் பிடியிலிருந்து அவளால் தப்ப இயலவில்லை.

நீருக்குள் கடை நிகழ்ச்சி தொடர்கிறது. படம் பார்க் கிறவர்கள் பரபரப்புடன் காத்திருக்கிறார்கள். சற்று நேரத்தில், அந்த பயங்கரக் காட்சியை அவர்கள் பார்க் கிறார்கள். அந்தப் பெண்ணின் உடல் சிறைக்கப்பட்டு ரத்தத்தால் சிவப்பேறிய சூழ்நிலையில் காணப்படுகிறது.

டார்ஜான் படங்களில் ஒரு முதலை ரேடியோ கண்ட ரோஸ் முறையினால் ஆட்டுவிக்கப்படுகிறது.

அவ்விதமே மனிதர்களைத் தாக்கி அவர்களை செயலற்ற வர்களாக்கிக் கொல்லுகிற பறவைகள் ஹிட்சுஹாக் படம் ஒன்றில் காண்பிக்கப்படுகின்றன.

மனிதன் உருவாக்கிய இயந்திர மனிதன் மனிதர்களையே தாக்கி, உணர்வற்ற வெறிப்போக்குடன் அவர்களைக் கொள்ளு பழி வாங்கும் காட்சிகள் கொண்ட திகில் படமும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

மக்களின் பய உணர்ச்சியைத் தூண்டி வளர்க்கும் விதத்தில் மாய தந்திர மர்மப் படங்கள்—ஓமன், எக்சார்சிஸ்ட் போன்ற ஆங்கிலப் படங்கள்—உருவாக்கப்படுகின்றன. மக்களின் உள்ளத்தில் இனம் புரியாத ஒரு கலவரத்தையும் விரக்தியையும், நம்பிக்கை வறட்சியையும் நிலைபெறச் செய்வதற்கே இந்த ரகப் படங்கள் உதவுகின்றன.

இத்தகைய படங்களில் திகிலுடன் செக்ஸ் கவர்ச்சி யையும் கலந்து கொடுப்பதில் அமெரிக்கப் படத் தயாரிப் பாளர்கள் உற்சாகம் காட்டுகிறார்கள்.

கண்ணுக்குப் புலப்படாத ஒரு கெட்ட ஆவி (பேய்) ஒரு பெண்ணை வன்முறையில் உடலுறவு கொள்கிறது. அப்புணர்ச்சியில் அது வக்கிரத் தன்மைகளைக் கையாள்கிறது. பார்வைக்குப் புலனுகாத ஒரு வலிய சக்தியினால் புணரப் படுகிற பெண்ணின் பயம், உடல் அவஸ்தைகள், ஆவியின்

வக்கிரக் கேளிக்கைகளுக்கு ஈடு தந்து இளகிக் கொடுக்கும் பெண் உடலின் வெவ்வேறு அங்கங்களின் நெகிழ்ச்சி மற்றும் இறுக்கம் முதலியவற்றை திறமையாகவும் சாமர்த்திய மாகவும் காமிரா படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது என்று ஒரு பத்திரிகை வியந்து பாராட்டியுள்ளது.

இந்த ரகமான வன்முறை, செக்ஸ், திகில், கொலை நிகழ்ச்சிகள் நிறைந்த படங்கள் டி. வி. மூலமும் வீடியோ மூலமும் உலகெங்கும் பரப்பப்படுகின்றன. இவற்றை எண்ணற்ற மக்கள் பார்த்து காலக்கொலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் மனம் வெகுவாக பாதிக்கப்படுகிறது. சிறுவர்கள் விளையாட்டாகவும், வேடுக்கையாகவும்—சினிமாவிலும் டி. வி. யிலும் வருவது போல் நாமும் செய்து பார்ப்போமே என்ற உந்தவினாலும்—துப்பாக்கியினால் சடுகிறார்கள்; சித்திரவதை செய்து மகிழ்கிறார்கள். கற்பழிப்பு விளையாட்டிலும் களிவெறி கொள்கிறார்கள்.

சராசரி அமெரிக்கச் சிறுவர் சிறுமியர், தங்களுடைய 14 வயதை அடைவதற்குள், 11,000 கொலைகளைப் பார்க்கிறார்கள். தி ரை யி லே தா ஸ். பிரிட்டனில் திரையில் ஒரு மணிக்கு 4 பயங்கர வன்முறை நிகழ்ச்சி வீதம் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன. உச்சவேளை நிகழ்ச்சி களில் டி.வி.யில் மணிக்கு 76 செக்ஸ் காட்சிகள் நிழலிடுகின்றன.

இப்படி நியூ ஸ்டேட்ஸ்மன் பத்திரிகை ஒரு சமயம் கணக்கிட்டிருந்தது. அது 1970 களின் பிற்பகுதியில், இப்போது இந்தக் கணக்கு வெகு வேகமாக உயர்ந்திருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அமெரிக்காவில், ஏதேனும் ஒரு தீவிரக் குற்றம் ஓவ்வொர் இரண்டரை வினாடிகளுக்கும், திருட்டு ஓவ்வொரு 4.8 வினாடிகளுக்கும், கற்பழிப்பு ஓவ்வொரு 7 நிமிடத் திற்கும், கொலை ஓவ்வொரு 24 நிமிடத் திற்கும் நடைபெறுகிறது என்று அமெரிக்கன் நியூஸ் அண்ட் வொர்ல்ட் ரிப்போர்ட் 1984-ல் கணக்கிட்டுள்ளது.

சினிமா மற்றும் டி.வி. காட்சிகளே தங்களது தீய செயலுக்குத் தூண்டுதலாக இருந்தன என்று குற்றவாளிகள் சிலர் வாக்குமூலம் கொடுத்துள்ளதும் அவ்வப்போது பத்திரிகைச் செய்திகளாக வந்திருக்கின்றன.

நற்பண்புகளைச் சீர்க்குலைத்து, வாழ்க்கையின் அமைதி யையும் ஆனந்தத்தையும் கெடுத்து வருகிற இந்த மேலை நாகரிகத்தின் சக்தி வாய்ந்த நிழல் நம் நாட்டு மக்களின் மனசையும் கறைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது—திரைப் படம், டி.வி., வீடியோ ஆகியவற்றின் மூலம். இவற்றின் தீய பாதிப்புகளின் விளைவுகளே நாட்டில் பெருகி வருகிற கொலை, கொள்ளை, செக்ஸ் குற்றங்கள் மற்றும் வன்முறைச் செயல்கள் பலவும் ஆகும்.

இரு சினிமாவைப் பார்த்துவிட்டு, அதன்உந்துதலாலேயே தொடர் கொலைகளைச் செய்தேன் என்று ஒரு குடும்பத்தின் பதினேரு பேர்களைக் கொண்று குவித்தவன் தெரிவித்தது நம் நாட்டின் பத்திரிகைகள் பலவற்றிலும் வெளி வந்தது. இது ஓர் உதாரணமாகும்.

இப்படி வெளிப்படையாக ஒப்புக்கொள்ளப்படாத தீய பாதிப்புகள் எத்தனையோ இருக்கலாம்.

3. பத்திரிகைகளும் புத்தகங்களும்

பத்திரிகைகளும் புத்தகங்களும் லாபம் சம்பாதித்துத் தரக்கூடிய வர்த்தகச் சரக்குகள் ஆக முடியும் என்று திட்ட வட்டமாக உணர்ந்து கொண்ட வணிக நோக்குடைய பண்நாயகர்கள் 1950களில் இத்துறையில் புகுந்தார்கள். நாளிதழ், வாரப் பத்திரிகை ஆகியவற்றை ஐனரஞ்சகமாக வெற்றிகரமான முறையில் நடத்துவதற்கு அமெரிக்கத்தனம் கைகொடுக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு துணிந்து செயலில் ஈடுபட்டார்கள் அவர்கள்.

1950களுக்கு முன்பு—இந்தியா அரசியல் சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்னர்—தமிழில் பத்திரிகைகள் லாபகரமான தொழிலாக இருந்ததில்லை. பத்திரிகை மற்றும் புத்தகப் பிரசரத்தில் ஈடுபட்டிருந்தவர்களும் அவற்றை ஒரு வியாபார மாகக் கருதியதுமில்லை.

விடுதலை உணர்வு, தேசபக்தி, சமூக சீர்திருத்த நோக்கு, தனிமனிதப் பண்பாட்டு உயர்வு, ஒழுக்கம் முதலிய வற்றை பத்திரிகைகள் வாயிலாகவும் நல்ல புத்தகங்கள் மூலமாகவும் மக்களுக்கு ஊட்டவேண்டும் என்ற லட்சியப் போக்கு உடையவர்களே பெரும்பாலும் பத்திரிகை நடத்து கிறவர்களாகவும் அவற்றில் எழுதுகிறவர்களாகவும் இருந்தார்கள். மக்களிடையே அறிவு விழிப்பும் சிந்தனை ஒளியும் பரப்ப வேண்டும், மொழியில் மறுமலர்ச்சியும் வளமும் சேர்க்க வேண்டும் என்பதும் அவர்களுடைய நோக்கமாக இருந்தது.

எனவே, சிந்தனை கனம் கொண்ட—வாசகர்களை சிறிது சிரமப்படுத்தக் கூடிய—விஷயங்களைக் கொடுப்பதற்கு

பத்திரிகையாளர்கள் அந்தக் காலத்தில் தயங்கியதில்லை. பத்திரிகையின் தரத்தை அவர்கள் உயர்வாகக் கருதினார்கள். அதற்காக தங்களுக்குத் தாங்களே வகுத்துக் கொண்ட பத்திரிகை தர்மங்களை அனுஷ்டித்தார்கள். அதனால் ஏற்பட்ட கஷ்டநஷ்டங்களை மகிழ்ச்சியோடு சகித்துக் கொண்டார்கள். நாட்டு மக்களின் மனநலம், உயர் பண்பாடு, அறிவு வளர்ச்சி, நன்னெறிகள் முதலியனவே அவர்களுக்கு முக்கியமானவையாகப்பட்டன.

இந்தியா விடுதலை பெற்ற பிறகு, நாடு நெடுகிலும் தொழில் மலர்ச்சியும் வாணிப வளர்ச்சியும் பல்கிப் பெருகியபோது, பணமே எங்கும் ஒளி நாட்டியம் ஆடத் தொடங்கியது. பணம் பண்ணுவதே பலரின் நோக்கமாயிற்று. பத்திரிகைத் துறையும் வணிகர்கள் ஆதிக்கத்துக்கு உள்ளாயிற்று.

இவர்கள் தங்களுடைய விற்பனைச் சரக்குகளை வாங்கி உபயோகித்து தங்களுக்கு லாபம் ஈட்டித் தரக்கூடிய ‘கன்ஸ்டியர்’களாகத்தான் மக்களை மதித்தார்கள். அதற்காக வாசகர்களின் எண்ணிக்கையை லட்சக்கணக்கில் அதிகரிக்க வைப்பதே இவர்களுடைய அடிப்படை லட்சியம் ஆயிற்று. அதற்குத் தகுந்த வழிவகைகளை இவர்கள் திறமையாகவும் சாதுரியமாகவும் கையாளலானார்கள்.

பொதுவாக, சாதாரணமானவர்கள் கணமான விஷயங்களைப் படிப்பதில் அக்கறை கொள்வதில்லை. மூலையை சிரமப்படுத்துகிற, சிந்தனைக்கு வேலை வைக்கிற, விஷயங்கள் சராசரி வாசகர்களுக்குப் பிடிப்பதில்லை. இவர்களே மிகப் பலராக உள்ளனர். லைட்டான சமாசாரங்களே பெரும் பானமை வாசகர்களைக் கவர்ந்திமுக்கும். பத்திரிகை பார்ப்பதும் புத்தகம் படிப்பதும் ‘ஹெவி மீல்ஸ்’ போல் இருக்கலாகாது; அவ்வப்போது கொறிக்க உதவுகிற நொறுக்குத் தீனி போல, உற்சாகத்துக்காக உபயோகிக்கிற காப்பி மை வெற்றிலை சமாசாரம் போல அமைய வேண்டும். பத்திரிகை படிப்பவர்களை சிரமப்படுத்தக் கூடாது. மாருக, வாசகர்களுக்கு கிஞக்கிஞப்பு ஊட்ட வேண்டும். அப்படியே லேசாகப் பார்வை ஓட்டி, பக்கங்களைப் புரட்டி,

மேலோட்டமாக மேய்ந்துவிட்டு ஒதுக்கி விடக்கூடிய தன்மையில் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். இப்படி அமெரிக்கப் பத்திரிகைக்காரர்கள் கையாண்டு வெற்றி கண்ட உத்திகள் பலவற்றையும் நம் நாட்டின் பத்திரிகை வணிகர்களும் கையாளலானார்கள்.

இருக்கவே இருக்கின்றனவே, செச்ஸ் விஷயங்கள், வன்முறைச் செயல்கள் சம்பந்தமான விவரிப்புகள், மர்ம விவகாரங்கள், மற்றும் சில மசாலாக்கள். எல்லாவற்றுக்கும் இளமை, இனிமை, புதுமை என்ற மேல்பூச்ச மினுமினுப்பு.

பெண்களின் கவர்ச்சி அம்சங்களை செக்ளியாக வெளிச்சமிட்டுக் காட்டும் படங்கள். ‘பின்-அப்’ என்ற மயக்கும் மோகனவல்லிகள், செக்ளியான பெண்களின் போஸ்டர் படங்கள், நடுப்பக்கத்தில் முக்கால் நிர்வாண அழகிகளின் கவர்ச்சிப் படங்கள், அவற்றுக்கேற்ற கதைகள், காதல் கதைகள் என்ற பெயரில் காமக் கேளிக்கைகளை விரிவாக வர்ணிக்கும் சொற் சித்திரங்கள். கொலை விவரிப்புகள், அவற்றைச் சார்ந்த மர்மங்கள், துப்பறிதல்கள் அப்புறம் என்ன, மேலும் என்ன என்ன, முடிவுதான் என்ன என்று வாசகரின் ஆவலைத் தூண்டிவிடும் சஸ்பெண்ஸ்கள்— இந்த ரகச் கதைகளே சிறுகதைகள், குறு நாவல்கள், நாவல்கள் என்று உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

இவற்றில் பெரும்பாலானவை மேலை நாட்டுப் படைப்புகளை காப்பி அடித்து எழுதப்பட்ட தயாரிப்புகள் தான். அமெரிக்க, ஐரோப்பிய நாவலாசிரியர்கள் சிலர் கையாண்டு வெற்றி கண்டுள்ள படைப்பு உத்திகள் இங்கே உள்ளவர்களாலும் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றன. பெண் அங்கங்களின் சுவையான வர்ணிப்புகள், ‘செக்ஸ் பிளே’யை ரசம் நிறைந்த சொற்களில் சித்திரிப்பது—இவற்றை கதைக்குத் தேவை இல்லாத போதும் ஒரு சில பக்கங்களுக்கு ஒரு முறை, அல்லது ஒர் அத்தியாயம் விட்டு ஒர் அத்தியாயம் என்ற விகிதத்தில்—தாராளமாகக் கலந்து விடுவது; ஆண்பெண் உறவு வக்கிர லீலைகளை விவரிப்பது—இத்தகைய

உத்திகள் மேல்நாட்டுக் கலாசாரத்தின் தாக்கங்களாக இந்தியாவின் பலவேறு மொழிகளிலும் இடம் பெற்றுள்ளன, இன்னும் வளர்ந்து வருகின்றன.

உள் இயல் ஆய்வு என்றாதியில் ஆழமும் கனமும் பெற்ற இலக்கியத் தன்மையோடு அல்ல. கிஞகிஞப்பு தரக்கூடிய இனிமைகள் என்ற முறையிலே தான் இவை எல்லாம் கலந்து வைக்கப்படுகின்றன, மேலோட்டமான படப்பிடிப்பு களாக.

இயல்பான காம விளையாட்டு விவரிப்பு அலுத்துப் போகலாம் என்று தோன்றுகிறபோது, சொல் வணிகர்கள் எல்லீ மீறிய (முறை தவறிய) அல்லது இயல்புக்கு மாறுன செக்ஸ் விளையாட்டுகளை இன்ட்டரஸ்டிங்காக விவரிப்பதில் உற்சாகம் காண்கிறார்கள். எல்லாம் வாசகர்களைக் கவர்ந்து இழுத்துப் பிடித்து வைத்திருப்பதற்காகத்தான்.

நமது வெளியீட்டாளர்கள் கற்றுக் கொண்டிருக்கிற வியாபார உத்திதான் இதெல்லாம். அவர்கள் உற்பத்தி பண்ணுகிற சரக்குகள் மூலம் அவர்கள் கணிசமான லாபம் பெற வேண்டும் அல்லவா? எல்லாம் பிசினஸ்தான். முதலாளித்துவத்தில் பிசினஸ் என்றால் அதில் எதுவும் நியாயமே; லாபத்துக்காக எதையும் செய்யலாம் என்பதே நியதி ஆகும்.

உள்ளதைச் சொல்வதானால், ஒரு பத்திரிகை அல்லது புத்தகம் பிரசுரிப்பவர் தனக்கென உயர் கொள்கை எதையும் கொண்டிருக்கவில்லை. சமூகம் முன்னேறுவதற்காக தன்னுடைய இயன்றதை செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு தனக்கு உண்டு என்றும் அவர் கருதுவதில்லை. எந்த ஒரு வியாபார அமைப்பு போலவே, பத்திரிகை அல்லது புத்தகம் வெளியிடுவதும் ஒரு வணிக முயற்சிதான் என்றே அவர் என்னுடையும். பிசினஸ் என்றால் அது லாபம் பெற்றுத்தர வேண்டும்; லாபம் அடைவதற்கு சிலவழிமுறைகளையாளத்தான் வேண்டும். ஆகவே அவர்கள் அப்படிச் செய்கிறார்கள்.

ஆயினும், எல்லா பதிப்பகத்தாரர்களும் பிசினஸ் என்ற சுழலில் சிக்கி உழல்கிறுர்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. லட்சிய நோக்கும் கொள்கைப் பிடிப்பும் உள்ள பிரசுரகர் களும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். இவர்கள் தங்களுக்கென சில கொள்கைகள்—ஆன்மிகம் அல்லது வேறு ஏதாவது—வைத்திருக்கிறார்கள். தங்கள் தொழிலின் தனிப்பெரும் நோக்கம் லாபம் தான் என்று இவர்கள் கருதுவதில்லை. ஆனால், ‘தகுதி படைத்தவர்களே வெற்றி பெறுவார்கள்’ என்பதை நியதியாகக் கொண்டுள்ள வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் இத்தகையவர்கள் பின்தங்கியே காணப் படுகிறார்கள்.

இந்தவித வேலைத் தனங்கள் தமிழ் பத்திரிகைகள், நாவல் வெளியீடுகளில் மட்டும் தான் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்றில்லை. அண்டை மாநில மொழிகளிலும் இந்தரக நச்சவேலைகள் வணிக நோக்குடன் தாராளமாகவே நடைபெறுகின்றன. இதை பிறமொழி வாசகர்களின் பேச்சுக்கள் மூலமும், ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் வெளியிடப் படுகிற கட்டுரைகள் மூலமும் அறிய முடிகிறது.

இவை அணைத்தும் மேலை நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி யாகிற நசிவுக் கலாசாரத் தொத்து நோய்க் குணம் தான் என்பது இந்தரக எழுத்துக்களின் தன்மைகளிலிருந்து எளிதில் புலனுகும்.

அணைத்து மாநிலங்களிலும் மண்டி வளர்கிற இந்த நாசகாரப் போக்கை எதிர்த்து போராட்டம் நடந்து கொண்டு தான் இருக்கிறது. கடுமையான எதிர்ப்பு உருவாகி வளர்ந்து வருகிறது என்பதையும் குறிப்பிடத் தான் வேண்டும்.

கலாசாரச் சிதைவு என்ற நோய் மேற்கிலிருந்து இந்தி யாவுக்குள் புகுந்து, நாடு நெடுகிலும் பரவி விட்டது. நம் நாட்டின் வாசகர்களில் பெரும்பாலோர் இந்த நோயை இனம் காணத் தவறியிருக்கலாம். என்றாலும், இந்த நோயின் கிருமிகள் நம் நாட்டின் பெருமையை, அதன் சுயத்

தன்மையை, நாட்டு மக்களின் ஆக்கசக்திகளை உள்ளூறு அரித்து உறிஞ்சி நம்மை பலவீனர்களாக்கி வருகிறது என்பது உண்மையாகும்.

இப்படி எல்லாம் எழுதுகிறவர்களும், அவர்களை எழுதும் படி தூண்டுகிறவர்களும், ‘வாசகர்கள் இவைகளைத் தான் விரும்புகிறார்கள். வாசகர்களுக்குப் பிடித்தமான விஷயங்களை நாங்கள் சப்ளை செய்கிறோம்’ என்று துணிந்து சொல்கிறார்கள்.

மக்களை நச்சக்கலையின் போதை மயக்கத்தில் ஆழ்த்தி, அவர்களிடமிருந்து பணம் பறிப்பதற்காகவே நாங்கள் இப்படிச் செய்கிறோம் என்று, அச்சிட்ட கவர்ச்சித் தாள்களின் வணிகமுதலாளிகள் மற்றும் அவர்களுக்கு ஏவல்புரியும் சொல் வாணிபர்களில் எவரும் வெளிப்படையாகக் கூறத் துணிவதில்லை. ஆனால் உண்மை அதுதான்.

‘எனக்கு பணம் தேவை, ஸீரியஸ் இலக்கிய எழுத்து பணமோ உரிய கவனிப்போ பெற்றுத் தந்ததில்லை. கிழு கிணுப்பூட்டும் இந்த ரக எழுத்துக்களுக்கு நல்ல மார்க்கெட் இருக்கிறது.. எனக்கும் ஆயிரக்கணக்கில் பணம் கிடைக்கிறது. நான் பணத்துக்காகத்தான் எழுதுகிறேன்’ என்று ஒன்றிருவர் வெளிப்படையாக அறிவிப்பதும் நிகழ்கிறது. இது அழுர்வ கேஸ்.

மற்றவர்கள் எல்லோரும், நாங்கள் வாழ்க்கையை சித்திரிக்கிறோம், மனித உறவுக்கலையை கற்றுக் கொடுக்கிறோம், காவிய ரீதியில் இலக்கிய நயமாகத்தான் எழுதுகிறோம், புதுமை பண்ணுகிறோம் என்று கூசாமல் அளக்கிறார்கள்.

மேலைநாடுகளின் நச்சக் கலாசாரப் போக்கில் வளர்ந்து வருகிற திரைப்படங்களைப் போலவே, இந்த நச்ச எழுத்து மற்றும் நசிவுக்கலைப் பத்திரிகைகளும் புத்தகங்களும் பணபடாத உள்ளங்களையும் பிஞ்ச மனச்களையும் தீய முறையில் பாதித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. நாட்டில் பெருகி வருகிற

செக்ஸ் குற்றங்கள், வக்கிரச் செயல்கள், வன்முறைப் போக்குகள் முதலியவை இதற்குச் சான்றுகின்றன.

மேற்கத்திய கலாசாரத்தினால் பாதிக்கப்படுவதற்கு நம்மை நாமே ஆளாக்கிக் கொண்டிருப்பது உண்மையிலேயே அனுதாபத்துக்கு உரிய விஷயம் தான். மேலெநாடுகளில் புத்தகப் பிரசரம் குறிப்பிட்ட சில பெரும் முதலாளிகளால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது, அரசு ஆதரவும் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அதே சமயம் சுயேச்சையான பிரசர முயற்சி கரும் சிறு பதிப்பகங்களும் செயல்பட முடியாமல் நொடித்துப் போய் மறைந்து விடுகின்றன. இதர தொழில் துறைகளில் உள்ள பெரிய ஏகபோக நிறுவனங்கள் போலவே புத்தகப் பிரசர நிறுவனங்களும் லாப நோக்கத்துடனேயே இயங்குகின்றன. இதன் விளைவு என்ன? புத்தக வெளியீடு என்பதும், நாகரிகமான காலனிகள் அல்லது நவீன ஆடைகள் உற்பத்தி பண்ணும் தொழிலைப் போல, இன்னொரு தொழில் தான் என்ற நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. இந்த நிலையில், நல்ல கலாசாரப் பின்னணி உடைய அறிவார்ந்த வாசகருக்கு என்று தயாராகிற தரமான ஆழ்ந்த இலக்கியத்தை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு மலிவு ரகமான குப்பைப் புத்தகங்களே அதிகம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுவது சகஜமாகி விட்டது.

4. வணிகப் பொருளாகும் வனிதையர்

. பத்திரிகை நடத்திப் பணம் திரட்ட விரும்பிய பணக்கார இளைஞர் ஒருவர் மேலை நாட்டு ‘ட்ரு ரோமான்ஸ்’ பாணி இதழ் ஒன்றை ஆரம்பித்தார். காதவில் வர்ணசிக்கப் பட்ட பெண்கள், வாழ்க்கையில் வழுக்கி விழுந்த வனிதையர், சிவப்பு விளக்கு வட்டாரத்துப் பெண்கள் தொடர்பான கதைகளை வெளியிட்டார். அவற்றுக்கு ஆண்-பெண் ‘மாடல் களை’ உபயோகித்து வசீகரப் போஸ்களில் போட்டோக்கள் தயாரித்து பக்கத்துக்குப் பக்கம் அழகுபடுத்தினார். இளமை இனிமை, புதுமைக்குப் பஞ்சமில்லை அந்தப் பத்திரிகையில்.

பத்திரிகையின் விற்பனை வெற்றியாக அமைந்ததோ இல்லையோ, பரபரப்பூட்டும் தனிரக வெளியீடாக அது விளங்கியது என்னவோ உண்மைதான். அதன் அலுவலகம் எப்போதும் உயிர்த்துடிப்புடன் விளங்கியது. பத்திரிகை ஆசிரியருக்கு உதவும் நோக்குடன் பணக்கார இளைஞர்கள் அடிக்கடி வந்து போர்கள். நாகரிக வேக வாகனங்கள் அந்த அலுவலகத்தின் முன் சதா முகாமிட்டிருந்தன. குறிப் பிட்ட சில நேரங்களில் அவற்றின் எண்ணிக்கை வெகு அதிகமாக இருந்தது.

பணக்கார வாலிபர்களுக்கும், பணத்தை துச்சமென மதித்து தாராளமாகச் செலவு செய்யத் தயாராக இருந்த ஜாவி பிரதர்களுக்கும் ஒரு பொழுதுபோக்கு நிலையமாக அந்த இடம் மாறியிருந்தது. நவயுவர்களும் ஒருசில நவயுவதி களும், பணத்துக்காக உடல் வெளிச்சமிட முன் வந்த

மாடல் பெண்களும் அங்கே அந்நேரங்களில் ஆஜராகி யிருப்பது வழக்கம்.

மெதுமெதுவாக உண்மை வெளியே கசிந்து ஊர்ந்தது. அந்தப் பெரிய கட்டிடத்தின் அந்தரங்கமான ஒரு பகுதியில் நிர்வாணம் நாள்தோறும் கொலுவேற்றப்பட்டது. உடம்புக் கும் உள்ளத்துக்கும் நலம் விளைவிக்கும் விஞ்ஞானமாக ‘நிர்வாணக் கலை’ வளர்க்கப்படுகிறதாமே மேலை நாடுகளில். அந்த வகையான நிர்வாணக் காலனி முறை இந்த நாகரிகப் பெருநகரத்திலும் சோதனை ரீதியாக நடத்தப்படுகிறது என்று பேச்சுப் பரவியது. அப்புறம், கலை-விஞ்ஞானம் என்ற திரைக்குப் பின்னே விபசாரம் அங்கே உல்லாச நாட்டியம் புரிந்து வந்தது என்ற உண்மையும் அம்பலமா யிற்று, ஒரு சில தினங்களிலேயே.....

மாநகரத்தின் மிக நாகரிகமான ஒரு வட்டாரத்தில் மாளிகை போன்ற ஒரு பெரிய வீடு. அதில் வசித்து வந்த டாக்டரின் தொழில் திஹர் விழிப்பு பெற்றது போல் ஜாம் ஜாம் என நடக்கலாயிற்று. சொகுசுக் கார்களும் ஜோரான வாடிக்கைக்காரர்களும் அந்த க்ளீனிக்கை மொய்க்கலா யினர்.

டாக்டரின் வீட்டில் பணம் கொழிக்கத் தொடங்கியது. இதன் அடிப்படையை ஆராய முனைந்தவர்களுக்கு அதிர்ச்சி தரும் உண்மைகள் வெளிச்சமாயின. வீடியோ மூலம் புனுபிலிம்கள் காட்டப்பட்டு வந்தன அங்கே. ஜாவி தேடும் உல்லாச ஜோடிகளின் ஜல்சாவுக்கும் இடவசதி செய்து தரப்பட்டது. நூறு நூறுக்கும் ஆயிரக்கணக்கிலும் பணத்தை வாரி வழங்கத் தயாராக இருந்தவர்களுக்கு அங்கே புதுமையான இனிமைகள் கிடைத்துக் கொண்டிருந்தன ...

வெளிப்பார்வைக்கு சாதாரணமாகத் தோன்றிய ஒரு கட்டிடம். முகப்பு அறையில் சாதாரணமான மேஜை நாற்காலிகள், பொழுது போக்கிற்குத் துணை புரியும் பத்திரிகைகள், சிட்டுக்கட்டுகள், கேரம் போன்ற விளையாட்டு

சாதனங்கள் முதலியன் காணப்பட்டன. உள்அறையில் மதுவகைகள் காத்திருந்தன.

உல்லாச புருடர்களின் பொழுதுபோக்கிற்காக ஏற்பட்ட மனமகிழ் மன்றம் என்று அதன் புறத்தோற்றம் காட்டியது. ஆனால், உள்ளே இளம் பெண்களை வைத்து விபசாரம் வியாபாரமாக வளர்க்கப்பட்டு வந்தது என்கிற உண்மை நாளாடைவில் வெளிப்பட்டது.....

திமர் திமரென்று தலைதூக்கிய ‘மசாஜ் பார்லர்’களில் அதுவும் ஒன்று. தேவைப்பட்டவர்களுக்கு நாகரிகப் பெண்கள் உடம்பைப் பிடித்து விட்டு அசதியைப் போக்கி அழகை அதிகரிக்க உதவுகிற நாகரிகக் கலை நிலையம்.

பிசினஸ் நன்றாக்கத்தான் நடந்தது.

ஒரு நாள் பட்டப்பகலில் உல்லாச இளைஞன் ஒருவன் அந்த நிலையத்தில் பணி புரிந்து கொண்டிருந்த நவயுவதி ஒருத்தியை சுட்டுக் கொன்று விட்டான்.

காதல் போட்டி, பொருமையின் விளைவு என்றெல்லாம் பேச்சுகள் பிறந்தன. உண்மையைத் தேடும் முயற்சி பல இரகசியங்களை வெட்ட வெளிச்சமாக்கியது.

மசாஜ் பார்லர் என்ற விளம்பர வெளிச்சத்தால் அணைவர் கண்களையும் கூசவைத்து, அந்தாங்கத்தில் பெண்களை வியாபாரப் பொருளாக்கி விபசாரம் என்கிற இருட்டுத் தொழில் லாபகரமாக நடத்தப்பட்டது அங்கே.....

இந்த விதமான வேலைகள் எல்லாம் மேலிநாட்டுக் கலாசாரத்தின் பாதிப்புகளோயாகும்.

இந்த நிலையை ஒரு அறிவுஜீவி அழகாகக் குறிப்பிட டிருக்கிறார் இப்படி: “மிகவும் பெருமை பாராட்டப்படுகிற நமது எலெக்ட்ரானிக் சொர்க்கத்தில், பெண்கள் நுகர் வோருக்குரிய பொருள்களாக நோக்கப்படுகிற தன்மையில் இருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் நுகர்வோரின் உள்கீழலுக்கு அவர்கள் பலியாகிறார்கள்.”

பணம் பண்ணுவதே குறியாக இருக்கிற முதலாளி வர்க்கத்தினர் வியாபார நோக்குடன் பெண்களை எப்படி எப்படி எல்லாமோ பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். பெண்கள் சகல பொருள்களின் விளம்பரங்களுக்கும் கவர்ச்சி சக்தியாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள். திரைப்படங்களிலும் பத்திரிகைக் கதைகளிலும், அவற்றுக்கான சித்திரங்களிலும், நாவல்களிலும் பெண்கள் கவர்ச்சி சாதனங்களாகவே இடம் பெறுகிறார்கள்.

நாகரிக நகரங்களின் கேளிக்கை விடுதிகளில் நிர்வாணத்தை வெளிச்சமிட்டுப் பணம் சம்பாதிக்கும் கருவி களாகப் பெண்கள் ஆட்டுவிக்கப் படுகிறார்கள். விபசாரத்தில் ஈடுபடுத்தப்படுகிறார்கள்.

பெண்கள் தாங்கள் அனிந்திருக்கும் ஆடைகளை ஓவ்வொன்றும் அவிழ்த்தெறிந்தபடி ஆடுவதும், முடிவில் முழு அம்மணமாய் காட்சி தருவதும் கலைநடனம் என்ற பெயரில்—பணம் பறிக்கும் பிசினஸ் ஆக-நடைபெறுகின்றன.

தொது மேடையில் இப்படி ஆடுவதைப் பணம் கொடுத்துப் பார்ப்பதில் திருப்தி அடையாதவர்களுக்கென்று தனி இடத்தில் தனியாக நின்று எட்டிப் பார்க்க உதவும் ஒரு துவாரத்தின் வழியாக, அறைக்குள்ளே அழிக் கூடை அவிழ்த்து அலங்கோல போல்கள் கொடுப்பதைப் பார்ப்ப தற்கும் வசதிகள் செய்து வைக்கிறார்கள் அந்த பிசினஸில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள்.

கலாசாரப் பயணம் என்றும், உலகச் சுற்றுலா என்றும் போகிறவர்கள் இவற்றை எல்லாம் கண்டு களித்துப் பின் ரசமான அனுபவங்கள் எனப் புத்தகங்களில் எழுதுகிறார்கள். இவை பற்றி தங்கள் பத்திரிகைகளில் சுவாரஸ்யமாக எழுதி, பத்திரிகைகளின் விற்பணையை ஆதிகப்படுத்தும் நோக்கத் துடன், எழுதத் தெரிந்த சொற்களிகளையும், பணத்துக்காகப் படம் தீட்டுவோரையும் அனுப்பி ஏற்பாடு செய்கிறார்கள், வணிகப் பத்திரிகையாளர்கள்..

இந்தியப் பத்திரிகைகள் பலவற்றிலும்—தமிழ் வார இதழ்களிலும்தான்—இத்தகைய விஷயங்கள் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

விபசாரத்தை தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிற பெண்களை சந்தித்து, அவர்கள் வரலாற்றைக் கேட்டறிந்து, உண்மைக் கதைகள் என்றும், சிவப்பு விளக்குக் கதைகள் என்றும் பத்திரிகைகள் பிரசரம் செய்கின்றன.

கீர்த்தி பெற்ற விபசாரிகள், குற்றவாளிகள் சிலரை சுயவரலாறு எழுதும்படி தூண்டி, கவர்ச்சியான முறை களில் விளம்பரங்கள் செய்து, அவற்றை பத்திரிகைகளில் தொடர் கட்டுரைகளாகவும் புத்தகங்களாகவும் பிரசரித்து, பரபரப்பான விற்பனைக்கு வழி பண்ணுகிறார்கள், மேலை நாட்டு பிரசரக்கர்கள்.

சமூகப் பிரச்சினைகளை ஆய்வு செய்து, அவற்றின் அடிப்படைக் காரணங்களைக் கண்டு சிந்தித்து, கோளாறுகளையும் குறைபாடுகளையும் அகற்றுவதற்கான செயல் திட்டங்களில் முனையும்படி மக்களைத் தூண்ட வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் பிரசரிக்கப் படுவதில்லை. வாசகர்களுக்குக் கிணுகிணுப்பு தரும் மசாலா விஷயமாகத் தான் இவையும் வெளியிடப்படுகின்றன. அமெரிக்கப் பணம் பண்ணிகள் காட்டிய வழியில்தான் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் நாடுகளின் பிசினஸ்வாலாக்களும் செயல்புரிகிறார்கள்.

அறிவு வளர்ச்சிக்கும் ஆய்வுப் பணிகளுக்கும் நன்கு துணை புரியக் கூடிய வீடியோ போன்ற விஞ்ஞான சாதனங்களை, பெண்களை மயக்கிக் காமக் களியாட்டத்தில் ஆழ்த்தி, தந்திர மாகப் படம் பிடித்து புனுஸ்பிலிமகள் தயாரித்து, மிகுதி யாகப் பணம் சம்பாதிப்பதில் ஈடுபடுத்துகிற காரியம் நடை பெறுகிறது நாகரிகப் பெரு நகரங்களில்.

மேலை நாகரிகப் போக்குவரினால் வசீகரிக்கப் பெற்றுள் வளர்கள், அனுதாபத்துக்குரிய பெண்களை சகலவழிகளிலும்

‘எக்ஸ்ப்ளாய்ட்’ பண்ணுவதற்குத் தயங்க மாட்டார்கள் என்பதையே இந்தவிதச் செயல்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. பெண்கள் இழிவு படுத்தப் படுகிறார்கள். ஒரு சிலர் மிகுதியாகப் பணம் பண்ணுவதற்காக பெண்களின் உடல்கள் வாணிபப் பொருள்களாக மாற்றப்படுகின்றன என்பது எளிதில் புலன்றுக்கும்.

மேற்கத்திய சமூதாயத்தில் விபசாரம் ஒழுங்குபடுத்தப் பட்ட ஒரு தொழிலாகவே நடந்து வருகிறது. அத்தகைய சமூக அமைப்பின் தாக்கமும் செல்வாக்கும் நமது வாழ்க்கை முறைகளிலும் ஊடுருவியிருப்பது தெளிவாகத் தெரியக் கிடக்கிறது. நமக்காக நாமே ஏற்படுத்தியுள்ள சட்ட திட்டங்களுக்கும் மேலாக—பல விதமான தடைகளையும் மீறிக் கொண்டு—அவை ஆட்சி செலுத்துகின்றன.

இது ஒரு நோய் அல்ல. நோயின் சின்னமே ஆகும். பெண்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்றும், பணம் பண்ணுவதற்கு உபயோகமாகக் கூடிய சாதனங்கள் என்றும் மதிக்கப் படுவது இதையே காட்டுகிறது.

லாப நோக்கு மட்டுமே மேலோங்கி, இதர நோக்கங்கள் அனைத்தும் புறத்தே ஒதுக்கி வைக்கப்படுகிற போது, பெண்களை வாணிபப் பொருள்களாகப் பயன்படுத்துவதற்கு முதலாளித்துவம் தயங்குவதேயில்லை. அழகு மங்கையர் அனைத்து ரக விளம்பரங்களிலும் உடல் வெளிச்சமிடுகிறார்கள். அவர்களை ஆடைக் குறைப்பு செய்து திரைப்படங்கள் பெரிதாகக் காட்டுகின்றன; பத்திரிகைகள் பெண்களை அழகிய அட்டைப்படங்களாக மாற்றி விடுகின்றன. இதெல்லாம் ஓர் அலங்கார வேலைப்பாடு மாதிரி அமைந்து போகிறது. அதாவது, சாதாரண மக்கள் அதன் அடிப்படை அம்சத்தை கண்டு உணரத் தவறி விடுகிறார்கள்.

பெண்களும் மனித சாதியின் பகுதியேயாவர். அவர்களும் சமூகத்தில் ஆண்களைப் போலவே சம அந்தஸ்துக்கும் மரியாதைக்கும் உரியவர்கள். அப்படியிருக்கையில் அவர்கள்

ஏன், தற்காலத்தில் நிகழ்வதுபோல, சமூகத்தில் சரண்டப் பட வேண்டும்.

பணம் படைத்த கேளிக்கையாளர்களுக்கு, பெண்கள் ஆடை அவிழ்த்து ஆடுகிற நடனம் (ஸ்ட்ரிப்-டெஸ்) செலவு மிகுந்த பொழுது போக்கு ஆக விளங்குகிறது. யிகுதியாகக் குழுமியிருக்கிற ரசிகப் பெருமக்கள் முன்னிலையில் ஒரு பெண் தனது சகல ஆடைகளையும் உதிர்த்து விட்டு ஆடுவதனால், அந்த நாட்டியத்துக்கு ஏற்பாடு செய்கிற பிசினஸ் முதலாளிக்குப் பெரும் பணம் வந்து சேர்கிறது; அந்தப் பெண்ணுக்கு பிழைப்புக்கு வழி ஏற்படுகிறது.

இந்தியாவில் பண அதிபர்கள் நடத்துகிற ஒரு சில வாரப் பத்திரிகைகள் —தமிழ் நாட்டில் வெளிவருபவையும் கூட—தங்கள் பிரதிநிதிகளை மேலை நாடுகளுக்கு அனுப்பி வைக்கின்றன. ஹாங்காங், டோக்கியோ, பாங்காக் போன்ற கீழ்த்திசை நகரங்களுக்கும், டென்மார்க், பிரான்ஸ், ஆஸ்திரேலியா, மேற்கத்திய நாடுகளுக்கும் பத்திரிகைக் காரர்கள் போவது, அங்கெல்லாம் செழித்து வளர்கிற செக்ஸ் வியாபாரம் பற்றிய ரசமான தகவல்களை சேகரித்து வருவதற்காகத்தான். இது அனைவரும் அறிந்த விஷயமே.

அயல் நாடுகளுக்கு தங்கள் ஆட்களை அனுப்ப முடியாத நிலையில் உள்ள பத்திரிகைகள் பம்பாய்க்கும் டில்லிக்கும் ‘விசேஷ நிருபர்’களை அனுப்பி, அங்கே விபசார விடுதிகளில் அவதிப்படுகிற அபலைப் பெண்களின் சோகக் கதைகளை சேகரம் செய்கின்றன.

இவர்களின் இத்தகைய முயற்சிகளினால், விபசாரம் என்கிற படுமோசமான நோயின் நச்சக் கிருமிகள் அடக்கி ஒடுக்கப்படுமானால், அல்லது அழித்து ஒழிக்கப்படுமென்றால், நாம் இப்பத்திரிகைக்காரர்களுக்கு நன்றி கூற வேண்டும்.

ஆனால், துரதிர்ஷ்டவசமாக, அப்படி எதுவும் நடப்ப தில்லை; நடக்கவும் முடியாது. ஏனெனில், இத்திமையை அகற்ற வேண்டும்—இவ்வாது ஒழிக்க வேண்டும்—என்ற நோக்கத்துடன் பத்திரிகைகள் இத் தகவல்களை சேகரிப்

பதுமில்லை; அவற்றை வெளியிடுவதும் இல்லை. பத்திரிகை களின் விற்பனையை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத் துடனேயே, அதற்குத் தகுந்த விதங்களிலேயே, அவை பிரசரம் செய்யப்படுகின்றன. அவ்வளவுதான்.

முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில்-மனிதனை மனிதன்கள்ரு கொழுக்கிற தத்துவத்தில்—எதுவுமே புனிதமானது அல்ல. முதலை முடக்கி வாணிபத்தில் ஈடுபடுகிறவரை மேலும் பணக்காரனாக வளர்ப்பதற்காக எதையும் வணிகப் பொருளாக உபயோகிக்கலாம். அப்படி லாபம் பெற்றுத் தரக் கூடியது நம் வீட்டின் அடுப்பங்கரையில் சமையலுக்கு உபயோகப்படுகிற பொருளாயினும் சரி; ஒரு பெண்ணின் உடலாக இருந்தாலும் சரி; எல்லாம் ஒன்றுதான்.

முடிவாக நன்கு புலனுவதுதான் என்ன? மேற்கத்திய கலாசாரத்தின் செல்வாக்கு—மேலைநாட்டு முதலாளித்துவ தத்துவத்தின் தாக்கம்—நம் சமுகத்தில் ஆழமாக வேரோடு விட்டது. நாம் நமது வாழ்க்கை மதிப்புகளை, நன்னெறிகளை, நமது சுய அடையாளத்தைக்கூட இழந்து நிற்பதற்கு இதுதான் காரணம்.

5. கலாசாரச் சிதைவின் புதிய போக்குகள்

நாகரிக சமூக அமைப்பு எல்லையில்லாத வளங்களையும் சுகபோகங்களையும் பெற்று விடுகிறபோது, சுயநல ஈடுபாடு களையும் புலன் இன்ப வெறியாடல்களையும் விரும்பி ஆதரிக்கிறது. மனிதப் பண்புகளையும் ஒழுக்க நெறிமுறைகளையும் தனது காலத்தில் போட்டு மிதித்துத் துவைக்கிறது. இவ்வழியில் தனக்கு உரிய வீழ்ச்சிப்பாதையைத் தானே அமைத்துக் கொள்கிறது.

சரித்திரம் காட்டி வருகிற நிகழ்ச்சிச் சித்திரம் இது. கிரேக்க, எகிப்திய, பாபிலோனிய, ரோமானிய நாகரிகங்கள் இந்தவித நச்ச வழியிலேயே தீவிரமாக ஆடிக்களித்துச் சீரழித்து சிதைந்தன என்பது உலக வரலாறு ஆகும்.

ரோமன் சிவிலிசேஷன் உச்சநிலையில் மிளிர்ந்தபோது, எல்லையற்ற வளங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த அதன் உயர்வர்க்க ஆண்களும் பெண்களும் புலன்இன்பக் களியாட்டங்களில் அளவுமிறி ஈடுபட்டு மனிதத் தன்மையையே சீர்குலைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

விளையாட்டு அரங்கங்களில் மிருகங்களைப் புணரச் செய்தும், மனிதர்களைக் கலவி பண்ண வைத்தும் ஆண்களும் பெண்களும் ஓன்றுக் கூடியாக அமர்ந்து கண்டு மகிழ்ந்தார்கள். வகை வகையான உணவுத் தயாரிப்புகளை தின்று கொண்டிருக்கிற சுவை இன்பத்தை நீண்ட நேரம் அனுபவித்துக் களிப்பதற்காக, வயிறு நிறைந்துவிட்ட போதிலும் வலுக் கட்டாயமாக வாந்தி எடுத்து விட்டு, மீண்டும் வந்து விருந்து மேஜை முன் அமர்ந்து உண்பதில் முனைந்தார்கள்.

இதற்கு வசதியாக ரோமாபுரி மாளிகைகளில் விருந்து மண்டபங்களை ஓட்டி, வாந்தி எடுப்பதற்கென்றே தனித் தொட்டிகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. காம உறவுகளில் வக்கிர முறைகளை அனுஷ்டிப்பதில் உற்சாகம் கொண்டிருந்தார்கள்.

இப்படி எல்லாம் சரித்திரம் விவரிக்கிறது. ஆனால், கால வேகத்தில் மனிதஹினம் வெகுவாக முன்னேறியுள்ளது. இந்த விதமான நடவடிக்கைகளை நாம் வெறுக்கிறோம். எனினும், சரித்திரம் திரும்பத் திரும்ப எதிரொலித்து வருவதும் காலத்தின் நியதி ஆகும்.

மேலே நாகரிகம்-முக்கியமாக அமெரிக்கக் கலாசாரம்-இந்த வழியிலேயே இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதன் போக்குகள் இதையே உணர்த்துகின்றன.

பண ஆதிக்கத்தையும் சகபோக வசதிகளையும் வளங்களையும் தனி உடைமை ஆக்கிக் கொண்ட வர்க்கத்தினர் தங்களுடைய சுய இன்பத்துக்காகவும், பிசினஸ் ரீதியில் பணம் திரட்டுவதற்காகவும், வாழ்க்கை வசதிகள் வஞ்சிக்கப் பட்டுள்ளோரை திசை திருப்பி விடுவதற்காகவும், அவர்களை மயக்க நிலையிலேயே வைத்திருப்பதற்காகவும் நச்சவேலை களையும் நசிவுக் கலைகளையும் வளர்ப்பதில் கருத்தாக இருக்கிறார்கள்.

நாகரிகப் பெருநகரங்களில் செயல்படுகிற இரவு விடுதி களும், கேளிக்கை கிரகங்களும் பிறவும் இந்த அடிப்படையில் அமைந்து செயல் புரிகிறவைதான். இவற்றில் புதுமை சேர்க்கிற முறைகள் அந்நாகரிகச் சீமான் சீமாட்டிகளது வக்கிர மனநிலையை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வருகின்றன.

உலகம் பூராவும், நாகரிக ஆண்கள் கண்டு மகிழ் வதற்காகப் பெண்கள் ஆடை அவிழ்த்து அம்மணமாய் ஆடிக் காட்டுகிற கலைநிலையங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. பெண்கள் பார்த்து ரசித்து இனபம் அடைவதற்கென்று ஆண்கள் ஆடை உரித்து ஆடுகிற அரங்கத்தை ஏன் அமைக்கலாகாது என்று எண்ணியது ஓர் அமெரிக்க மூளை.

புதுமையான இவ் ஏற்பாட்டின் மூலம் நிறைய பணம் பண்ணமுடியும் என்று எண்ணினார் அந்த மூளை பிரதர்.

“உண்மை. இது புதுமையான கருத்துதான், இதுவரை பெண்கள் செயல்புரிவதை ஆண்கள் கண்டு ரசிப்பதற்கு உரிய ‘ஸ்ட்ரிப்-ஸ்ல’ இடங்கள் தானே இருந்துள்ளன. பெண்களுக்கும் ஆசை இருக்கும் அல்லவா? ஆண்களுக்குள்ள உணர்ச்சிகள் அவர்களுக்கும் உண்டுதானே? ” என்று அவர் நினைத்தார்.

உடனடியாக, கூட்டாளிகளை சேர்த்துக் கொண்டு, பெண்களுக்கான விசேஷ கிளப்பை, ‘ஆண்கள் ஆடை அவிழ்த்து ஆடும் கிளப்’ தொடங்கினார். வெகு சீக்கிரத்தி வேயே அவர் உணர்ந்து விட்டார், “நாம் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டது நல்ல காரியம்தான். அதற்கு அவசியத் தேவை இருந்தது வெளிப்படையாகத் தெரிந்தது” என்று.

எடுப்பான விளம்பர வெளிச்சத்தோடு இயங்குகிறது அந்த கிளப்.

“பெண்களோடு வருகிற ஆண்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவர்.”

“பெண்களுக்கு நல்வரவு! ஆடை அவிழ்த்து ஆடும் 35 ஆண்கள் அம்மணமாகவும் காட்சிதருவார்கள்”,

என்று ஆசை காட்டும் வாசகங்கள் கட்டிடத்தின் வெளியே காணப்படுகின்றன.

வெற்றிகரமாக இயங்குகிற இந்த கிளப்பை பின்பற்றி மற்றும் அநேக கிளப்புகள் அங்கே தோன்றியுள்ளன. அப்படிப்பட்ட ஒரு கிளப்பின் சூழ்நிலையையும் செயல் முறையையும் சமீப காலத்திய ஃபாஷன் பத்திரிகைகள் படங்களோடு வர்ணித்துக் கொண்டிருக்கின்றன:

“முதல் பார்வையில், அந்தச் சூழ்நிலை நகரத்தின் பெரும்பாலான இரவு விடுதிகளில் உள்ளது போலவே இருந்தது. மங்கலான விளக்கு வெளிச்சம், புகை மூட்டம், கண்ணூடித் தம்ஸர்களின் கிணுகிணுப்பு, பல குரல்களின் கடே ஓலி; இவற்றுக்குப் பின்னணி போல ஒரு இசை. இரண்டாவது பார்வையில், அறை முழுவதும் நிறைந்துள்ள மகளிரும், ஒரு சில மேஜைகளின் மூன் சிதறித் தோன்றிய சிற்சில ஆண்களும் தென்படுகிறார்கள். இளைஞர்கள், மிக அதிகமான, குறுகிய பிகினி உடை போன்ற ஜி-ஸ்டரிங் ஆடைகளில் காணப்படுகிறார்கள். கையில்லாத மேல் சட்டைகள் அவர்களது ஆண்மை செறிந்த மார்புகளை வெளிக்காட்டும்படி முனிபக்கம் திறந்திருக்கின்றன. முழங்கால் உயரத்துக்கு, தோலால் ஆன பூட்டல் அணிந்துள்ள அவர்கள் அங்கே சூடியிருக்கும் சுமார் 200 வாடிக்கையாளர்களுக்கு மதுவகைகள் கொடுக்கும் வேலையை கவனிக்கிறார்கள்.

அறை நடுவில் உயரமான சாய்வு அமைப்பு ஒன்று இருக்கிறது. அதைச் சுற்றிலும் விளிம்பு போல் ஒரு பலகை. அதுவே மதுவகைகளை வழங்குவதற்கு உரிய இடமாகவும் உதவுகிறது. அது ஏகதேசம் நிறைந்து காணப்படுகிறது. அந்தப் பெரிய அறையின் மீதிப் பகுதியில் மேஜைகள் நிறைந்திருக்கின்றன. ஒரு சுவரை ஒட்டி நீளப்பலகை ஒன்றும் இருக்கிறது.

அங்கே குழுமியிருந்த பெண்கள் அனைவரும் உல்லாசமாய் பொழுது போக்குவதாகவே தோன்றியது.

மறைவாக இருந்த விளக்குகளின் ஓலி நடுவான சாய்வு அமைப்பை வெளிச்சப்படுத்தியது. பதினான்காம் ஹாயி மன்னன் காலத்திய கறுப்பு உடை தரித்த ஓர் இளைஞன், மிக நவீன காலத்திய பிரெஞ்சு பாப் சங்கீத வெற்றிப் பாடவின் ஓலிக்கு ஏற்ப ஆடியபடி பிரவேசிக்கிறான். அங்கு எழுந்த பலத்த கரவொலி அவனுக்கு இருக்கிற மதிப்பை புலப்படுத்துகிறது. மிக உயர்ந்த மதிப்பு

தான். அவன் ஆடிக்கொண்டே பாடுகிறான். அநேகமாக பாட்டுக்குத் தக்கபடி வாய்சைத்தான் என்றே சொல்லலாம். மெதுவாக, ஆனால் உறுதியாக, தனது உடைகளை ஒவ்வொன்றும் அவிழ்க்கிறான். தீக்கோழி இறகு ஒன்று அணி செய்த பெரிய தொப்பி வெளிப்படுகிறது. பார்வையாளர் களிடையே இருந்த ஒரு பெண்ணிடம் அது போய் சேர்கிறது. அவன் தனியாக இருக்கிறான். இருபது வயதைத் தாண்டியவன். அவலட்சனம் என்று சொல்ல முடியாது. அவன் அந்தத் தொப்பியை ஆசையோடு பற்றுகிறான். அடுத்துக் கழற்றி ஏறியப்பட்ட சட்டையைப் பிடிப்பதற் காக ஆர்வத்தோடு கை நீட்டுகிறான். சட்டையை தன் முகத்தருகே பிரியமாய் வைத்தபடி, ஆடுகிறவனையே வைத்த கண் வாங்காமல் பார்க்கிறான். அவன் பெரிதும் உணர்வுக் கிளர்ச்சி பெற்றுக் கொண்டிருந்தது வெளிப்படையாகவே தெரிந்தது.

அந்த ஆண் முழு அம்மணமானதும் ஆட்டம் முடிகிறது. உயரமான கறுத்த தோல் பூட்டிகள் மட்டுமே அவன் உடம்பில் இருக்கின்றன. வசீகரிக்கும் அங்க அசைவுகளோடு அவன் நடந்து போகிறான். சற்றிலும் கரவொலி அதிர்கிறது. விரைவிலேயே அவன் தனது தொழிலை செய்வதற்காக—பணியாளனாகவோ, தனிப்பட்ட முறையில் சில பெண்களின் விருப்பத்துக்கிணங்கி அருகே நின்று ஆடை அவிழ்த்துக்காட்டுகிறவனாகவோ செயல் புரிய—மீண்டும் அந்த அறைக்கு வந்து சேர்கிறான்.

சற்றிலும் பார்க்கிறபோது, அங்குள்ள பெண்களில் பெரும்பாலோர் இளையவர்கள்—இருபது வயதுக்கு மேல் முப்பது நாற்பசு வயதுக்கு உட்பட்டவர்கள்—என்பதைக் காண்கிறோம். கவர்ச்சிகரமானவர்கள்தான். தனக்கென ஓர் ஆணைத் தேடிக் கொள்வதில் அவர்களில் யாருக்கு எந்த விதமான சிக்கலும் இருக்கமுடியாது. இல்லை, அவர்கள் ஏமாற்றம் அடைந்தவர்களில்லை; அடக்க முடியாத காமம் கொண்ட பெண்களும் இல்லை. சிலர் மட்டும் சலிப்படைந்த

வர்களாய் தோன்றினர். தங்கள் மதுவை மெதுவாய் உறிஞ்சியபடி, அங்கே நடப்பவற்றை, பளிங்கு போன்ற கண்களால் சிரத்தையில்லாமல் பார்த்தவாறு இருந்த அவர்கள் வெகுவாக அலுப்படைந்தவர்களாய் காணப் பட்டார்கள்.”

நாகரித்தின் உச்ச நிலையில் உள்ள நாட்டில் இப்படி நடைபெறுகிறது. இந்த நிலையத்தை நடத்துகிறவர்களில் ஒருவர் கூறுவது இது: “பெண்கள் ஏன் இங்கே வருகிறார்கள் என்பதற்கு ஏகப்பட்ட காரணங்கள் உள்ளன. அது இயல்புக்கு மாறுநன்று என்று நான் எண்ணவில்லை. இங்கே இருக்கிற பெண்களில் எவருக்கேனும் ஏதோ ஒரு விதக் கோளாறு ஏற்பட்டுள்ளது என்று நினைக்க மாட்டேன். நல்லது, ஒன்றிரண்டு விபரீதப் பிறவிகள் இருக்கலாம். ஆனால், முக்கியமாக, இவர்கள் சந்தோஷமாய் பொழுது போக்கவே இங்கு வருகிறார்கள். சிரித்து மகிழலாம் என்பதற் காகவே இங்கே வருகிற சில மூதாட்டிகளை எங்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் 65-ம் அதற்கு அதிகமாகவும் வயதான வர்கள். வழக்கமாக அவர்கள்தான் மிக பலமாகக் கைதட்டி கிறார்கள். அவர்களுடைய பேரன்மார்களே போன்ற இளம் வயதுடைய இந்தப் பையன்களோடு சரசமாடுவதில் அவர்கள் தீங்கில்லாத ஓர் உணர்ச்சிப் பரவசத்தை (இரு ‘கிக்’ஜி) அடைவதாகத் தோன்றுகிறது.”

ஆண்கள் ஸ்டரிப்பஸ் நிலைய நிகழ்ச்சிகள் பற்றி இன்னும் விரிவாகவே பத்திரிகைக் கட்டுரை விவரிக்கிறது.

இந்த வித விபரீத—வக்கிரமான—பொழுது போக்கு களில் உற்சாகமும் உல்லாசமும் காண்கிறார்கள் மேலை நாட்டு நாகரிகப் பெருமக்கள்.

தனிமையில் தவிக்கும் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் (சுகல வயதினருக்கும்) தகுந்த ஜோடியை இளைத்து விடு வதற்கு என்றே பல நிலையங்கள் மேலை நாடுகளின் நகரங்களில் செயல்படுகின்றன. அவை பத்திரிகைகளில்

கவர்ச்சியாக விளம்பரங்கள் செய்வதன் மூலம் வாடிக்கையாளர்களை ஈர்க்கின்றன. இரு பாலினரும் பரஸ்பரம் சந்தித்து அறிமுகம் செய்வதற்கு வசதியாகப் பல அமைப்புகளை இந் நிறுவனங்கள் இயக்குகின்றன. விசேஷ விருந்துகள், கேளிக்கை நிகழ்ச்சிகளுக்கு தனிப்பட்ட அழைப்புகள் தமது வாடிக்கையாளர்களுக்குக் கிட்டுவதற்கு இவை உதவுகின்றன. தனியர்கள் தமக்கு ஏற்ற ஜோடிகளை எங்கே எப்போது சந்திக்கலாம்; அவர்களோடு எப்படி அறிமுகம் கொண்டு, பேசிப்பழகவேண்டும், நட்பை வளர்க்க வேண்டும் என்பதற்கெல்லாம் இந்நிறுவனங்கள் ஆலோசனைகள் வழங்குகின்றன; பயிற்சி தருகின்றன. எல்லாம் பணத்துக்காக—பிசினெஸ் ரீதியில் தான்.

ஹோமோ செக்ஷாவல் பார்ட்னர் தேவை என்று அமெரிக்க, பிரெஞ்சு பத்திரிகைகளில் விளம்பரங்கள் செய்வதற்கு வசதி இருக்கிறது. தினசரி இத்தகைய விளம்பரங்கள் அந்தப் பத்திரிகைகளில் நிறைய நிறைய வருகின்றன. ஹோமோ செக்ஷாவல் உறவுகள் தண்டனைக்கு உரிய குற்றங்களாக மதிக்கப்பட்ட நிலை மாறி விட்டது ஜோப்பிய நாடுகள் சிலவற்றில். அதற்கேற்ப சட்டங்கள் திருத்தப்பட்டு, சமூக ரீதியில் அவை அங்கீரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இதை விட அதிர்ச்சி தரக் கூடியது, காம உறவுக்குக் குழந்தைகளை உபயோகிக்கிற கயமைத்தனம்.

அமெரிக்காவில் இந்த அநாகரிப் போக்கு அதிகரித்து வருகிறது. 4-5 வயது முதல் 12-13 வயது வரையான பெண் குழந்தைகள் நாள்தோறும் வெறித் தன ஆண்களால் சீர்குலைக்கப்படுகிறார்கள்.

குழந்தைகளை எப்படி அணுகி, வசீகரிப்பது; எவ்வாறு தங்கள் இச்சைக்கு உடன்படச் செய்வது; குழந்தைகளின் நம்பிக்கையைப் பெறுவதற்கான வழிவகைகள் போன்ற ஆலோசனைகளை வழங்குவதற்கு என்றே அங்கு தனிப் பத்திரிகைகள் நடத்தப்படுகின்றன. புத்தகங்கள் பிரசரம்

பெறுகின்றன. இவை அதிகம் விற்பனையாவதாகச் செய்திகள் கூறுகின்றன.

குழந்தையை சிநோகம் பிடிப்பதற்காக முதலில், குழந்தைகள் இருக்கிற வீட்டில் ‘பேபி சிட்டர்’ ஆகச் சேரவேண்டும் என்று தொடங்கி, மேற்கொண்டு எப்படி எப்படி அனுக வேண்டும் என்றெல்லாம் பயிற்சி தருகின்றன அவை.

80 களின் ஆரம்பத்தில் இதற்கென்று 264 சஞ்சிகைகள் இருந்தன. 30,0,000 குழந்தை மாடல்கள் இந்த வேலையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருந்தன என்று ஒரு பத்திரிகைச் செய்தி அறிவிக்கிறது.

கால ஓட்டத்தில் இந்த எண்ணிக்கை அதிகரித்திருக்குமே தவிரக் குறைந்திராது.

வளர்ச்சி பெற்றுள்ள மேலை நாடுகளின் விபரீதப் போக்குகள் பலவற்றையும் காப்பி அடிக்கிற வளர்முக நாடுகளிலும் இக் கலாசாரச் சீரழிவுகள் தலைகாட்டியிருக்கத் தான் வேண்டும். அவை குறித்த உண்மைகள் மெது மெதுவாக அம்பலத்துக்கு வரக்கூடும்.

தற்காலத்தில் தமிழ்நாட்டு செய்திப் பத்திரிகைகளிலும் குழந்தைகளுக்கு பாலியல் ரீதியில் இழைக்கப்படுகிற தீங்குகள் பற்றிய செய்திகள் அவ்வப்போது வந்து கொண்டு தான் இருக்கின்றன.

6. இசை உலகுக் கூத்துகள்

தமிழ் நாட்டின் சிறு நகரங்களில் கூட இப்போது சகஜமாகிவிட்டது—

படித்துப் பட்டம் பெற்ற இளைஞர்கள், வேலை இல்லாமல் இருக்கிற காலத்தில், உல்லாசமாக இசைப் பயிற்சியில் ஈடுபடுகிறார்கள். பணம் சேகரித்து விலை உயர்ந்த இசைக்கருவிகளை வாங்கி ஒரு குழுவாக இயங்கு கிறார்கள். ஓசைகளை எழுப்புவதிலும், நவீன பாணி மேற் கத்திய இசை என்று கூச்சவிட்டுத் தனிரகப் பாட்டுகள் பாடுவதிலும், ‘ராக் அன் ரோல்’ இசை என்று உடம்பை வலிப்பு கண்டவன் போல் குறுக்கி அசைத்து அதிர்வுகள் சித்திரிப்பதிலும் உற்சாகம் காண்கிறார்கள்.

கல்லூரிகளின் சிறப்பு விழாக்களின் போதும் இத்தகைய இளைஞர்கள் மேடையிது தோன்றி ஆடிப்பாடி அமர்க்களம் பண்ணுகிறார்கள்.

தங்கள் அறையில் தனித்து இருக்கிறபோது, தனி நபராகவோ, ஒன்றிருவர் கூடியோ, ரீக்கார்டு பனோயில் மேல்நாட்டுப் புதுவகை இசைத் தட்டுகளை ஓலி எழுப்பும்படி செய்து, அதனுடன் இணைந்து பாடி, கூடவே உடம்பை நெளித்தும் குறுக்கியும், விசித்திரமாக அசைத்தும் வக்கிரமாக ஆட்டியும் நடனமாடிக் களிப்பதும் இன்றைய இளைஞர்களின் பொழுது போக்காகி விட்டது.

மேலைக் கலாசாரத்தின் வலிய பாதிப்புகளில் ‘ராக் அன் ரோல்’ இசை மோகமும் முக்கியமானது ஆகும்.

இந்த விதமான இசைக்கூத்து உலகநாடுகள் பலவற்றி மூலம் இளைஞரிடையே பலத்த ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகிறது, இருபது வருடங்களுக்கும் மேலாகவே. ஒரு விமர்சகாரர் குறிப்பிட்டுள்ளது போல, “‘தி ராக் அன் ரோல் குழுவினரின் புகழ் மகோன்னதமான உயரத்தை எட்டி யுள்ளது. ஏனென்றால், இளையவர்கள், இளமையின் அடிப்படையாக அமைகின்ற அதிகார எதிர்ப்பு, சம்பிரதாயங்களை எதிர்ப்பது ஆகியவற்றின் தன்மைகளை அவர்களிடம் கண்டார்கள்.’”

அமெரிக்காவின் மிகவும் கிர்த்தி பெற்ற ‘ராக் அன் ரோல்’ இசைக்குழுவான ‘ரோவிங் ஸ்டோன்ஸ்’ செக்ஸ் மற்றும் கட்டுப்பாடற்ற இயல்புகள் காரணமாக வெகுபரபரப்பு ஏற்படுத்தி வந்திருக்கிறது. இருபது வருடங்களாக மிகுந்த புகழுடன் வளர்ந்துவரும் இந்தக் குழு உலகிலேயே மிகப் பெரிய ‘ராக் அன் ரோல்’ என்று பாராட்டப்படுகிறது.

மேற்கத்திய நாடுகளில் மிகுந்த புகழ் பெற்றுவிட்ட ‘ரோவிங் ஸ்டோன்ஸ்’ என்ற இளைஞர் இசைக்குழு பற்றி பல நால்கள் வெளி வந்திருக்கின்றன. அவர்கள் பற்றிய திரைப்படங்கள் கூட தயாராகியுள்ளன. ஆயினும், அவர்களுடைய ஆரம்பநிலை சர்வ சாதாரணமாகத் தான் இருந்தது.

மிக ஜேகர், கீதர் ரிச்சர்ட், பிரியன் ஜோன்ஸ், சார்வி வாட்ஸ், பில் வைமன் என்ற இளைஞர்கள் ஒரு குழு ஆகச் சேர்ந்தார்கள். அப்போது அவர்கள் 20 வயதுக்கு உட்பட்டவர்கள் தான். பள்ளி ஆசிரியர்கள், கட்டிடத்தொழிலாளி, காரோட்டி, ஓர் இஞ்ஜினீயர் ஆகியோரின் புதல்வர்கள் அவர்கள். இக்குழு ஞாயிறு தோறும் வண்டன் மாநகர ஓட்டல் ஒன்றில் இசைக் கச்சேரி நிகழ்த்தி வந்தது. மிக பாட, கீதர் கித்தார் வாசிக்க, பில் பேரிகை தட்ட. ஐனரஞ்சக சங்கீதத்தை அவர்கள் முழக்கினார்கள்.

அதே கால கட்டத்தில் தான் ‘பீட்டில்ஸ்’ என்கிற குழுவினரும் இசைத்துறையில் பிரவேசித்தார்கள். விவர்பூல் நகரைச் சேர்ந்த அவர்கள் கண்ணியமானவர்கள்; நல்ல முறையில் ஆடை அணிந்து நாகரிகமாகக் காட்சி தந்தார்கள். ஆனால், மிக ஜாகரும் அவனது நண்பர்களும், கான்போர் அதிர்ச்சி அடையக்கூடிய விதத்தில் தோன்றி ஞர்கள். கலைந்த தலைமுடியும் அழுக்கு நிறைந்த ஆடை களுமாக அவர்கள் காட்சி அளித்தார்கள். இகழ்ச்சியான பிரசாரமும் ஒருவகை விளம்பரம் தானே! அவர்கள் கீர்த்தி வேகமாகப் பரவியது. “பெற்றேரால் வெறுக்கப் படுவோரே—உருளும் கற்கள்—ரோவிங் ஸ்டோன்ஸ் ஆவர்” என்பது அக்குழுவின் கொள்கைப் பிரகடனமாக அமைந்தது.

அதன் செயல்முறை பற்றி விளக்குகிற ஒரு கட்டுரை இக்குழுவினரின் பண்பாடற்ற போக்கை நன்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது.

உலகத்தை தீய வழியில் பாதித்துத் தாங்கள் உயர்ந்து வளம் பெறுவதையே முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு செயல்படுகிற அமெரிக்காவின் போக்கிற்கு இது மற்று மொரு சான்று ஆகிறது.

செக்சும் மருந்துகளும் ராக் அன் ரோலும்

“சுவைக்கும் நாக்கு. ஆண்டி வார்ஹால் அதைத் திட்டியிருந்தார். முன்வரிசையில் இருந்த ஒரு பெண் பென்னம் பெரிய உதடுகளையும் வெளியே நீண்டுள்ள நாக்கையும் உறுத்துப் பார்த்தபடி இருந்தாள். அந்தப் பெரிய மேடைக்கு ஏற்ற பின் திரை போல் அது தொங்கியது. சுவைப்பதற்காக நீண்ட நாக்கு அசிங்கமான காட்சிகளைக் கண்முன் கொண்டு நிறுத்தியது. அதன் காமத்தனக் கீழ்கோடு சம்பன் உறவை வெளிப்படையாக உணர்த்தியது. அது அவள் உடம்பில் புல்லரிப்பை உண்டாக்கியது. அங்கு நிலவிய காற்றில் இனிய

மாரியுவானு மணம் கல ந்தி ருந்தது. விநோதமான வெண்ணிறப் பொடி நாசித் துவாரங்களினுள்ளே படிந்தது. இருபத்தையாயிரம் பேர் வசியமுற்றவர்களாய் அந்த மேடை மீதே பார்வை பதித்துக் காத்திருக்கிறார்கள். உதடுகளும் நாக்கும் ஆடி அசைவது போல் தோன்றுகிறது.

திடீரென்று மறைவிடத்திலிருந்து ஒரு அறிவிப்பு ஒனிவெடிக்கிறது: ‘சீமாட்டிகளே சீமான்களே. இதோ ரோவிங் ஸ்டோன்ஸ்.’ பயங்கரமான புகழ்ச்சி ஆரவாரம் இரவின் அமைதியை சிதறடிக்கிறது. இருபத்தையாயிரம் குரல்கள் உணர்ச்சி வெறியின் விளம்பில் அதிர்கின்றன. ஸ்டோன்கள் இருட்டிவிருந்து பேய் உருவங்களை வெளிப்படுகிறார்கள். முக்கிய நபர் மைக்கிள் முன்னே பாய்ந்து செல்கிறான். ‘ஹல்லோ ஸான்பிரான்சிஸ்கோ, இங்கே வந்திருப்பது சுகமாக இருக்கிறது’ என்று மிக ஜாகர் உரக்கக் கத்துகிறான். அவனுடைய குரல் பாதி இங்கிலீஷ் பிரபுத் தனமாகவும் பாதி யூதவட்டாரக் குழந்தைப் பாங்கிலும் ஒலிக்கிறது. மீண்டும் அந்தப் பயங்கரப் புகழ்ச்சி ஆரவாரம். ஜாகர் தலையைத் திருப்பி கீத் ரிச்சார்டைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறான். ‘வா, வா!’ ரிச்சார்டின் பெருவிரல் வாத்தியத் தின் தந்திகளில் ஒன்றை மீட்டுகிறது. உலகிலேயே மிகப் பெரிய ராக் அன் ரோல் பாண்டு வாத்தியம் எதிரேயிருந்த பெரும் கும்பலை நோக்கி ஒரு உணர்வலையை அனுப்புகிறது. ஒரு கணத்துக்கு எல்லோரும் கல்லாகிப் போகிறார்கள். ஜாகர், கும்பலுக்கு நேர் எதிராகத் தன் இடுப்பைத் துருத்தி ஆட்டியபடி முன்னோக்கி ஓடுகிறான். மேடை ஓரத்தில் கற்றித் திரிகிறான். அப்போது கீழேயிருந்து பெண்கள் அவனை தொட முயல்கிறார்கள்.

ஸ்டோன்கள் பாடல் பின் பாடலாக முழக்குகிறார்கள். அவை வெறிவேகத்தோடு அவர்களுடாகப் பரவிச் செல்கின்றன. இதற்குள் ஜாகர் அணிந்துள்ள கால் சட்டையின் ஸிப் தளர்ந்து கீழே இறங்கிவிடுகிறது. அவனது ரோமம் இல்லாத இடுப்புப் பகுதியையும் அடிவயிற்றுக்குக்

கிழே சிறு பகுதியையும் காட்சிப்படுத்துகிறது. ஏதோ கொஞ்சம் நிஜமான செக்ஸ்!

அவன் பாடுகிறான். அவன் பாவணகள் கெட்ட வையாகத் தோன்றுகின்றன. அவற்றின் காமக்கருத்து வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. கும்பல் வெறி கொள் கிறது. ஜாகர் கால்களை வீசி உதைக்கிறான், வட்டமிட்டுச் சுழல்கிறான், ரோஜா இதழ்களை அவர்கள் மீது வீசுகிறான். ‘மிட்டைட் ரேம்பளர்’ (நள்ளிரவு ஊர்ச்சுரி) பாடுவதற்குரிய வேளை வந்துவிட்டது. கற்பழிப்பை சித்திரிக்கும் முரட்டுத் தனமான பண்பற்ற பாடல் அது. ஜாகர், உலோகம் பதித்த இடுப்பு பெல்ட்டை சுழற்றி அடிக்கிறான். காம ஆவேசத்துடன் அவன் ஒரு பெண்ணை சுட்டிக்காட்டி, ‘என் கத்தியை உன் தொண்டைக் குழிக்குள் ஆழப்பாய்ச்சப் போகிறேன், பாப்பா. அது வலிதரும்’ என்று கத்துகிறான். அரைவட்டமாகச் சுழன்று அவன் கீத் ரிச்சார்ட் முன்பு கிழே படுத்து, காமச் சேட்டைகள் செய்து காட்டுகிறான்.

அந்தக் குழுவின் பூரண வாழ்வே வன்முறை, செக்ஸ், மருந்துகள் நிறைந்த வெறியாட்டமாகவே அமைந்துள்ளது. அப்படியிருந்த போதிலும், நம்பமுடியாத அளவு வெற்றியின் உச்சத்திலேயே அவர்கள் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மோசமாக இருந்தபடியே தங்களுக்கு நல்லது பண்ணிக் கொள்வது எப்படி என்பதைக் காட்டும் ஓர் உதாரணமாகவே ஸ்டோன்களின் வாழ்வு எப்போதும் இருந்து வருகிறது.’

செக்ஸ் மற்றும் வன்முறைச் செயல்களை பெரிது படுத்தியும் வெளிச்சமிட்டும் விளம்பரப்படுத்தியும் மேலை நாடுகளின் நசிவுக் கலாசாரம்—முக்கியமாக அமெரிக்கக் கலாசாரம்—உலக நாடுகளின் இனாஞர்களை பித்தர்களாய், கனவு வாதிகளாய், செயலற்றவர்களாய், வீணர்களாய், வெறியர்களாய் மாற்றி, வளர்முக நாடுகளின் நேரிய வளர்ச்சியை சீர்க்குலைத்து வருகிறது.

இந் நசிவுக் கலாசார முறைகளைப் பிரகாசமாக எடுத்துக்காட்டி இளைஞர் சமுதாயத்தை வசீகரிப்பதற்கு டெவிலிஷன், வீடியோ போன்றவை வெகுவாகப் பயன் படுத்தப்படுகின்றன. பத்திரிகைகளும் அவற்றில் இடம் பெறுகிற விளம்பரங்களும் கூட.

அவற்றின் மூலம் கவர்ச்சிக்கப்படுகிற இளம் வயதுப் பெண்களும் ஆண்களும் அவை காட்டுகிற தோற்றங்களைத் தாங்களும் பெற ஆசைப்படுகிறார்கள். நண்ட உடை பாவணகளில் மேலெநாட்டு நாகரிக மோஸ்தர்களை ஆர்வத்தோடு கையாள்கிறார்கள்.

அவை எவ்வளவு கோமாளித்தனமாகவும், கோரணி களாகவும், அணிகிறவர்களை அவமதிப்பதாகவும் மட்டமாக நினைக்கத் தூண்டுவதாகவும் இருந்தாலும் கூட, நவீன நாகரிகம் என்ற பெயரால் விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன.

பெண்கள் அணிகிற மேலாடைகளில் கவர்ச்சி வசனங்கள் என அச்சிட்டுப் பரப்பப்படுகிற எழுத்துக்கள் இத் தன்மையை புலப்படுத்தக் கூடியனவாக இருக்கின்றன.

நாகரிக இசைக் குழுவினரும், ஹிப்பிகள் என்று உலகம் சுற்றித் திரிகிற நபர்களும் சகல நாடுகளிலும் ஒழுக்கச் சிறைவைப் பரப்புவதோடு, இளைஞர்களை போதை மருந்து கருக்கு அடிமைகளாகவும் ஆக்கிவிடுகிற பணியை கட்டுப் பாடின்றி நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

7. போதை மருந்துகள்

தமிழ் நாட்டின் முக்கிய நகரங்கள் பலவற்றிலும் சாராயக் கடைகளும், பீர்-பிராந்தி-ஓயின் ஷாப்புகளும் அதிகமாகிவிட்டன! இவை மட்டுமின்றி தூக்க மாத்திரைகள், ஒப்பியம், கஞ்சா, எல்.எஸ்.டி. மாத்திரைகள் முதலியனவும் சர்வ சாதாரணமாகக் கிடைப்பதற்கும் வசதிகள் உள்ளன.

இந்த போதை மருந்துகளை பணக்காரர்கள் மட்டுமின்றி கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிற இளைஞர்களும், கல்லூரி மாணவ மாணவிகளும் தாராளமாக உபயோகித்து வருகிறார்கள்.

தேர்வு காலங்களில் பலர் இரவு நேரங்களில் விழித்திருப் பதற்கும், கவலைகளை மற்பப்பதற்கும் போதை மாத்திரைகளை உட்கொள்ளுகிறார்கள். அது பழக்கமாகி விடவும், அடுத்து அவர்கள் கஞ்சா, சரஸ் போன்ற போதைப் பொருள்களை உபயோகிக்கிறார்கள். கால ஓட்டத்தில் இம் மருந்துகளுக்கு அடிமையாகி விடுகிறார்கள்.

இந்தவித மருந்துகளினால் ஏற்படக் கூடிய பயங்கரமான பின்விளைவுகளைப் பற்றி நன்றாகத் தெரிந்துள்ள மருந்துவக் கல்லூரி மாணவர்களில் 35 சதவிகிதம் பேர் போதைப் பொருள்களுக்கு அடிமையாகியுள்ளர் என்று ஓர் ஆய்வு அறிவிக்கிறது.

“பன்னட்டு வணிக நிறுவனங்களின் அமைப்பும், அவைகளின் விற்பனைத் திட்டங்களும், உலகில் மக்கள் அருந்தும் போதைப் பொருள்கள் சரசமாகக் கிடைப்பதற்கும்

அவற்றை மக்கள் அதிகம் உபயோகிப்பதற்கும் ஊக்கம் அளிக்கின்றன.”

உலக சுகாதார நிறுவனம் நடத்திய ஆய்வு ஒன்று இப்படிக் கூறுகிறது.

போதைப் பொருள்களால் என்ன என்ன கெடுதல்கள் என்பதை விளக்குவதாக மட்டுமில்லாமல், போதைப் பொருள்களைத் தயாரித்து விற்பனை செய்யும் நிறுவனங்களின் அமைப்புகளுக்கும், ஒரு நாட்டின் மக்கள் அருந்துவதற்குக் கிட்டும் போதைப் பொருள்களின் அளவுக்கும், அதனுல் மக்களின் உடல்நலம் பாதிக்கப்படுவதற்கும் இடையே உள்ள தொடர்புகளை வெளிப்படுத்துவதாக இந்த ஆய்வு அமைந்திருக்கிறது.

போதைப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து, விளம்பரப் படுத்தி விற்பனை பண்ணும் பண்ணட்டு வணிக நிறுவனங்களில் அநேகம் பல சந்தர்ப்பங்களில் பொது மக்களின் உடல் நலனுக்கு மிகுந்த கேடு விளைவிக்கும் வகையில் செயல் புரிந்திருக்கின்றன. அன்மையில் சிறிது காலமாக அவை வளரும் நாடுகளுடன் செய்து வரும் கொடுக்கல் வாங்கல் களில் இது மேலும் தெளிவடைந்து வந்துள்ளது.

இந்த ஆய்வு துணிகரமாகப் பல முக்கிய உண்மைகளை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வருவதனால், அது உலகெங்கும் பலத்த எதிர்ப்புகளையும் கிளர்ச்சிகளையும் தூண்டிவிடும் எனக் கருதி, உலக உடல் நல நிறுவனம், தனது ஊழியர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட அந்த ஆய்வு அறிக்கையை புத்தகமாக வெளியிடுவது ஆபத்தானது என்று முடிவு செய்து அதைத் தடுத்து நிறுத்தி விட்டது.

அமெரிக்காவில் ஜானதிபதி ரீகன் ஆட்சிக்கு வந்தது முதல் இந்தப் பண்ணட்டு வர்த்தக நிறுவனங்களின் நலன்களைப் பாதுகாத்து வளர்த்து வந்திருக்கிறார்கள். அவை எத்தகைய வர்த்தகக் கட்டுப்பாடுகளிலும் சிக்காமல்

இருப்பதையும், எந்தவித ஆய்வுகளுக்கும் இடம் தராதிருப்பதையும் அவர் ஆதரித்தும் வலியுறுத்தியும் வருகிறார்.

—மக்களின் சுகாதாரம், உடல்நலம் இரண்டுக்கும் சமுதாய, பொருளாதாரத் தனியார் துறைப் பரிமாணங்கள் இருக்கின்றன. இன்று வேகமாக சமுதாயப் பொருளாதாரமாற்றங்களை அடைந்து வருகிற வளரும் நாடுகளின் வளர்ச்சியின் பயனாக, அவைகளால் தவிர்க்க முடியாத மக்கள் சுகாதார, உடல்நல, சமுதாயப் பிரச்சினைகள் எழுகின்றன.

—மேற்கு நாடுகளில் தொழில் புரட்சிஏற்பட்ட பொழுது அவற்றை குடிப்பழக்கம் அவைகளைக் கொள்ளோ கொண்டது. இன்று வறுமையில் ஆழ்ந்துள்ள வளரும் நாடுகளையும் அதே அளவுக்குக் குடியிலும் போதைப் பொருள்களிலும் ஆழ்ந்து விடும்படி செய்வது ஒருவகை சோக நாடகமாகும். அன்று ஜிரோப்பிய நாடுகளில் உருவான குடிவெறிப் போக்கு இன்று ஆப்பிரிக்க, ஆசிய, பசிபிக் கடற்பகுதி, மத்திய அமெரிக்க, தென் அமெரிக்க நாடுகளில் உருவாகும் நிலைமை வளர்ந்து வருகிறது.

—தொழில் மயமான மேற்கு நாடுகளின் வர்த்தகத் திறனையும், சந்தை பிழிக்கும் ஆற்றலையும் வெறிமம் கலந்த போதைப் பொருள்களைப் பொறுத்த மட்டிலுமாவது காட்டாதிருத்தல் மிகவும் விரும்பத் தகுந்தது. அவை தமது வாபத்தை, வளரும் நாடுகளால் தாங்க முடியாத சமுதாயச் சிரபிலையையும், மக்களின் உடல்நலக் குறைவையும் கொண்டு சம்பாதிக்க முனையலாகாது. இந்த வளரும் நாடுகள் தமது வாழ்வில் ஒரு முக்கியமான, ஆனால் மிகவும் பாதிக்கத்தக்க, கட்டத்தை அடைந்துள்ளன. இந்நாடுகளில் வெறிமம் கலந்த போதைப் பொருள்களைப் பரந்த அளவில் கிடைக்க வழி செய்வது அவைகளின் வளர்ச்சி வேகத்தையும், சமுதாயமாற்றங்களையும் தடை செய்யவும் திசை மாற்றவுமே உதவும்.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள ஆய்வு அறிக்கையை நன்கு ஆராய்ந்த அறிஞர் ஒருவரின் எச்சரிக்கைக் குரல்தான் இது.

பிர், சாராயம் போன்ற வடிகட்டிய போதைப் பொருள் களின் உற்பத்தி கடந்த இருபது வருடங்களாகவே வேகமாக அதிகரித்து வந்துள்ளது. இக்காலத்தில் உலகெங்கும் குடிக்கப் படுகிற போதைப் பொருள்களின் அளவும் பெருகி வந்திருக்கிறது. இந்த வேகம், மற்ற உலக நாடுகளைக் காட்டிலும், மூன்றாம் உலக வளரும் நாடுகளில் கூடுதலாகவே இருக்கலாம் என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகிறார்கள்.

பண்ணட்டு வணிக நிறுவனங்களும், அவை கையாளும் உலகளாவிய விற்பனைத் திட்டங்களும் வளர்ந்த நாடுகளிலும் வளரும் நாடுகளிலும் போதைப் பொருள்கள் தாராளமாக சரச விலையில் கிடைப்பதற்கும், அதன் பயனாக நாளுக்கு நாள் கூடுதலாக அவை அருந்தப்படுவதற்கும் வகை செய்கின்றன என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் வலியுறுத்துகிறார்கள்.

1970கள் வரை மதுவகைகள் மற்றும் போதைப் பொருள்கள் அருந்தும் பழக்கம் அமெரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளில் வெகுவாக வளர்ந்து வலுப்பெற்றிருந்தது. 1970க்குப் பிறகு பொருளாதார மந்தம் அங்கே தலைகாட்டிய சந்தர்ப்பத்தில் இச்சரக்குகளின் விற்பனை குறைவதற்கான அறிகுறிகள் தென்பட்டன. அப்போது உலகளாவிய தேவைகளுக்காக கப்பல் கப்பலாக மதுவகைகளை ஏற்றுமதி செய்து விற்பனை பண்ணி வந்த பெரும் குழுக்கள் வளர்ந்த நாடுகளை விடுத்து வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் நாடுகள்மீது அதிக கவனம் செலுத்தலாயின.

மிக வேகமாகப் போக்குவரத்து வசதிகளும் செய்தித் தொடர்புகளும் கிடைக்கத் தொடங்கிய காலகட்டத்தில் இது சமகால நிகழ்வாக அமைந்தது. உலகம் தழுவிய விற்பனை ஏற்பாடுகளையும், அவற்றுக்குத் தேவையான நிர்வாக முடிவுகளையும் செய்வதற்கு இந்த இரு வசதிகளும் நன்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தின.

வெறிமம் கலந்த, குடிவகை தவிர்ந்த, வேறு வகை போதைப் பொருள்களின் உற்பத்தி காலவேகத்தோடு போட்டியிட்டு வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. 1977-ல் 36

வளரும் நாடுகள் பன்னட்டு வணிக நிறுவனங்களின் போதைப் பொருள் தயாரிப்புகளை வாங்கி உபயோகித்துள்ளன.

1980-ம் வருடத்தில் சுமார் 27 பன்னட்டு வணிக நிறுவனங்கள் வெறிமம் கலந்த போதைப் பொருள்களைத் தயாரிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தன. அவற்றின் ஒரு வருட உற்பத்தி தலை நூறு கோடி டாலர் மதிப்புள்ள தாகும். இவை வெறிமம் கலக்காத பல்வேறு இலகுபானங்களையும் தயாரித்து, தங்கள் துணை நிறுவனங்கள் வழியாக, உலகம் முழுவதும் விற்பனை செய்து வந்தன.

இந்த விதமான பல நிறுவனத் தொடர்புகள், ஒன்றுக் கொண்டு விலை குறைத்து விற்பனை செய்ய மானியங்களும் உதவியும் அளிக்கின்றன. அத்துடன் வெறிமம் கலந்த போதைப் பொருள்களை ஏராளமாக விற்பனை செய்வதில் உதவி புரிவதும் சாத்தியமாகிறது.

ஒரு 'சிறு' அமெரிக்க மது தயாரிப்பு நிறுவனத்தை 1969ல் பிலிப் மாரிஸ் புகையிலீக் கம்பெனி விலை கொடுத்து வாங்கியது. 1980-ல் உலகிலேயே போதைப் பொருள்கள் தயாரிக்கும் சூழக்களில் இரண்டாவது இடத்தைப் பிடிக்கும் அளவுக்கு அது வளர்ந்து விட்டது.

உலக புகையிலீ சிக்ரெட் உற்பத்தி விற்பனை செய்யும் ஏழு பன்னட்டு வணிக நிறுவனங்களில் ஐந்து நிறுவனங்கள் அவற்றின் துணை நிறுவனங்கள் வழியாக போதைப் பொருள்கள் தயாரிப்பதிலும் விற்பனை செய்வதிலும் கணிசமான பங்கு பெற்றுள்ளன.

மனிதனை பழக்கத்துக்கு அடிமையாக்கும் ஒரு பொருளை, புகையிலீயை, பல்லாண்டு காலமாக உலகெங்கும் விற்பனை செய்து கிடைத்த அனுபவத்தையும் ஆற்றலையும், மற்றொரு பழக்கத்துக்கு அடிமையாக்கும் பொருளை—வெறிமம் கலந்த போதைப் பொருள்களை—விற்பனை செய்யப் பயன்படுத்தினர்

பலகூருகப் பிரித்த மார்க்கெட் பகுதிகள்; பல பெயர் களிட்ட ஒரே போதைப் பொருள்கள்; அவற்றைப் பரப்பு வதற்கு போட்டிகள், விளையாட்டுகள், விளம்பர தந்திரங்கள் —இவை வியாபார நடைமுறைகள் ஆகியுள்ளன.

1981-ல் போதைப் பொருள்களின் விற்பனைக்காக உலகெங்கும் விளம்பரம் செய்வதற்கு மட்டும் 200 கோடி டாலர் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது.

பெண்களிடையே போதைப் பொருள்களைப் பழக்கப் படுத்துவதற்காக, சரக்குகளின் பழைய பெயர்களை மாற்றி புதிய ‘பிராண்ட்’ பெயர்களைத் தருவது; புட்டிகளின் உருவத்தில் வசீகர மாறுதல்கள் ஏற்படுத்துவது; ஏராள மாண விளம்பரங்கள் செய்வது முதலிய வழிவகைகளைக் கையாள்கிறார்கள். இவற்றின் மூலம் போதைப் பொருள்களின் நுகர்ச்சி அதிகரித்துள்ளது.

பெண்கள் குடி மற்றும் போதைப் பொருள்களை பயன் படுத்துவதால் பல புதிய பிரச்சினைகள் சமுதாயத்தில் பல துறைகளில் தலைகாட்டியுள்ளன.

பத்திரிகைகள், சினிமாபோன்ற பொதுஜனப் பொழுது போக்கு சாதனங்கள் இத்தகைய விளம்பரங்களுக்கு வெகு வாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

அமெரிக்காவில் இந்தவிதமான தொடர் விளம்பரங்கள் அலைகள்போல் தோன்றிப் பெருகுகின்றன. அங்கே குடி மற்றும் போதைப் பொருள்களின் பழக்கத்தின் அவலட்சணங்கள் அதிகமாகப் புலனுகின்றன.

விளம்பரங்களில் பலவகைப் புதுமைகளும் கையாளப் படுகின்றன. இலவச மாதிரிகள், ஆதரவாளர் கிளப்புகள், ஒரு குறிப்பிட்ட பெயர் சின்னத்தை பரவலாக, வசீகரமாக, திரும்பத் திரும்ப விளம்பரம் செய்தல் போன்ற முறைகளால் விற்பனைப் பெருக்கத்துக்கு வழி செய்கிறார்கள் உற்பத்தியாளர்கள்.

இந்தப் பண்ணட்டு வணிக நிறுவன அதிபர்கள், கண் துடைப்பு வேலையாக, மிதக்குடிப் பிரசாரம், சிகரெட் பிடிப்பதால் தீமை ஏற்படுவது பற்றி எல்லாம் விளம்பரம் செய்கிறார்கள். அதே வேளையில் அதிக அளவு விற்பனை முயற்சிகளை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். போதைப் பொருள்களின் விற்பனையைப் பெருக்கி அதிக லாபம் சம்பாதிப்பதற்காகப் பல்லாயிரம் கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள விளம்பரங்களை அவர்கள் தூண்டில்களாகவும் வலைகளாகவும் நாகரிக முறைகளில் எங்கும் பரப்பி வருகிறார்கள்.

ஜனரஞ்சக விளம்பரத் தொடர்பு சாதனங்கள், போக்குவரத்து சாதனங்கள் இவற்றின் துணையோடு போதைப் பொருள்களின் உற்பத்தி, விற்பனை, பயன்பாடு ஆகியவை தனி நாடுகளின் எல்லைகளைத் தாண்டி, பண்ணடு களையும் தொடர்பு கொண்டு மாபெரும் உலக வர்த்தகமாக வளர்ந்து வருகிறது.

வளரும் தலைமுறையினருக்கும், சமூக நலன்களுக்கும், நாட்டின் வளத்திற்கும் பல வகைகளில் இவை கேடு விளைவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன .

8. ஹிப்பி கலாசாரம்

போதை மருந்துகள் பரவுவதற்கு, கட்டுப்பாடற்றுத் திரிகிற ஹிப்பிகளும் முக்கிய காரணம் ஆவர்.

பாப் சங்கிதம் இளைஞர்களை வெகுவாகக் கவர்ந்தது போலவே, ஹிப்பி கலாசாரமும் இளைய தலைமுறையினரிடையே பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

பாப் இசையில் அதிகாரத்தையும் சம்பிரதாயங்களையும் எதிர்க்கிற போக்கைக் கண்டு அவற்றால் வசிகரிக்கப்பட்டது போல, ஹிப்பிகளின் சமூக எதிர்ப்பு, ஸ்தாபன எதிர்ப்பு, ஒழுக்கங்களை எதிர்ப்பது, கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் திட்டமான வாழ்க்கையை எதிர்ப்பது முதலிய போக்குகளினால் எல்லா இடங்களிலும் உள்ள இளைஞர்கள் கவர்ந்திமுக்கப்பட்டார்கள்.

வீட்டின் பாதுகாப்பையும், பெற்றேர்களின் அடக்கமுறைகளையும், சமூகத்தின் கட்டுப்பாடுகளையும் அமைதி யான வாழ்க்கையையும், மத சம்பிரதாயங்களையும், சகல விதமான சட்டதிட்டங்களையும் இளைஞர்கள் வெறுக்கலானார்கள். படித்துப் பட்டங்கள் பெற்றுவிட்ட போதிலும் அவர்களுக்கு வாழ்க்கையில் பிடிப்பும் எதிர்கால நம்பிக்கையும் தரக்கூடிய வகையில் வேலை எதுவும் கிடைப்பதில்லை. நிலையான வாழ்க்கை ஒன்றை அமைத்துக் கொள்வதற்கு தற்கால சமூக அமைப்பும், அரசியல் மற்றும் பொருளாதார அமைப்புகளும் இளைஞர்களுக்கு எந்தவிதமான உறுதியும் அளிப்பதாகயில்லை.

எனவே அவர்கள் நம்பிக்கை வறட்சியும் வெறுப்பும் கொண்டு குமைகிறார்கள். எந்த விதத்திலாவது தங்கள் எதிர்ப்பைக் காட்ட அவர்கள் துடிக்கிறார்கள். ஹிப்பித் தனமான போக்கு அவர்களுக்கு புரட்சிகரமானதாகத் தெரிகிறது. சுதந்திர வாழ்க்கையாகப்படுகிறது. அனைத்துக்குமான எதிர்ப்பை வெளிப்படையாகக் காட்ட வசதி செய்கிற தனி வழியாகத் தெண்படுகிறது.

தலைமயிரை தாறுமாறுக வளர்த்துக்கொள்கிறார்கள். தாடியை வளரவிடுகிறார்கள். ஆடை அணிகளில் கோணல் தணங்களையும் அலட்சியத் தண்மையையும் காட்டுகிறார்கள். கண்ட கண்ட உணவுவகைகளைத் தின்கிறார்கள், பணத்தை அலட்சியமாகக் கருதுகிறார்கள். பணம் இல்லாதபோது, கஞ்சா பொதிந்த பீடியைப் புகைத்தபடி பட்டினி கிடக்கவும் தங்களைத் தயார்ப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். நாடோடிகளாகிக் கண்டபடி திரிகிறார்கள். ஆண்களும் பெண்களும் கூடி இஷ்டம்போல் கட்டுப்பாடற் ற வாழ்வு வாழ்கிறார்கள். கும்பல் கும்பலாகச் சேர்ந்து கூத்தடிக் கிறார்கள். போதைப் பொருள்களை தாராளமாக உபயோகப் படுத்துகிறார்கள்.

மேலை நாடுகளிலிருந்து இந்தியாவுக்கு வந்த இந்த ரச சர்வசதந்திரவாதிகளின் போக்குகள் இங்கே உள்ள இளைஞர்களையும் வசீகரித்தன. சமூகக் கட்டுப்பாடுகளுக்கும் ஸ்தாபன அமைப்புகளுக்கும், வீட்டுக்கும் சம்பிரதாயங்களுக்கும் அடங்கி, அமைதியான வாழ்க்கை முறையைப் பின்பற்று கிறவர்களை ஹிப்பிகள் ‘ஸ்குவேர்கள்’என்று பரிசுத்தார்கள்.

அப்படி ‘ஸ்குவேர்’களாக வாழ விரும்பாத இளைஞர்கள்—ஆண்களும் பெண்களும்—இந்த நாட்டிலும் உண்டு என்று காட்டிக்கொள்ளப் பல்ப்பலர் முன் வந்தார்கள்.

கோவா இவர்களது சொர்க்கம் ஆயிற்று. அதன் அழகிய கடற்கரை இவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி தரும் பிருந்தா வனம் ஆகிவிட்டது.

இவர்களின் கட்டுப்பாடுகள் இல்லாத வாழ்க்கை முறை களை சினிமாக்கனும், பத்திரிகை ரிப்போர்ட்டுகளும் கவர்ச்சி கரமாகப் படம் பிடித்துக் காட்டின. இளைஞர்களை வாய் விட்டுப் பாடவும், ‘சிட்டி அடித்து’க் களிக்கவும் தூண்டக் கூடிய வசீகர மெட்டுகளில் அமைந்த கவர்ச்சிப் பாடல்கள் திரைப் படங்களில் ஒவித்தன.

ஹிப்பிக்களாகத் திரிவதற்குப் போதிய துணிச்சல் இல்லாத இளைஞர்கள் ‘தம்மாரே தம்’ போன்ற பாடல் களைப் பாடிக் கொண்டும், ‘தம் அடித்து’க் கொண்டு, தலை முடியையும் தாடியையும் வளர்த்துக் கொண்டும், தங்கள் எதிர்ப்பை மறைக்கமாகக் காட்டுவதில் உற்சாகம் கண்டார்கள். திரைப்படம் அவர்களை அந்த அளவுக்கு பாதித்துள்ளது.

ஆங்கிலத்தில் வெளிவருகிற வட்டஇந்திய சஞ்சிகைகள் சில இப்போதுகூட ஹிப்பிகளின் கோவா வாழ்க்கையை, வசீகரமான வர்ணப் படங்களோடு, சுவாரஸ்யமாக விவரிக் கின்றன—தங்களது விற்பனையை அதிகப்படுத்திக் கொள் வதற்காகத்தான்.

இளைஞர்களின் மனதை பாதித்துக் கொண்டிருக்கிற பலரகமான பத்திரிகை மசாலாத்தனங்களில் இதுவும் ஒன்றேயாகும்.

9. விளம்பர வலைவீச்சு

சமயத்துக்குத் தகுந்தபடி, இது கம்ப்யூட்டர் யும், இது எலெக்ட்ரானிக் யும், இது மின்சார யும் என்றெல் ஸாம் சொல்லப்படுவது உண்டு. ஆயினும் இது விளம்பர யும் என்று சொல்வது எல்லா சமயங்களுக்கும் பொருத்த மாக இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது.

சுகல வழிகளிலும் பணம் பண்ண ஆசைப்படுகிற முதலாளிகள்—வாழ்க்கையின் சுகல துறைகளையும் வியாபார மாக்கி விட்ட பணத்திபதிகள்—தங்கள் வணிகப் பொருள்களை எங்கும் எப்போதும் எல்லோரிடமும் பரப்புவதிலேயே கருத்தாக இருக்கிறார்கள்.

அவர்களுடைய வியாபாரப் பொருள்களை நுகர்வோர் பெருகப் பெருகத்தானே அவர்களுக்கு லாபம் அதிகம் கிட்டும்! அதற்காக கூடியவரையில் மிகப் பலரை தங்களது சரக்குகளையே வாங்கி நுகர்வோர் ஆக மாற்றுவதற்காக பண அதிபர்கள் கவர்ச்சிகரமான விதங்களில் விளம்பரங்கள் செய்து கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

நவீன சாதனங்களான பத்திரிகைகள், சினிமா, ரேடியோ, டி. வி. அனைத்தும் விளம்பரங்களுக்காகத் திவிரமாகப் பயன்படுத்தப் படுகின்றன.

மனித வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நாளிலும் ஒவ்வொரு அம்சமும் எப்படி அமைய வேண்டும் என்பதற்கு யோசனை கூறுவதாக, வழி காட்டுவதாக, கட்டுப்படுத்துவதாக, பயிற்றுவிப்பதாகவே பெரும்பாலான விளம்பரங்கள் இருக்கின்றன.

பலவிதமான பொருள்களையும் உற்பத்தி செய்து, சந்தையில் தினித்து, மக்களை வாங்கும்படி தூண்டுகிற தொழில் அதிபர்கள், வசதியான—பெருமை மிகுந்த—சுக வாழ்வுக்கு தங்கள் பொருள்கள் அவசியம் தேவையாகும் என்று மக்களை நம்பும்படி தூண்டுவதற்காகவே பத்திரிகைகளையும் ரேடியோவையும் சினிமாவையும் டெவிவிஷனையும் பயன்படுத்துகிறார்கள். கவர்ச்சிகரமாகவும், நுகர்வோராக்குட்புலப்படாத விதத்திலும், விளம்பரங்கள் மூலம் ‘மூனைச் சலவை’ செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லவாம்.

—அதிகாலையில் எழுந்தவுடன் இன்ன பல்பொடி அல்லது பல்பசையை, இந்த பிரஷ் கொண்டு உபயோகித்தால் இன்னின்ன நன்மைகள் ஏற்படும்.

—ஷேவ் செய்து கொள்வதற்கு இந்த பிளேடுகளே மிகச் சிறந்தது. இன்ன பிரஷ் அல்லது இந்த ஃரீம் உபயோகித்து வசீகரமாக விளங்குக.

—குளிப்பதற்கு இந்த ‘பிராண்ட்’ சோப் தான் உயர் வானது...இதுவே அழகை அதிகப்படுத்தும் சோப்...சினிமா நட்சத்திரங்கள் உபயோகிப்பது இந்த சோப்பையே...

—எந்த ஊம்பு, எந்த எண்ணெய், எந்தக் கூந்தல் கைதலம் சுகமானது, சொகுசானது, உயர்ந்தது, உடம்புக்கு நல்லது...

இப்படி, உடுத்த வேண்டிய உடைகள், நவீன ஆடை தினுசுகள், அணியத் தகுந்த நகைகள், படுத்து உறங்குவதற்கு வசதியான மெத்தை ரகம், தலையைன ஈருக சுகல பொருள்கள் பற்றியும்—

கக்குவில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய சௌகர்ய சாதன அமைப்புகள், வர்ணங்கள் மற்றும் படுக்கை அறையில் தாம்பத்திய உறவின் போது உபயோகிக்க வேண்டிய ரப்பர் உறை முதலிய அந்தரங்க விஷயங்கள் உட்பட அனைத்து விவரங்கள் குறித்தும்—

விளம்பரங்கள் மக்களிடையே தனி ருசியை உண்டாக்குவதற்கு முயல்கின்றன.

அத்தியாவசியத் தேவைகள் போக, இதர பொருள்களை உபயோகிக்கத் தூண்டுகிற விளம்பரங்களும் கவர்ச்சிகரமாக அமைக்கப்படுகின்றன. சிகிரெட் வகைகள், ஒ காப்பி மற்றும் பல்வேறு பானவகைகள், மது தினுசகள், சாக்லெட்—பிஸ்கட் ரகங்கள்—

தலைவரி மாத்திரைகள், ஜலதோஷ நிவாரணிகள், சோர்வை அகற்றக் கூடிய சத்துப் பொருள்கள்—

இவ்வாறு மக்களின் வாழ்க்கையை முற்று முழுதாக மாற்றி அமைக்க ஆசை காட்டுகிற விளம்பரங்கள் எப்போதும் பார்வை வழியாகவும், செவிப்புலன்கள் வழியாகவும் சகல தரத்தினரையும் சகல வயதினரையும் தாக்கிக் கொண்டே இருக்கின்றன.

அவற்றால் வசீகரிக்கப் படுகிற சிறு பிள்ளைகள் வாய்ப்பாடு போலவும், இன்னிசை மாதிரியும் விளம்பர வாசகங்களை நீட்டி முழக்குவதில் மகிழ்ச்சி காண்கிறார்கள். அவை உபதேசிக்கிறபடி பிஸ்கட், சாக்லெட், பான வகைகளை வாங்கி உபயோகிக்க வேண்டும் என்று பெற்றேரை நச்சரிக்கிறார்கள்.

பேட்டன்ட் மாத்திரைகள், மருந்து வகைகள், மற்றும் நிவாரணிகள் வலி பற்றிய கவர்ச்சிகர விளம்பரங்கள்—அம் மருந்துகள் தரக்கூடிய நன்மைகள் பற்றி புகழ்ந்து பேசுகிற விளம்பரங்கள்—மக்களை வெகு எளிதில் மயக்கி விடுகின்றன. அவர்கள் அவற்றை நம்பி, டாக்டர் எவ்வரையும் நாடாமலே, எந்தவிதமான மருந்துவ ஆலோசனைகளும் இன்றி அம்மருந்துகளை வாங்கி இஷ்டம் போல் உபயோகிக் கிறார்கள். அடிக்கடியும் அளவுக்கு அதிகமாகவும் உபயோகிக் கிறார்கள். இதனால் பாதகமான விளைவுகளும், எதிர்பாராத வேதனைகளும் தொந்தரவுகளும் ஏற்படுகின்றன.

இளைஞர்களையும் வயது முதிர்ந்தவர்களையும் வசீகரிப்ப தற்காக வணிக முதலாளிகள் விளம்பரங்களில் கவர்ச்சித் தூண்டில்களாகப் பெண்களைப் பயன்படுத்தத் தயங்குவதேயில்லை. பெண்களுக்கு உபயோகமில்லாத பொருள்களைப் பற்றிய விளம்பரங்களில்கூட, அரை குறை ஆடையுடன் கவர்ச்சிகரமாக போஸ் கொடுக்கும் பெண்கள் காட்சி தருவது இன்றியமையாத அம்சம் ஆகி விட்டது.

உடை மற்றும் அலங்காரப் பொருள்களுக்கு ஸெக்ஸ் உணர்வைத் தூண்டும் கவர்ச்சி சுலோகங்களும், கிணங்கினுப்பு ஊட்டும் பெண் உடல் தோற்றங்களும், கொஞ்சிக் குலாவும் ஜோடிகளின் உருவங்களும் காட்சிப் படுத்தப்படுகின்றன.

இந்த ரீதியில் வாழ்க்கை முறைகள், பொழுது போக்கு, கேளிக்கைகள் முதலியவற்றேரு வியாபாரமும் பின்னிப் பிணைந்து, மக்கள் மீது பெரும் அளவுக்கு ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகிறது. மக்களை அவரவர் தேசிய கலாசாரங்களையும் சுய விருப்பு வெறுப்புகளையும் வளர்க்க விடாது, முதலாளித்துவ கலாசாரம் அவர்களது அறிவையும் சிந்தனைத் திறனையும் மழுங்கடிப்பதிலேயே கருத்தாக இருக்கிறது.

ஒரு நாட்டின் பொருளாதார, கலாசார வாழ்வில் விளம்பர நிறுவனங்கள் வலிய சக்தியாக இயங்குகின்றன. அவை பண்நாயகர்களுக்கு மேலும் பணம் சேர்த்துக் கொடுக்கும் நோக்கத்தோடு, தொழில்திபர்களின் தயாரிப்புகளை அதிகம் அதிகமாக உபயோகிக்கத் தூண்டும் விதத்தில் விளம்பரங்களைப் பரப்புகின்றன.

அவ்விளம்பரங்களில் கையாளப்படுகிற உத்திகள், வாசகங்களில் மேலைநாட்டுக் கலாசாரங்களின்—முக்கியமாக அமெரிக்காவின்—தாக்கங்கள் எடுப்பாகவே தெரியக்கிடக் கின்றன.

மக்கள் உள்ளத்தில் பேராசைகளையும், வீணை எதிர் பார்ப்புகளையும், கனவுகளையும் விதைக்கின்றன அவை. சாதாரண, நடுத்தர வர்க்க மக்களையும் மேற்குடி மக்கள் போல் வாழ வேண்டும் என்று எண்ண வைத்து, ஆடம்பர மான, போலித்தன வாழ்க்கைப் போக்குகளை ‘காப்பி அடிக்கும்படி’ வழி நடத்துகின்றன. பணத்தின் ஆற்றலையும், சொகுச வாழ்க்கையின் இனிமைகளையும், செக்ஸ் தொடர்பு களையும் பற்றி இளைஞர்களை ஏங்கச் செய்து, அவர்களைத் தறிகெட்டுப் போகும்படி உந்துகின்றன.

10. எதிர்மறை விளைவுகள்

மேற்கத்திய நாடுகளின் முதலாளித்துவ கலாசாரம் பல வழிகளிலும் உலக மக்களின் உள்ளத்தை பாதித்துக் கொண் டிருக்கிறது. வியாபாரம், சித்தாந்தம், கேள்கை ஆகிய ஒன்றேடு ஒன்று பிணைந்திருக்கும் செயல்பாடுகளின் மூலம், மக்களின் அறிவைக் கட்டுப்படுத்தி, முதலாளித்துவக் கொள்கைகளைப் பிரசாரம் செய்வதில் கருத்தாக இருக்கின்றன அமெரிக்கா, பிரிட்டன், பிரான்ஸ், மேற்கு ஜெர்மனி ஆகிய நாடுகள்.

அத்துடன் நில்லாது, உலகில் பரவி வருகிற சோஷ லிசத்துக்கும் கம்யூனிச சித்தாந்தத்திற்கும் எதிரான பிரசாரத்தைத் தீவிரமாகப் பரப்புவதில் முதலாளித்துவ நாடுகள் கருத்தாக இருக்கின்றன. இதற்காகப் பிரசார சாதனங்கள் பலவும் சாமர்த்தியமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

இந்த வகையில், பண்ணட்டு நிறுவனங்கள் உலக நாடுகளின் தேசிய மற்றும் மக்கள் கலாசாரங்களை மிதித்துச் சிதைத்து விட்டு, தங்களுடைய போலித்தனமான, மேல்பகட்டுக் கலாசாரத்தைத் தினிக்கும் முயற்சிகளை மேற்கொள்வதில் பெரும் பணம் செலவிடவும் தயங்குவதில்லை.

அமெரிக்கப் பகட்டுக் கலாசாரம் எவ்வளவு பரவலாகத் தனது சக்தியைப் பரப்பக் கூடியது என்பதை ஒரு வியாபார-கேள்கை-கலாசார நிறுவனத்தின் புள்ளி விவரம் ஒன்றின் மூலம் எளிதில் ஊகிக்கலாம்.

அமெரிக்க நிறுவனமான வால்ட் டிஸ்னி தயாரிப்பாளர்கள் கணக்கிட்டுள்ள ஒரு விவரம் இது:

வாரம் தோறும் 10 கோடி மக்கள் டிஸ்னி திரைப்படங்களைப் பார்க்கிறார்கள். 80 கோடிப் பேர் டிஸ்னி புத்தகங்களையும் சுஞ்சிகைகளையும் வாசிக்கிறார்கள். 5 கோடிப் பேர் டிஸ்னி இசைத் தட்டுக்கள் அல்லது நடன இசையைக் கேட்கிறார்கள். 15 கோடிப் பேர் டிஸ்னி காமிக் வெளியீடுகளைக் கண்டு களிக்கிறார்கள்.

ஒரு நிறுவனத்தின் கணக்குப்படி இவ்வளவு என்றால், இதர பண்ணட்டு நிறுவனங்களின் கணக்கும் சேர்ந்தால், பாதிப்பின் அளவு எவ்வளவு மிகுதியாக இருக்கும்!

‘காமிக்ஸ்’ என்று சொல்லப்படுகிற சித்திரக் கதைகள் சிறுவயது முதலே மக்களை ஆட்டிப் படைக்கின்றன. வீரதீர சாகசக் கதைகள், மர்மம் கொலை துப்பறிதல் காதல் வன்றுறைச் செயல்கள் நிறைந்த விறுவிறுப்புக் கதைகள், பேய் பிசாகக் கதைகள் முதலியன் காமிக்ஸ் வெளியீடுகளாகப் பரப்பப்படுகின்றன. இவை சிறு வயதினரை, பள்ளி மாணவர்களை, வெகுவாக வசீகரிக்கின்றன. இளைஞர்களும் விரும்பிப் படிக்கிறார்கள்.

பொழுது போக்கு, கேளிக்கை என்ற பெயரில் தந்திர மாக சோஷ்விச எதிர்ப்பை முதலாளித்துவ நிறுவனங்கள் காமிக்ஸ் மூலம் செய்து வருகின்றன. சோஷ்விச நாடுகள் மீது சிறுவர் உள்ளத்தில் வெறுப்பையும் விரோதத்தையும் வனர்ப்பதில் மேலெநாட்டுக் காமிக்ஸ் தயாரிப்பாளர்கள் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள்.

துப்பறியும் வீரப்புவி அயல்நாடுகளில் புகுந்து, அங்கே நடக்கிற சதிவேலைகளைக் கண்டுபிடிக்கிற திறமையை விளக்கும் காமிக்ஸ் படங்களில், சர்வ வல்லமை பொருந்திய—எவராலும் தோற்கடிக்கப்பட முடியாத—எந்த சந்தர்ப்பங்களிலும் எவ்வளவு பெரிய ஆபத்துக்களிலும் தனியாகவே போராடி வெல்லும் திறமை பெற்ற

அதி மனிதன் (சூப்பர்மேன்) ஆக விளங்குகிற சூராதிசூரன் சுல சூழ்சிகளையும் முறியடித்து, உண்மையான குற்றவாளிகளை அம்பலப்படுத்துவதாக சித்திரிக்கப்படுகிறான்.

அப்படியே, அரசாங்கத்துக்கு எதிராக சதிசெய்து, அமைதி வாழ்வைக் கெடுத்து, நாட்டுக்குத்தீமை விளைவிக்கிற சதிகாரர்கள் சோஷ்விச சக்திகளை சேர்ந்தவர்களாகக் காட்டப்படுகிறார்கள்.

காமிக்ஸ் கதாநாயகனுன் அச்சாய சூரன் ‘சிவப்பு உளவாளி’களைக் கண்டு பிடித்து அவர்களது திட்டங்கள் வெற்றி பெற்று செய்துவிடுவான். மக்களின் வாழ்க்கையில் அமைதி இல்லாது செய்கிற ‘கறுப்புக் குற்றவாளி’ களைத் தோற்கடித்து, தனது வீரப்பிரதாபத்தை நிலைநிறுத்துவான்.

இந்த விதமாக, எதார்த்த நிலைகளுக்கு மாறுபட்ட விஷயங்களை வலியுறுத்தி, பத்திரிகை படிப்பவர்கள்—படம் பார்க்கிறவர்களது மன்னை திசை திருப்புவதற்கான முயற்சி களில், முதலாளித்துவக் கலாசார நிறுவனங்கள் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வருகின்றன. மேலெநாட்டு முதலாளித்துவப் போக்குகளைப் பின்பற்றி இந்த நாட்டு வணிக நோக்கு முதலாளித்துவ நிறுவனங்களும் அப்படிப்பட்ட முயற்சி களில் உற்சாகம் காட்டுகின்றன.

பெடவிவிஷன், சினிமா, ரேடியோ, பத்திரிகைகள், புத்தகங்கள் முதலிய தகவல் சாதனங்கள் அந்த அந்த நாடுகளில் உள்ள மக்கள் அவரவர் சமூக வாழ்வைப் பற்றி நன்றாகத் தெரிந்து கொள்வதற்கும், வெளிநாடுகளில் வாழும் மக்களின் வாழ்வைப் பற்றிய செய்திகளை அறிந்து கொள்வதற்கும், அவர்களுடைய அறிவையும் சிந்தணையையும் வளர்ப்பதற்கும், அவர்களை ஆளுமிக ரீதியாக வளப்படுத்துவதற்கும் உதவ முடியும்; உதவ வேண்டும்.

சோவியத் யூளியன், சோஷ்விச நாடுகள், மற்றுமுள்ள வளரும் நாடுகளிலும் இவ்வகையில்தான் அவை பயன் படுத்தப்படுகின்றன. அம் முயற்சிகளை வெற்றி பெறுமல்

தடுக்க வேண்டும் என்பதே மேற்கத்திய முதலாளித்துவ நாடுகளின்— மற்றும் அனைத்து நாடுகளிலும் உள்ள முதலாளித்துவ சக்திகளின்— அடிப்படை நோக்கமும் செயல் திட்டமுமாக இருந்து வருகின்றன.

அவர்களுடைய நலனுக்கான விளம்பர அளவைப் பெருக்குவதற்கும், வண்முறை, பணம் பறித்தல், உளவு வேலை, செக்ஸ் சடுபாடுகள் போன்ற தரக்குறைவான விஷயங்களை மேன்மைப் படுத்தி கலாசாரச் சீர்க்கலைவை மிகுதிப்படுத்துவதற்குமே இவ் வளிய பிரசார சக்திகள் பேணி வளர்க்கப்படுகின்றன.

மனிதகுல வளர்ச்சிக்குப் பயன்பட வேண்டிய விஞ்ஞான சக்திகள், முதலாளித்துவ ஆதிக்கத்தில் எதிர்மறையான விளைவுகளையே உண்டாக்குகின்றன. ஆனாலும் வர்க்கத்தினர் தங்களுக்கு லாபகரமாக நிலைமைகளை உருவாக்கிப் பயன் பெறுவதற்காக, பெரும்பான்மை மக்களது நலன்களுக்கு விரோதமாகவே செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

11. எதார்த்த நிலைமைகள்

வெகுஜன தகவல் சாதனங்களுக்கு ஒரு தார்மிகப் பொறுப்பு உண்டு. பத்திரிகைகள், ரேடியோ, டி.வி., சினிமா ஆகியவை வன்முறைச் செயல்களையும் தரக்குறைவான விஷயங்களையும் கட்டுப்பாடு இல்லாமலும், அளவு இன்றியும், வணிக நோக்குடன் விளம்பரப்படுத்திக் கொண்டிருப்பது நல்லது அல்ல; அதனால் மக்கள் மனதிலை வெகுவாக பாதிக்கப்படுகிறது; சமூக ஒழுக்கம் சீரழிகிறது.

இவ்வாறு சமூக இயல் நிபுணர்களும், கல்வித்துறை ஆசிரியர்களும், சான்றேர்களும், மற்றும் பிரமுகர்களும் அடிக்கடி சுட்டிக்காட்டத்தான் செய்கிறார்கள்.

ஆனால், வியாபார நோக்குடைய முதலாளித்துவ ஆதிக்கத்தில் அவர்களது குரல்கள் எடுப்புவதில்லை. இப்படிப் பட்ட தலையீடு படைப்பு சுதந்திரத்தையும் வர்த்தக சுதந்திரத்தையும் கட்டுப்படுத்துகிற முயற்சி ஆகும் என்று வணிக நோக்குடைய பண்நாயகர்கள் ஆட்சேபிக்கிறார்கள்.

முதலாளித்துவத்தின் உச்சநிலையில் இருக்கிற அமெரிக் காவில், இப்படி எதிர்ப்பவர்களை எதிர்த்து நீதிமன்றங்களில் வழக்காடப்பட்டதாகவும் தெரிகிறது. திரைப்படங்கள், பெடலிவிஷன் முதலியவற்றில் வன்முறைச் செயல்களை சித்திரிக்கும் காட்சிகள் அதிகமாகக் காட்டப்படுவதை எவரும் பொருப்படுத்த வேண்டியதில்லை என்றும் பிரசாரம் செய்கிறார்கள்.

அவற்றில் வன்முறையும் கொடிய குற்றங்களும் நிறைந்த கதைகள் மிகுந்திருப்பதனால்தான் நாட்டில்

குற்றச் செயல்களும் கொலை கொள்ளைகளும் மலிந்து வருவதாகக் கருதுவது தலறி என்றும் கேளிக்கை விஷயங்களைத் தயாரிப்பவர்களும் அவர்களை சேர்ந்தவர்களும் வலியுறுத்த விரும்புகிறார்கள்.

எதார்த்த நிலைமைகள் முதலாளித்துவ பிரசாரகர்களின் கூற்றுக்கு நேர்மாருளவையாகவே இருக்கின்றன.

வன்முறைச் செயல்கள், கொலை கொள்ளை முதலிய குற்ற நடவடிக்கைகள், செக்ஸ் காட்சிகள், இவற்றை எல்லாம் எடுப்பாகக் காட்டுவதால், அவற்றை தயாரிக்கும் நிறுவனங்களுக்கு கொழுத்த வாபம் கிடைக்கிறது. எனவேதான் மேலே நாடுகளில் தொலைக் காட்சிக் கம்பெனிகள் அவர்களது சொந்தத் தயாரிப்புகளிலும், மற்றும் திரைப்படங்கள் நாடகங்களிலும் இந்த ரகமான காட்சிகளை அதிகம் அதிக மாகச் சேர்த்து வருகிறார்கள்.

பயங்கரமான சண்டைக் காட்சிகள், தாக்குதல் மற்றும் சித்திரவதைகள், ரத்தம் கொட்டும் பயங்கரக் காட்சிகள், போலீசார் நடத்தும் சித்திரவதைகள், வேறு பலவிதமான கொடுமைகள் கலந்த தயாரிப்புகளை விநியோகிப்பதில் ஆர்வம் அகிகம் உடையவர்களாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

“இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கிறவர்கள் வன்முறைக் காட்சிகளைக் கண்டு கண்டு அவற்றுக்குப் பழக்கப்பட்டுப் போகிறார்கள். ஆகவே, பார்ப்பவர்களின் ஆர்வத்தைக் கிணறி அவர்களைக் கவர்வதற்காகவும், அந்த ஆர்வத்தை தொடர்ந்து நிலைநிறுத்தி வைப்பதற்காகவும், தயாரிப்பாளர்கள் மேலும் மேலும் கொடிய வன்முறைக் காட்சிகளை சேர்க்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. இன்றைய வன்முறை நாளைக்கு அலுத்துவிடும். அதனால் புதிய புதிய வன்முறைக் காட்சிகள் இடம் பெற்றவாறு இருக்கின்றன” என்று கலை நிகழ்ச்சிகளை ஆராய்ச்சி செய்த ஆய்வுக்குமுன் ஒன்று அறிவித்துள்ளது.

சினிமா, டெலிவிஷன் நிகழ்ச்சிகள், மற்றும் கலைத் தயாரிப்புகளில் பயங்கரமான வண்முறைக் காட்சிகளைப் பார்த்து வருவதனால், அவை அனைத்தும் அவற்றைப் பார்ப்பவர்களுக்கு பழகிப்போய் சர்வ சாதாரணம் ஆகி விடுகின்றன. உண்மையான ஆயுதம் தாங்கிய தாக்குதல்கள், ஆள் கடத்தல்கள், கொலைகள் முதலியவற்றின் கொடுமை யையும் பயங்கரத்தையும்கூட மக்கள் உணராது போகக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டுவிடும். இப்படி ஒரு உளவியல் உண்மையை எடுத்துக்கூறி, அதனால் விளையக் கூடிய ஆபத்தையும் விபரீதத்தையும் சிந்திக்கும்படி விவேகம் மிக்க அறிவாளிகள் தூண்டத் தொடர்பியுள்ளனர்.

அமெரிக்காவில், இப்போதே, குற்றங்களும் கொலைகளும் வண்முறைச் செயல்களும் ஒரு வாழ்க்கை முறையாகவே அமைந்து விட்டன என்று விஷயம் அறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். அமெரிக்காவின் முக்கிய நகரங்களில் நிகழ்ந்து வரும் பலரகமான கொள்ளைகள், தாக்குதல்கள், கொலைகள் பற்றிய செய்திகளை பத்திரிகைகளும் தொலைக் காட்சியும் வெளியிட்டு வருகின்றன. வருடம் தோறும் 1.3 கோடி அமெரிக்கர்கள் தங்கள் உடைமைகளை கொள்ளை கொடுக்கிறார்கள்; 23 ஆயிரம் பேர் கொள்ளையர்களால் கொலை செய்யப்படுகிறார்கள் என்று புள்ளி விவரங்கள் பேசுகின்றன.

‘வண்முறை அமெரிக்க வாழ்க்கை முறையில் ஓர் அங்கம் ஆகிவிட்டது. ஒரு தகராறுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கு ஒரே வழி துப்பாக்கியை தூக்குவதுதான் என்றும், உற்சாகம் பெறுவதற்கான ஒரே வழி மற்றவர்களை அழிப்பது தான் என்றும் அமெரிக்கரில் மிகப்பலர் முடிவுக்கு வந்து விட்டார்கள். அமெரிக்கா நெடுகிலும் நடைபெற்று வருகிற சகல விதமான வண்முறைச் செயல்களும், பொருள்களை கொள்ளையடித்தலும், கற்பழிப்பும் வருடம் தோறும் அதிகரித்துக் கொண்டே போகின்றன’ என்று அமெரிக்கக் கட்டுரையாளர் ஒருவர் எழுதியிருக்கிறார்.

“மிருகத்தனமான முறையிலும், அர்த்தமற்ற தன்மை யிலும் நிகழ்ந்துவரும் வன்முறைச் செயல்களும் குற்ற நடவடிக்கைகளும் அமெரிக்காவில் அன்றை நிகழ்வுகள் ஆகிவிட்டன. தற்காப்புக்கான சண்டைப் பயிற்சிகளை, கராத்தே போன்றவற்றை பழகுகிறவர்களின் எண்ணிக்கை இப்போது அங்கே அதிகரித்துள்ளது. காவல் துறையின் பாதுகாப்பில் மக்கள் நம்பிக்கை இழந்து விட்டார்கள். சராசரி அமெரிக்கர்கள் நிம்மதியாக வாழும் உரிமையையே இழந்து விட்டது போல் தோன்றுகிறது.” பிரபலப் பத்திரிகையாளர் ஒருவரின் கருத்துரை இது.

அமெரிக்காவில் எண்ணெய் தொழிலுக்கு அடுத்தபடியாக மிகப்பெரும் தொழிலாக இரண்டாவது இடத்தை வகிப்பது, முறையாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு நடத்தப்படுகிற குற்றச் செயல்களே ஆகும். இப்படி கட்டுப்பாட்டுடன் முறையாக நடத்தப்படுகிற குற்றச் செயல்களுக்கு சர்வதேசத் தொடர்புகள் உள்ளன. இந்தக் குற்றச் செயல்களில் சம்பந்தப்பட்ட பணத்தின் அளவு பதினையாயிரம் கோடி டாலர்கள் இருக்கும் என மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. போதை மருந்துகளை கடத்துவது, குதாடும் விடுதிகள் நடத்துவது, கள்ளச் சாராய விற்பனை, விபசாரம், வழிப் பறித் தாக்குதல், தீவைத்தல் முதலிய குற்றச் செயல்களும் இதில் அடங்கும்.

இவ்வாறு ஒன்று சேர்ந்து கோஷ்டியாகச் செயல் புரியும் குற்றவாளிக் கும்பல்கள் பெரிய நகரங்களில் பல்வேறு பகுதி களிலும் தொழில் நடத்துகின்றன. தங்கள் நடவடிக்கை களுக்கு உரிய பிரதேசங்கள் சம்பந்தமாக அவை சொந்த விதிமுறைகளை அமைத்துக்கொண்டுள்ளன. நகரின் பல பகுதிகளும் பல்வேறு குழுக்களுக்கிடையே பங்கு போடப்பட்டிருக்கின்றன. அவரவர் நடவடிக்கை எல்லைகளை விஸ்தரிப்பதற்கான போட்டிகள் இந்தக் கோஷ்டிகளுக்கிடையே அவ்வப்போது தலைதூக்குவது உண்டு. அதன் காரணமாக அவர்களுக்குள் அடிதடிச் சண்டைகள் நடப்பது

வழக்கம். இச்சண்டைகள் அநேக கொலைகள் விழும் அளவுக்கு மிகவும் மூர்க்கமாக அமைந்து விடுவதும் சகஜ மாகும். பல சமயங்களில் இக் குழுவினரிடையே நடை பெறும் சண்டைகளில், தெருவோடு போகிற அப்பாவி மக்களும் அடிப்பட்டுச் சாக நேர்வதும் உண்டு.

மேலே கூறப்பட்டிருப்பது அமெரிக்க வர்த்தக உலக சஞ்சிகை ஒன்றின் விவரிப்பு ஆகும்.

இதே போன்ற நிலைமைகள் இதர மேலை நாடுகளிலும் நிலவுகின்றன என்பதையே அவ்வப்போது பிரசரமாகிற தகவல்களும் புள்ளி விவரங்களும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

இங்கிலாந்தில் வண்முறைக் குற்ற நடவடிக்கைகளின் எண்ணிக்கை ஆண்டுதோறும் இரு மடங்கு வளர்ந்து வருகிறது என்று பிரிட்டிஷ் காவல் துறையினர் கூறுகின்றனர்.

இத்தாவியில் ஒரு வருடத்தில் இருபது லட்சத்துக்கும் அதிகமான குற்றங்கள் புரியப்படுகின்றன.

மேற்கு ஜெர்மனியில் ஒவ்வொரு நிமிடமும் சராசரி இரண்டு கொள்ளைகள் அல்லது வழிப்பறிகள் நிகழ்கின்றன. இதனால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு கோடிக்கணக்கான மார்க்காண்யங்களின் இழப்பு ஏற்படுகிறது.

பூவுலகில் சொர்க்கத்தை நிலைநாட்டுவதாகப் பெருமை பேசுகிற முதலாளித்துவ நாடுகளில் நிலவுகிற மனித வாழ்க்கையின் எதார்த்த நிலைகள் இந்த லட்சணத்தில் இருக்கின்றன!

12. முதலாளித்துவத்தின் அவலங்கள்

“இன்று உலகில் இரண்டு சமூக அமைப்புகள் உள்ளன. முதலாளித்துவம், சோஷலிசம் ஆகியவையே அவை. மனித மனங்களை வெல்வதற்காக இந்த இரு உலக சமூக அமைப்புகளுக்கிடையேயும் பல பத்தாண்டுகளாகவே போராட்டம் நடைபெற்று வருகிறது. மனித முயற்சியின் கிட்டத்தட்ட எல்லாத் துறைகளுக்கும் அது வியாபித்துள்ளது. இப்போது இந்த சித்தாந்தப் போராட்டம் என்றுமில்லாதபடி உக்கிரம் அடைந்துள்ளது. அது மட்டுமல்ல. இதனை ஒரு ‘மனோத்துவப் போர் முறையாக மாற்றுவதற்கும் முதலாளித்துவ உலகின் பிறபோக்கான வட்டாரங்கள் மூர்க்கத்தனமாக முயற்சி செய்து வருகின்றன.”

இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார் வி. வி. கக்கிலாயா, குற்றவாளிக் கண்டில் முதலாளித்துவம்’ என்ற நூலில்.

இன்றைய உலக நிலையை உள்ளது உள்ளபடி சொல்கிற கூற்று ஆகும் இது.

தங்கள் நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காக முதலாளித்துவ சக்திகள் பவுவேறு பிரசார சாதனங்களையும் திவிரமாகப் பயன்படுத்தி வருகின்றன.

முதலாளித்துவ சக்திகள் தங்களை வளர்த்துக் கொள் வதற்காக ஈவு இருக்கமின்றி மனித குலத்தை சுரண்டுவதி வேயே மும்மரமாக ஈடுபட்டுள்ளன. முதலாளித்துவ நாடுகள் ஜனநாயகம் என்று சொல்லிக் கொண்டு எண்ணற்ற

ஆசிய, ஆப்பிரிக்க நாடுகளை ஆக்கிரமித்து, அவற்றின் செல்வங்களை கொள்ளோ கொண்டு, அந்நாட்டு மக்களை அடிமைப்படுத்தி, கொடுமையாகச் சரண்டிக் கொழுத்து வந்தது வரலாறு ஆகும். அந்நாடுகளின், மக்களின், கலை கலாசாரங்களை அழித்து, அவர்களை அறியாமையிலும் வறுமையிலும் ஆழ்த்தி, அவர்களுடைய தொழில் முயற்சி களைக் கட்டுப்படுத்தியும் ஒடுக்கியும் வந்தன. மேலே நாடு களின் முதலாளித்துவ சக்திகள், தாங்கள் ஆக்கிரமித்த நாடு களின் மக்களை தரித்திர நிலையில் தள்ளி, தங்களுடைய வியாபாரத்தை வெற்றிகரமாக நடத்தி ஆட்சி புரிந்து கொண்டிருந்தன.

உலகின் மீது முதலாளித்துவத்துக்கு இருந்த ஏகபோக ஆதிக்கத்திற்கு முட்டுக்கட்டை போட்டு, அதன் வெறித் தனம் மேலும் வளராமல் தடுக்கும் சக்தியாக சோஷலிசம் வளர்ச்சி பெறலாயிற்று. மாபெரும் அக்டோபர் புரட்சியின் விளைவாக ஒரு புதிய யுகம் பிறந்தது. சோஷலிச சித்தாந்தம் நடைமுறை எதார்த்தமாக மலர்ந்தது.

புதிதாகத் தோன்றி வளரத் தொடங்கிய சோஷலிச சமுதாயம் மனிதனை மனிதன் சரண்டிக் கொழுக்கிற கொடுமைக்கு ஒரு முடிவு கட்டியது. தேசங்கள், தேசிய இனங்களிடையே சமத்துவத்தைப் பரப்பியது. சமாதான, சமூக முன்னேற்றத்துக்குப் பாடுபட்டது. ஒளிமயமான எதிர்காலத்தை நோக்கி மனிதகுலம் முன்னேறுவதற்கு வழி வகுத்தது.

ஆகவே, உலக முதலாளிகள், உலகத்தின் முதலாவது சோஷலிச நாடான ரஷ்யாவை தங்களுடைய பெரிய எதிரியாகக் கருதலானார்கள். சுதந்திர வேட்கை கொண்ட உலக நாடுகள் சோஷலிச சித்தாந்தத்தை ஏற்க முன் வந்ததையும், சோவியத் ரஷ்யாவை தங்களுடைய துணையாய், தோழனுய், வழிகாட்டியாய் ஏற்றுக் கொள்ள முனைந்ததையும் முதலாளித்துவ நாடுகளினால் சகித்துக் கொள்ள இயலவில்லை.

அதனால் முதலாளித்துவம் தனது பிரசார பலத்தையும் படைபலத்தையும் சோவியத் நாட்டின் மீது ஏவியது. எனினும், மகத்தான தன்னம்பிக்கையையும், மகா வளிமை பெற்ற மக்கள் சக்தியையும், உருக்கு உறுதி கொண்ட தொழிலாளர்களின் விவசாயிகளின் சோர்விலா உழைப்புத் திறனையும் பலங்களாகக் கொண்டுள்ள சோவியத் ஆட்சியை முதலாளித்துவ சக்திகளால் அடைக்க முடியவில்லை.

உலகில் உழைப்புக்கும் வீரத்துக்கும் உயரிய எடுத்துக் காட்டாக விளங்கும் சோவியத் மக்கள் முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்தியங்களின் ஆசைகளையும் எதிர்ப்பு களையும் தவிடு போடியாக்கினர். இதுவும் வரலாற்று உண்மையே ஆகும்.

சோவியத் நாடு மகத்தான தேசபக்த யுத்தத்தில் பெற்ற மாபெரும் வெற்றியின் விளைவாக பாசிசம் அடியோடு வீழ்த்தப்பட்டது. அடிமை நிலையிலிருந்த பல நாடுகளுக்கு அது விடுதலை வாங்கித் தந்தது. ஐரோப்பாவிலும் ஆசியா விலும் பல சோஷவிச நாடுகள் உதயமாயின. சோஷவிசம் ஒர் உலக அமைப்பாக உருவெடுத்தது.

காலனி அடிமைத்தனத்தை தகர்த்தெறிந்த பல நாடுகள் சோஷவிசத்தை தங்கள் லட்சியமாக ஏற்றுக் கொண்டன. இதனால் எல்லாம் உலக சக்திகளின் நிலையில் சோஷவிசத்துக்கு சாதகமாகத் தீவிர மாற்றம் உண்டாயிற்று.

அதே வேளையில், முதலாளித்துவ உலக சக்திகளிடையிலும் பெரும் மாறுதல் ஏற்பட்டது. இரண்டு உலகப் போர்களினாலும், ஐரோப்பிய நாடுகளும் பிரிட்டனும் பலத்த நஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகியிருந்தன. ஆனால் அமெரிக்கா போர்களின் நாசத்துக்கு உள்ளாகவில்லை. மாருக, மிகுந்த ஆதாயங்களே அதற்குக் கிடைத்தன.

ஆயுதங்களின் வாணிபத்தால் அமெரிக்கா கொள்ளை வாபம் கண்டது. பண்பலம் மிகுதியாகப் பெற்றுவிட்ட

அமெரிக்கா மிக வல்லமை வாய்ந்த ஏகாதிபத்திய நாடு ஆகிவிட்டது. இதர முதலாளித்துவ சக்திகள் அதன் தலைமையை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

உலகில் வளர்ந்து வரும் சோஷ்விச சக்திக்கு எதிராகப் பிரசாரம் செய்ய வேண்டிய அவசியமும், முதலாளித்துவத் சூ ஸீல மை நாடான அமெரிக்காவுக்கு ஏற்பட்டது. முதலாளித்துவ நாடுகளின் சிறுமைகளையும் சீரழிவுகளையும், முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்தின் கொடுமைகளையும் குறைபாடுகளைபும் மூடி மறைத்து, தங்களுடைய சமூகப் பொருளாதார அமைப்புதான் மிகவும் சிறந்தது என்று உயர்த்தி உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் பிரசாரம் செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தையும் அமெரிக்கா உணர்ந்தது.

அத்துடன், உலக மக்களுக்கு நன்மை புரிந்து, முதலாளித்துவத்தை பலவீனமானதாக மாற்றிவரும் சோஷ்விசத்துக்கும், அதை வலிய சக்தியாக நிலைநாட்டி வருகிற சோவியத் யூனியனுக்கும் எதிராக விரோதத் தையும் வெறுப்பையும் வளர்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணமும் செயல்வருப் பெற்றது.

இந்த நோக்கத்தில்தான் அமெரிக்காவும் இதர முதலாளித்துவ நாடுகளும் சகல பிரசார சாதனங்களையும் பயன்படுத்தி வருகின்றன.

முதலாளித்துவ நாடுகள் பலவும் மேலை நாடுகள் என அழைக்கப்படுவது வழக்கம் ஆயிற்று. மேலைநாடுகள் நவநாகரிகத்தின் உயர் சிகரங்கள் என்று வர்ணிக்கப் படலாயின. மேல்திசை முதலாளித்துவ சமுதாயமே சுதந்திரமானது, வளமும் சுபிட்சமும் சுகபோகங்களும் பூத்துக் குலுங்கும் அமைப்பு என்ற பிரசாரமும் ஓங்கியது.

உண்மையில் முதலாளித்துவ சமூகம் வ ள மு ம் சுபிட்சமும் நிறைந்ததுதானு?

அப்படி இல்லை என்பதை அமெரிக்காவின் எதார்த்த நிலைகளும் இதர முதலாளித்துவ நாடுகளின் நிலைமைகளும் வெட்ட வெளிச்சமாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

முதலாளித்துவ நாடுகளில் குற்றங்கள், கொலைகள், வன்முறைச் செயல்கள் முதலியன பெருகி வருவதைப் போலவே, வறுமையும் வேலை இல்லாத திண்டாட்டமும் விபசாரமும் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

பணக்காரர்கள் ஒரு சிலர் மேலும் மேலும் பணம் சேர்த்து பெரும் பணக்காரர்கள் ஆகி வருகிறார்கள். அவர்களுடைய சயலாபச் சரண்டல் போக்கினால் நாட்டில் வறுமை வளர்கிறது; ஏழைகள் எண்ணிக்கையில் பெருகுகிறார்கள்.

முதலாளித்துவத்தின் தலைமை பூமியான அமெரிக்காவில், ஏழைகள் என்று அதிகார பூர்வமாக வரையறுத்துக் கூறப்பட்ட அமெரிக்கர்களின் எண்ணிக்கை, 1983-ல் 3.44 கோடிப் பேர் என்று குடிக்கணக்கு அறிக்கை தெரிவிக்கிறது.

குறைந்தபட்ச சத்துணவைக் கூடப் பெற முடியாத அமெரிக்க ஏழை மக்களின் தொகை 4.7 கோடி ஆகும் என்று அதே கணக்கு கூறுகிறது.

இவ் அதிகாரபூர்வமான புள்ளி விவரங்கள் சரியானவை அல்ல; இவை வேண்டுமென்றே மிகவும் குறைத்துச் செய்த மதிப்பீடுகளே ஆகும் என்று சருக சேவை நிறுவனங்களும் பொது மக்கள் அமைப்புகளும் மறுப்பு தெரிவித்துள்ளன.

முன்னால் அமெரிக்க அதிபர் ஜான் கென்னடியின் தமிழ் எட்வர்டு கென்னடி ‘பட்டினியால் வாடும் அமெரிக்கா’ என்னிடுரு புத்தகம் எழுதியிருக்கிறார். அமெரிக்காவில் பசி பட்டினியால் அவதிப்படும் நிலையில் சுமார் 6 கோடிப் பேர் இருக்கிறார்கள் என்று அவர் அதில் குறிப்பிடுகிறார். அதிகார பூர்வமான வறுமைக் கோட்டுக்குக்கிழே 3.5 கோடி அமெரிக்கர்கள் வாழ்கிறார்கள்; 2 கோடிக்கு

மேற்பட்டவர்கள் வேலை வாய்ப்பு இல்லாது அல்லல்படு கிழுர்கள் என்றும் அவர் கூறுகிறார்.

முதலாளித்துவ நாடுகளில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பூதாகரோக வளர்ந்து வருகிறது. வருடத்துக்கு வருடம் அது பயங்கரமாக வளர்ந்து கொண்டே போகிறது.

வேலை இல்லாத் திண்டாட்டம் ஆண்கள் பெண்களின் கவுரவத்தைப் பறித்து விடுகிறது. குடும்பத்தில் சகிக்க முடியாத நெருக்கடி நிலையை உண்டாக்குகிறது. சமுதாயத்தின் அஸ்திவாரங்களையே உருக்குலைக்கிறது. இளம் தலை முறையினருக்கு எந்த நம்பிக்கைக்கும் இடம் இல்லாமல் செய்து, அவர்களது வாழ்க்கையை அர்த்தமற்றதாக்கி விடுகிறது. அவர்களிடையே விரக்தி உணர்வை விடைக்கிறது.

வேலை இல்லாத் திண்டாட்டம் காரணமாக வாழ்க்கையில் சலிப்படைந்து இளைஞர்கள் தற்கொலை செய்து கொள்வது அமெரிக்காவில் அதிகரித்து வருகிறது என்று செய்திகள் அறிவிக்கின்றன.

1984-ல் சுமார் 30,000 அமெரிக்கர்கள் தற்கொலை செய்து கொண்டார்கள் என்று அமெரிக்கப் பேராசிரியர் ஒருவர் கூறியிருக்கிறார்.

அமெரிக்காவில் 88 லட்சம் பேர் வேலை கிடைக்காமல் அவதிப்படுகிறார்கள். போதிய சத்துணவு கொள்ள வசதி யற்ற நிலையில் 4 கோடியே 40 லட்சம் பேர் இருக்கிறார்கள். 30 லட்சம் அமெரிக்கர்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதிக்கட இல்லை இந்த அவைம் நிறைந்த சூழ்நிலைகள் தான் தற்கொலைக்குத் தூண்டுதலாக அமைகின்றன. இவ்விதம் ஒரு தகவல் அறிவிக்கிறது.

இத்தகைய சமூக நிலைமைகளை வளர்த்து வருகிற முதலாளித்துவம் உலகத்துக்கே வளமும் வனப்பும் அளிக்கக் கூடிய உண்ணதமான வாழ்க்கைச் சித்தாந்தம் ஆகும் என்று புகழ்ந்து பேசப்படுகிறது!

அவன் நிலைகளைப் பேணி வளர்க்கிற முதலாளித்துவ நாடான் அமெரிக்காதான் குபேரபுரி என்றும், வளங்கள் மிகுந்த ஜனதாயக நாடு என்றும் அதன் பிரசாரகர்களால் ஏற்றிப் போற்றப்படுகிறது!

உலகிலேயே வேலை இல்லாத்திண்டாட்டப் பிரச்சினையை முதன் முதலாக ஒழித்துக்கட்டிய நாடு சோவியத் யூனியனே ஆகும்.

மனிதனை மனிதன் சரண்டும் கொடுமையை ஒழித்து விட்ட அந்த நாட்டில் உற்பத்தி சாதனங்கள் அணைத்தும் சமூதாயம் முழுவதற்கும் சொந்தமாக்கப்பட்டு விட்டன. பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் படிக்கிறபோதே, ஒவ்வொரு வருக்கும் அவரவர் திறமைக்கும் விருப்பத்திற்கும் ஏற்ற தோழிற் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. படிப்பு முடிந்ததும் அளிவருக்கும் அவர்களது கல்வித் தகுதிக்கும் பயிற்சிக்கும் உரிய வேலை கிடைத்து விடுகிறது.

சோவியத் நாட்டில், வேலை பார்க்கும் உரிமை அரசியல் சட்டத்திலேயே உத்தரவாதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. படித்து முடித்து பள்ளிகளையும் கல்லூரிகளையும் விட்டு வெளி யேறுகிற இளைஞர்களை, ‘இனி என்ன செய்வது? எங்கே போய் வேலை தேடுவது? நமக்கு என்ன வேலை கிடைக்கும்?’ என்று கூறப்படுகிற பிரச்சினைகள் அங்கே இல்லை.

வேலை வாய்ப்பு தேடித் தரும் நிறுவனங்கள் சோவியத் நாட்டில் 1930 ஆம் ஆண்டிலேயே மூடப்பட்டு விட்டன. வேலை இல்லாத திண்டாட்டம் அரை நூற்றுண்டு காலத் துக்கும் முன்பே ஒழித்துக் கட்டப்பட்டு விட்டது.

சோஷவிச ஆட்சி முறை அமலில் இருக்கிற சோவியத் நாட்டின் மாபெரும் சாதனைகளில் முக்கியமானவற்றுள் இது மிக முக்கியமானது என்பதில் சந்தேகமேயில்லை.

13. பிரசார சாதனங்கள்

இன்றையத் தலைமுறையினருக்கு ரேடியோ டெவிவிஷன் வீடியோ போன்ற தகவல் சாதனங்கள் எளிதில் கிடைக்கும் வாய்ப்புகள் மிகுதியாக உள்ளன.

கடந்த காலத்தில் தகவல் போக்குவரத்து மிக மிக மெதுவாகவே நடைபெற்று வந்தது. வளர்ந்து கொண்டிருந்த முதலாளி வர்க்கத்துக்கு, அதன் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு மிக விரைவான செய்திப் போக்குவரத்து சாதனங்கள் தேவைப்பட்டன.

விஞ்ஞான, தொழில்நுட்பத் துறைகளில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் அவர்களுடைய பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்குப் பெற்றும் உதவியது. பொதுவாக உலகநிலையில்—விசேஷ மாக ஐரோப்பாவிலும் வட அமெரிக்காவிலும்—அரசியல் நடவடிக்கைகளும் கலாசார வளர்ச்சியும் வெகுவாக அதிகரிப்பதற்கு அது துணை புரிந்தது. அத்துடன், சர்வதேச உறவுகள் விரிவடைவதற்கும் வசதிகள் ஏற்பட்டன.

வரலாற்று ரீதியில் பார்க்கிறபோது, வெகுஜன தகவல் சாதனங்கள் இரண்டு முக்கிய நோக்கங்களுக்காகவே பயன் படுத்தப்படுகின்றன என்று தெரிய வருகிறது. முதலாவதாக உலக சோஷலிசம் மற்றும் முற்போக்கு சித்தாந்தத்துக்கு எதிராகப் பெரும் அளவில் வலுவான போராட்டம் நடத்துவது. இரண்டாவதாக, வளர்ந்து வருகிற நாடுகளில் முற்போக்கான, புரட்சிகர மாறுதல்கள் நடைமுறைக்கு வராமல் தடுத்து நிறுத்துவது; ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, லத்தீஸ் அமெரிக்க நாடுகளை ஏகாதிபத்திய ஆளுகைக்குள் அடிமைப்

படுத்தி வைத்து, அந்நாடுகளின் மக்களை மேற்கத்திய ஒக்போகங்கள் சரணடிக் கொழுப்பதற்குத் தேவையான நிலைமைகளை உருவாக்கி வளர்ப்பதும் ஆகும்.

அரசியல், கலாசார மற்றும் பல்வேறு துறைகளின் செயல்பாடுகளைக் குறித்து அவசியம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற உணர்வு இன்றைய மக்களுக்கு அதிகம் இருக்கிறது. தற்காலத்தில் மக்களின் அன்றூட வாழ்க்கையில் சகல அம்சங்களிலும் வெகுஜன தகவல் சாதனங்கள் புகுந்து தாக்கம் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

காலையில் கண் விழித்து எழும்போதே ரேடியோ கேட்பது என்பது மக்களின் நித்திய வழக்கம் ஆகிவிட்டது. அன்றூட வேலைகளை துவக்குவதற்கு முன் பத்திரிகைகள் படிப்பதும் அவர்களின் தவிர்க்க முடியாத பழக்கமாகி உள்ளது. வேலைக்குப் போகிற போதும், அலுவலகத்தில் நேரம் கிடைக்கிற போதும், பத்திரிகைகளையும் சஞ்சிகைகளையும் அவர்கள் பார்க்கிறார்கள்; புத்தகங்கள் படிக் கிறார்கள். மாலையிலும் இரவில் வெகுநேரம் வரையிலும், விடுமுறை நாட்களிலும் டெலிவிஷன் பார்ப்பது ஒரு வேலை மாதிரி முக்கியமானதாகி விட்டது.

இந்த ஓவ்வொரு சாதனமும் மக்களுக்கு அவர்களுடைய சகோதர மக்களின் வாழ்வு பற்றியும், பிற மக்களைப் பற்றி யும் சர்வதேச நிகழ்ச்சிகள் பற்றியும் அறிவிக்கின்றன. இந்த விதமான வழிகளின் மூலம் மக்கள் அறிந்து கொள்ளும் தகவல்களின் பங்கு காலவேகத்துடன் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது.

எனவே, தகவல் சாதனங்கள் மக்களின் சமூக வாழ்விலும், மனித சமுதாய வாழ்விலும் அத்தியாவசியமான அம்சங்கள் ஆகியுள்ளன.

வெகு வேகமான தொழில்துறை வளர்ச்சி செய்திப், பரிவர்த்தனையின் அளவு அதிகரிப்பு, கல்வித் தேர்ச்சி பெற்ற தொழிலாளர்கள்—திறமை வாய்ந்த எனஜினீயர்களுக்கான

தேவை, பொது மக்களின் அரசியல் நடவடிக்கைகள், உழைப்புப் பங்கிடு போன்ற முதலாளித்துவ அமைப்புக்கே உரிய சமூக, பொருளாதார, அரசியல் போக்குகள் வெகு ஜனத் தகவல் சாதனங்களின் தொடர்ந்த வளர்ச்சிக்கும் வகை செய்து கொண்டிருக்கின்றன.

ஆரம்பம் முதலே, அனைத்து தகவல் தொடர்பு சாதனங்களும் முதலாளி வர்க்கத்தின் உடமையாகத் தான் இருந்து வருகின்றன. முதலாளி வர்க்கத்தின் ஆளுகையில், செய்திகளை சேகரித்தல், அவற்றைக் கையாளுதல், தகவல் களைப் பரப்புதல் போன்ற அனைத்தும், இதர பல நோக்கங்களுடன், லாபம் ஈட்ட உதவுகிற வழிகளில் ஒன்றாகவே செயலாற்றுகின்றன.

தகவல் போக்குவரத்துத் துறைகளில் கடந்த பல ஆண்டுகளில் ஏற்பட்டிருக்கிற விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப முன்னேற்றத்தை, சமூக அரசியல் கலாசாரத் துறைகளில் நடை பெற்றுள்ள முக்கியமான உலக நிகழ்ச்சிகளின் பின்னணியில் சிந்திக்க வேண்டியது அவசியம் ஆகும்.

உலக மகா யுத்தத்திற்குப் பிந்திய ஆண்டுகளில் உலக சோஷலிச அமைப்பு நிறுவப்பட்டது. சோவியத் யூனியனின் சக்தியும் செல்வாக்கும் மேலோங்கின. காலனி ஆதிக்க அமைப்பு வீழ்ச்சியற்றது. புதிய சுதந்திரஅரசுகள் தோன்றின. ஆசிய, ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் தேசிய கலாசார மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. அனு சக்தி மனிதனின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரப்பட்டது. விணவெளி ஆராய்ச்சியில் வெற்றி கரமாக சாதனைகள் தொடர்ந்து புரியப்படுகின்றன. மின்ன னுவியல் துறை வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. பெரும் இன்னல் களுக்கிடையிலும், பலவேறு நாடுகளுக்கு இடையேயுள்ள வர்த்தக, பொருளாதார, விஞ்ஞான, கலாசார உறவுகள் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன.

அதே சமயம் சர்வதேச அரங்கில் சித்தாந்த, அரசியல் போராட்டம் மிகவும் கூர்மை அடைந்துள்ளது. இந்தச்

குழந்தையில், சர்வதேசச் செய்தித் தொடர்புகளிலும் அயல் நாட்டு அரசியல் பிரசாரத்திலும் விசேஷ கவனம் செலுத்தப் படுகிறது.

அவ்விதமான அரசியல் பிரசாரத்துக்காகவே விசேஷ நிறுவனங்களும், ஆற்றல் மிக்க தொழில் நுட்ப சாதனங்களும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு நாடும் பிற நாடுகளுக்கென்றே தனி ரேடியோ ஓலி பரப்புகளைச் செய்கிறது.

இவ்வாறு தகவல் சாதனங்கள் சர்வதேசப்பிரசாரத்தின் மீது செல்வாக்கு செலுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

டெவிவிஷன் மிக வலிய சக்தியாக, குறைந்த காலத்தில் உலகம் எங்கும் பரவியுள்ளது. வெகுஜனத் தகவல் துறையிலேயே மிகக் குறுகிய காலத்தில், மனித வாழ்விலும் சமூக வாழ்விலும் டெவிவிஷன் அளவுக்கு வேறு எந்தக் கண்டு பிடிப்பும் செல்வாக்கு செலுத்தியதில்லை. இது வரலாற்று உண்மையாகும்.

டெவிவிஷன் பெட்டிகளை பெரும் அளவில் தயாரிக்கத் தொடங்கி முப்பது வருடங்களே ஆகின்றன. அதற்குள் இந்த அற்புத சாதனம் உலகத்தை வெற்றி கண்டு தனது சக்தியை நிலை நாட்டிக் கொண்டது. இரு நூறு கோடிக்கும் அதிகமான பேர்கள் தினசரி டி. வி. நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டு மகிழ்கிறார்கள் என்று கணக்கிடப் பட்டுள்ளது.

டெவிவிஷன் வளர்ச்சி அடையவும், தற்கால மனிதர்கள் தங்கள் நேரத்தில் கணிசமான பகுதியை டி. வி. பெட்டி முன்னர் கழிப்பது சகஜமாகி விட்டது. இது பற்றிய ஒரு கணக்கெடுப்பு ரசமானது—

ஒரு சராசரி ஆங்கிலேயன் தனது 70 வருட வாழ்வில் 12 ஆண்டுகளை டெவிவிஷன் பார்ப்பதில் கழிக்கிறார்கள்.

அமெரிக்காவில் ஒரு சராசரிக் குடும்பம் தினசரி 6.2 மணி நேரத்தை டி.வி. பெட்டி முன்னே செலவிடுகிறது.

95 சதவிகித ஐப்பானியக் குடும்பங்கள் தினசரி டி. வி. பார்க்கிள்ளன்.

பிராண்ஸில் மக்கள் தொகையில் 87. 4 சதவிகிதத்தினர் தங்கள் ஓய்வு நேரத்தில் பெரும் பகுதியை டி.வி.பார்ப்பதில் செலவிடுகிறார்கள்.

டி.வி. பெட்டிகளின் உற்பத்தியும், அதை உபயோ கிப்போர் எண்ணிக்கையும் மேலும் மேலும் அதிகரித்துக் கொண்டேயிருக்கின்றன. கலர் டி.வி. வருகையின் விளைவாக இந்த எண்ணிக்கை மேலும் அதிகரித்து வருகிறது.

டெலிவிஷனின் வளர்ச்சி, இந்த வெகுஜனத் தகவல் சாதனத்தின் சக்தியை நிறுபிக்கிறது. முதலாளித்துவ சமூகத்தில் அது பயன்படுத்தப் படுகிற விதத்தில் உள்ள முரண்பாடும் நன்கு புலனுகிக் கொண்டிருக்கிறது.

சோவியத் யூனியனிலும், இதர சோஷலிச் நாடுகளிலும் மற்றுமுள்ள வளரும் நாடுகளிலும் இச் சாதனம் அறிவு வளர்ச்சிக்கான வழிகளில் பயன்படுத்தப் படுகிறது. உள் நாட்டிலும் வெளி நாடுகளிலும் உள்ள மக்களின் வாழ்வைப் பற்றி நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளவும், பொது மக்கள் தேசிய உலக கலாசார மதிப்புகளை அறிந்து கொள்வதற்கும், அவர்களை ஆன்மிக ரீதியாக வளப்படுத்து வதற்கும் டெலிவிஷன் ஒளிபரப்பின் அளவு மேலும் அடுகரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

ஆனால், முதலாளித்துவ நாடுகளில் இதற்கு நேர மாருன நடைமுறையே காணப்படுகிறது. விளம்பரத்தின் அளவை வளர்ப்பதுதான் அங்கே முதன்மையாகக் கருதப் படுகிறது. மற்றும் வன்முறை, காமலீலைகள், பணம் பறித்தல், உளவு வேலை போன்ற கீழ்த்தரமான நிகழ்ச் சிகளை அளித்து மக்களின் சிந்திக்கும் திறனையும் ரசனைத் தரத்தையும் மழுங்கடிப்பதும் நடைபெற்று வருகிறது. இவ் வழியில் சினிமாவையும் பத்திரிகைகளையும் போலவே டெலிவிஷனும் கையாளப்படுகிறது.

விருப்பு வெறுப்பு இல்லாத எதார்த்தமான செய்திகளைப் பரப்புவதற்குப் பதிலாக, பார்ப்பவர்களின் மனங்களை திசை திருப்பி விடும்படியாக ஒருதலைப் பட்சமான பிரசாரம் நடத்தப் படுகிறது.

தனக்கெனத் தனிப்பட்ட அக்கறைகளையும் அபிவிருத்தி விதிகளையும் கொண்டிருக்கிற பெரும் வாணிபத்துக்கு தகவல் சாதனத் தொழிலும் ஓர் அம்சமேயாகும். ஆகவே இத் தொழிலில் பல்லாயிரம் கோடி டாலர்கள் முதலீடு செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. அமெரிக்காவில் உள்ள 500 பெரும் தொழில் நிறுவனங்களில், கொலம்பியா பிராட்காஸ்டிங் சிஸ்டம், தி ரேடியோ கார்ப்பரேஷன் ஆஃப் அமெரிக்கா, தி அமெரிக்கன் பிராட்காஸ்டிங் கார்ப்பரேஷன் போன்ற திரைப்பட, ரேடியோ, டெவிவிஷன் கம்பெனிகளும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அவற்றை விடப் பெண்ணம் பெரிய, வலிமை மிகுந்த ராட்சத் நிறுவனங்கள், அமெரிக்க எலக்ட்ரிக்கல் என்ஜினிங் கார்ப்பரேஷன்கள் அவைகளின் பின்னே இயங்குகின்றன. தொடர்பு சாதனங்களையும் எலக்ட்ரானிக் கருவிகளையும் உற்பத்தி செய்வதில் அவை ஏக்போக உரிமை பெற்றிருக்கின்றன. மறைமுகமான விசைகள் அடங்கிய ஒரு கட்டுமான அமைப்பின் மூலம், ரேடியோ, டெவிவிஷன் கம்பெனிகள், திரைப்படத் தொழில், செய்தி ஏதூன்சிகள், பத்திரிகைகள் ஆகியவற்றின் செயல்முறைகளை அவை கட்டுப்படுத்தி வருகின்றன.

அநேக முதலாளித்துவ நாடுகளில், தகவல் சாதனத்தின் சில பகுதிகள்—ரேடியோ, டி.வி. சினி மாவில் டாக்குமெண்டரி படங்கள் தயாரித்தல் போன்றவை—அரசாங்க கட்டுப் பாட்டின் கீழ் இயங்குகின்றன. ஆயினும் அடிப்படை நிலை மையில் மாறுதல் எதுவும் இல்லை. அரசாங்கங்கள் கூட முதலாளித்துவ நலன்களைக் கருத்தில் கொண்டே திட்டங்கள் வகுக்கின்றன; செயல்கள் புரிகின்றன. ஏனெனில், மூலதனத் தின் துணை அரசாங்கங்களுக்குத் தேவைப்படுகிறது.

மூலதனத்தின் லாபகரமான வளர்ச்சியை மட்டுமே கருத்தில் கொள்கிற முதலாளித்துவமும், முதலாளித்துவ சக்திகளின் பொருளாதாரத் துணையை நாடுகிற அரசாங்கங்களும் விஞ்ஞானதொழில் நுட்ப சாதனங்களை தங்களது லாபங்களை அதிகரிப்பதற்காகவே பயன்படுத்துகின்றன. டி.வி. காஸ்ட் வீடியோ சாதனங்கள், செய்திப் போக்கு வரத்துத் துறைத் துணைக் கோள்கள், மற்றும் மின்னணு, விண்ணியல் தகவல் தொடர்பு, மின் இரசாயனம் அத்துடன் இணைந்த தொழில் துறை ஆகிய அனைத்தும் முதலாளிகளுக்குக் கொள்ளீர லாபம் சேர்ப்பதற்காக ஏற்பட்டவையாகத்தான் இன்றைய உலகில் விளங்குகின்றன.

லாபம் ஒன்றையே வட்சியமாகக் கொண்டு செயல் புரிகிற பண்நாயகர்கள் மக்களுக்கு அளிக்கப் படுகிற தகவல் களின் தன்மைகள், அவற்றின் விருப்பு வெறுப்பற்ற தன்மை, தார்மிக அம்சம் போன்றவை குறித்து எண்ணிப் பார்ப்பது மில்லை. அவை மக்களை பாதிக்கிற விதங்கள் பற்றியும் சிந்திப்பது கிடையாது.

இத் தகவல் சாதனங்கள் பெரும் லாபம் பெற்றுத் தர உதவுகின்றன என்பதோடு அவை பெரும் சித்தாந்த ஆயுதம் ஆகவும் பயன்படக் கூடியவை; மக்களை சித்தாந்த ரீதியில் அடிமைப் படுத்தக் கூடிய வலிய கருவிகளும் ஆகும் என்பதையும் முதலாளித்துவ சக்திகள் நன்கு அறிந்து வைத்திருக்கின்றன. அதனாலேயே, வெகுஜனத் தகவல் சாதனங்களும் பிரசாரக் கருவிகளும் கூடிய வரையில் தங்கள் ஆதிக்கத்திலேயே இருக்க வேண்டும் என்று மேலைய ஆனும் வர்க்கத்தினர் ஆசைப் படுகிறார்கள்.

எனவே, முதலாளித்துவத்தின் கீழ் தகவல் துறை வளர்ச்சி அடைந்து வருவதற்கு லாப நோக்கு, சமூகத்தை அரசியல் ரீதியாகத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டினுள் வைத்திருப்பது ஆகிய இரண்டும் அடிப்படைக் காரணங்களாக அமைந்திருக்கின்றன.

இந்தப் போக்கு குறித்து சோவியத் பத்திரிகையாளரான ஸ்பார்தக் பெக்லோவ் பின்வருமாறு முடிவு கட்டுகிறார்:

“பத்திரிகைகள் மற்றும் டெவிவிஷன் தொழில்திபர்கள் முதலாளி வர்க்கத்தின் நலன்களையே முக்கியமாகக் கருத்தில் கொண்டு ஆர்வத்துடன் செயல் புரிகிறார்கள். அவர்களே முதலாளிகளாக இருப்பதுதான் இதற்குக் காரணமாகும். அவர்களுக்கு லாபம் பெற்றுத் தருகிற அவர்களுடைய வாணிபப் பொருள்கள் மக்களின் மனசை பாதிக்கக்கூடிய சாதனமாகவும் இருப்பதால், அவர்களுக்கு விரோதமாக விளங்குகிற முற்போக்கு சக்திகளுக்கு எதிராக தங்களுடைய இந்த ஆயுதத்தை உபயோகிப்பதில், முதலாளித்துவ அமைப்பைப் பாதுகாப்பதற்காக அதை ஈடுபடுத்துவதில், இதர ஏகபோக முதலாளிகளைப் போலவே அவர்களும் அக்கறை காட்டுகிறார்கள்.”

நமது காலத்தில், தியோடர் ஒயிட் என்ற அமெரிக்க ஆசிரியர் கூறுவது போல, ஆகிக்க சக்தி என்பது தகவல் துறை மீதான கட்டுப்பாடே ஆகும். யார் இந்தக் கட்டுப் பாட்டை நிர்வகிக்கிறார்கள்? முதலாளித்துவ உலகில், தனிப்பட்ட மூலதனம், அல்லது திட்டவட்டமாகச் சொல்ல தானால், பல டஜன் பெரிய ஏகபோகங்கள்தான் அனைத்துப் பத்திரிகைகளையும் சஞ்சிகைகளையும், அச்சிடும் சாதனங்களையும், அவை போன்றவற்றையும் சொந்தமாக நிர்வகிக்கின்றன. முதலாளித்துவ உலகில் உள்ள மிகப் பெரும் பான்மையான பத்திரிகையாளர்கள் இத்தகைய “‘சொல் ஏகபோக’”ங்களுக்காகத் தான் உழைக்கிறார்கள். தகவல் துறையில், தங்களுடைய முதலாளிகளின் அரசியல் கொள்கைகளையே கடைப்பிடிக்கிறார்கள்.

இந்த ஏகபோக ஆதிக்கம் முதலாளித்துவ நாடுகளி னுள்ளே மட்டுமே காணப்படுகின்றன என்று சொல்ல தற்கில்லை. உலகின் பல பகுதிகளிலும், பன்னட்டு ஏகபோகங்கள் பலப்பல திறமையாகச் செயல் புரிகின்றன. முதலாளித்துவ நாடுகளிலும், வளர்ந்து வருகிற நாடுகள்

பெரும்பாலானவற்றிலும், ரேடியோ, டெலிவிஷன், வெகு ஜனப் பத்திரிகைகள் முதலியவற்றில் வெளியிடப்படுகிற தகவல் மற்றும் கலை சம்பந்தமான விஷயங்களையும், அவற்றின் தன்மைகளையும் சித்தாந்தப் போக்கையும் இந்த ஏகபோகங்களே தீர்மானிக்கின்றன.

உலகத்தின் மிகப் பெரிய 15 பன்னாட்டு கார்ப்ப ரேஷன்கள் தகவல் தொடர்பு சாதனங்களை உற்பத்தி செய்வதில் ஏகபோக உரிமை கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றில் பத்து பெண்ணம் பெரிய நிறுவனங்கள் அமெரிக்க காவைச் சேர்ந்தவை. அதே கார்ப்பரேஷன்கள் அமெரிக்க அரசு அமைப்பான பெண்ட்டகன் மற்றும் இதர ஏகாதி பத்திய நாடுகளின் அமைச்சரவைகள் சம்பந்தமானவற்றின் முக்கியமான ஒப்பந்தங்களையும் (காண்ட்ராக்குகளை) பெற்றிருக்கின்றன. அவை பெரும் அளவில் யுத்த தளவாடங்களை உற்பத்தி செய்து யுத்தமாகிய தொழிலில் நேரடி யாகப் பங்கு பற்றுகின்றன. இராணுவ-தொழில் துறை கூட்டு இணைப்பின் பிரதிநிதிகளாக தகவல் தொடர்புத் துறையில் இந்தக் கார்ப்பரேஷன்கள் செயல் புரிகின்றன என்று சொல்லலாம். இதன் மூலம் சர்வதேச அரங்கில் மிகப் பெரிய சித்தாந்த-பிரசார இயந்திரத்தின் செயல் முறைகளை ஆளுவோருக்கும் தங்களுக்கும் சாதகமான முறைகளில் இந்த நிறுவனங்கள் இயக்குகின்றன என்றும் சொல்ல வேண்டும்.

யுனெஸ்டெட் ஸ்டேட்ஸ் இன்பர்மேஷன் ஏஜன்சி என்பது தான் உலகத்திலேயே மிகப் பெரிய அரசாங்கப் பிரசார அமைப்பு ஆகும். வாய்ஸ் ஆஃப் அமெரிக்கா எங்கிற ரேடியோ நிலையத்தையும் அதுதான் இயக்குகிறது. அந்த நிலையம் வாரம் தோறும் 800 மணி நேரத்துக்கும் அதிக மாகவே ஒலிபரப்புப் பிரசாரத்தை 39 மொழிகளில் செய்து கொண்டிருக்கிறது.

ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் தான் அமெரிக்க தகவல் ஏஜன்சி (யுனெஸ்டெட் ஸ்டேட்ஸ் இன்பர்

மேஷன் ஏஜன்சி) தனது பிரசார வேலைகளை செய்து வருகிறது. யுஎஸ்ஐ என்ற அமைப்பு தவிர, மேலும் 20 ‘பெட்ரல் ஏஜன்சி’களும் நிறுவனங்களும் அமெரிக்காவுக்காக அயல் நாடுகளில் அரசியல் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றன. மத்திய உள்வத்துறை ஸ்தாபனம் (சென்ட்ரல் இன்டெலிஜன்ஸ் ஏஜன்சி) தான் இவை அனைத்தினும் தலையாயது ஆகும். இந்த அமைப்பு அமெரிக்காவிலும் இதர வெளிநாடுகளிலும் பரவிக் கிடக்கிற வெகுஜனத் தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள் அனைத்தையும் தனது கட்டுப்பாட்டினுள் வைத்திருக்கிறது.

அமெரிக்க அமைதிப் படை (யுஎஸ் பீஸ் கோர்) என்று பிரசித்தி பெற்ற அமைப்பின் மூலமும் பிரசார வேலைகள் நடைபெறுகின்றன. இதன் பிரிவுகள் அறுபதுக்கும் அதிக மான் நாடுகளில் செயலாற்றுகின்றன.

இதே ரகமான பிரசார அமைப்புகளை பிரிட்டன், மேற்கு ஜெர்மனி, மற்றுமுள்ள ஏகாதிபத்திய நாடுகளும் நடத்துகின்றன. அமெரிக்க ஸ்தாபனங்களின் அளவுக்கு அவை பெரியனவாக இல்லை என்றாலும் முதலாளித்துவத் திற்கான பிரசாரங்களை அவையும் ஓயாது செய்து வருகின்றன.

இவ்விதமாக அமெரிக்காவுக்கு வெளியே இயங்குகிற அதிக அளவிலான பிரசர நிலையங்களும், ரேடியோ டெலிவிஷன் நிலையங்களும், அவற்றின் பிரசார சாதனங்களும், மக்களுக்கு, குறிப்பாக இளைஞர்களுக்கு, இராணுவ உணர்வை ஊட்டுவதையே அடிப்படை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கின்றன.

உலக அரங்கில், ஏகாதிபத்திய நாடுகளைச் சேர்ந்த ஆளும் வர்க்கம் இவ்வாறு சித்தாந்தப் பிரசாரத்துக்காக ஏன் ஏகப்பட்ட பணம் செலவு பண்ண வேண்டும்?

ஏகாதிபத்தியவாதிகள் கையாள்கிற யுத்த தந்திரப் படியான முக்கிய நோக்கங்களில் இந்தக் கேள்விக்கான விடை காணக்கிடக்கிறது.

முக்கியமாக இரண்டு நோக்கங்கள் உண்டு:

உலக சோஷலிசத்துக்கும், கம்யூனிஸ சித்தாந்தத்திற்கும் எதிரான பெரும் போராட்டத்தை நடத்துவது; சோஷலிச சக்திகளின் கூட்டுறவை தகர்ப்பது; அந்த நாடுகளில் உளவியல் போராட்டம் மூலமும், முதலாளித்துவ சித்தாந்த குழிபறிப்பு வேலைகள் மூலமும், உலகம் பூராவும் முதலாளித்துவ அமைப்பை மீண்டும் கொண்டு வருவதற் கான பெரும் போராட்டத்தை நடத்துவது.இது முதலாவது நோக்கம்.

ஏகாதிபத்தியவாதிகளது பிரசாரத்தின் இரண்டாவது நோக்கம்: வளரும் நாடுகளில் நடைபெறுகிற புரட்சிகர மாற்றங்களைத் தடுப்பது; ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளை ஏகாதிபத்திய ஆதிக்கத்தினுள் வைத்து, மேலைய ஏகபோக மூலதனத்தின் சரண்டலுக்கான சூழ நிலைகளை அந்நாடுகளில் தோற்றுவிப்பது.

ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் முதலாளித்துவ அமைப்புமுறை நிழித்து வளர்வதற்கும், பூர்ஷவா சித்தாந்தத்தையும் அவ்வர்க்கத்திய ஒழுக்கங்களையும் ருசிகளையும் பரப்புவதற்கும் தாங்கள் செய்கிற பிரசாரங்கள் துணைபுரிய வேண்டும் என்பதில் ஏகாதிபத்திய நாடுகள் மிகுந்த கருத்து செலுத்துகின்றன.

வளரும் நாடுகளில் மக்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டிய முக்கியப் பிரச்சினைகள் பல உள்ளன. பயன் மிகுந்த தேசியக் கொள்கையை நிறைவேற்றுவது; முன்னேற்றத்துக்கான செயல்முறைகளில் முனைந்து ஈடுபடுவது; ஸ்தல அனுபவங்களை பிரபலப்படுத்துவது; உற்பத்தி சக்திகளின் பங்கை உயர்த்தி, உழைப்பாளர்களது உற்சாகத்தையும் ஒருமைப் பாட்டையும் ஊக்குவிப்பதற்கான சூழ்நிலையை உண்டாக்கு வது; இவற்றுக்காகத் தங்கள் திறமை முழுவதையும் ஒன்று திரட்ட வேண்டியது அவசியம் ஆகிறது.

இத்தகைய ஒரு காலகட்டத்தில், மேற்கத்திய தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள், மேலெநாடுகள் தயாரித்து அனுப்புகிற சரக்குகளை வாங்கி உபயோகிப்பதை அதிகப்படுத்தவும், தன்னகங்காரம் - தற்பெருமை-தனிநபர் வாதம் இவற்றைத் தூண்டி வளர்க்கவும், பணக் கலாசாரத்தையும் ‘நலமான வாழ்வையும்’ வெளிச்சமிட்டுத் துதிபாடவும் கூடிய வகையில் பிரசார நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்கின்றன. மக்கள் மனசில் ஆழமாகப் பதிந்து தாக்கங்கள் ஏற்படுத்தும் விதத்தில், பூர்ஷாவாப் பிரசாரம் என்று தெரியாத வகையில், சாமர்த்தியமாகவும் தந்திரமாகவும் இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் தயாரித்து அளிக்கப்படுகின்றன.

மேலெநாடுகள் பரப்பி வருகிற தகவல் மற்றும் பொழுது போக்குக் கலை நிகழ்ச்சிகளில், ‘நுகர்வோர் சமூகம்’ சம்பந்த மான கருத்துக்களும் மதிப்புகளும் கலந்து கிடக்கின்றன. அவை அனைத்தும் வளர்ந்து வரும் நாடுகளின் அடிப்படை நோக்கங்களுக்கும் அக்கறைகளுக்கும் முரணுனவையாகும். இத்தகைய தகவல் கருத்துக்கள் மக்களின் மரபு ரீதியான வாழ்க்கை முறைகளுக்கும் கலாசார அடையாளங்களுக்கும் எதிரிடையானவை. அது மட்டுமல்ல. மக்களின் எதிர் பார்ப்புகளுக்கும் நடைமுறை சாத்தியங்களுக்குமிடையே முரண்பாடுகளையும் அவை தோற்றுவிக்கின்றன. சாதாரண மக்களுக்கும் மேற்குடி மக்களுக்குமிடையே நிலவும் விரோதப் போக்கை அதிகப்படுத்தவும் செய்கிறது. பெரும் பாலானவர்களிடையே விரச்தியும் தோல்வி மனோபாவழும் வாழ்க்கையில் நம்பிக்கை இன்மையும் தோன்றி வளரக் கூடிய சூழ்நிலைகளே உருவாகின்றன.

தகவல் துறைக்கும் வளர்ச்சிக்குமிடையே பரஸ்பரத் தொடர்பு உண்டு. தற்காலத்தில் தகவல் சாதனங்கள் ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சி மட்டத்தை—பொருளாதாரம், சமூகம், கல்வி, கலாசாரம் முதலியவற்றில் நிகழும் வளர்ச்சிகளை— குறிக்கக் கூடிய முக்கிய அளவுகோல்களில் ஒன்றாக விளங்குகின்றன.

தேசிய வெகுஜனத் தகவல் துறை அறிவைப் பரப்பும் ஆற்றல் பெற்றது. மக்களின் ஆக்கபூர்வமான செயல்களை ஊக்குவிக்கக் கூடியது. உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுக் கொள்கைகளின் சமுதாய முன் முயற்சிகளின் திறனை அதிகப்படுத்துவதற்கு அது பெரிதும் உதவக் கூடியது.

சர்வதேசச் சூழ்நிலை சகஜம் அடைய வேண்டுமானால், சமாதானத்துக்கும் படைக் குறைப்புக்குமான பணி தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டும். அத்துடன் மக்களுக்கு எதிரான எல்லாவகைப் பாகுபாடுகளை அகற்றுவதும் நியாய மான அடிப்படையில் சர்வதேசப் பொருளாதார உறவுகளை மாற்றி அமைப்பதும் அவசியம் ஆகும். அதற்காக தகவல் துறையில் ஒரு புதிய சர்வதேச நியதியை உண்டாக்க வேண்டியதும் முக்கியமானது.

தற்போது இருக்கிற சர்வதேசத் தகவல் முறை, கோட்பாட்டு ரீதியாக திருப்திகரமானதாக இல்லை. சர்வதேச உறவுகள் ஜனநாயக ரீதியில் வளர்ச்சி அடைவதற்கு பாதகமாக அது இருக்கிறது.

எல்லா நாடுகள், மக்களை நலன்களுக்காகவும், எல்லாத் துறைகளிலும் சர்வதேசத் தகவல் பரிவர்த்தனையை, உலகளாவிய ரீதியில் நடத்துவதை சாத்தியமாக்கக் கூடிய வெகுஜனத் தகவல் போக்குவரத்து சாதன அமைப்பு உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்று பெருவாரியான நாடுகள் கோருகின்றன. கூட்டுசேரா நாடுகளும், யுனெஸ்கோ மற்றும் ஐக்கிய நாடுகள் சபை ஸ்தாபனங்களும் இதற்காக தீவிரமாகப் பாடுபடுகின்றன. இம் முயற்சியில் பலவித சிரமங்களும் எதிர்ப்புகளும் குறுக்கிட்ட போதிலும் இப் போராட்டம் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது; வேகம் பெற்றும் வருகிறது.

எல்லா மக்களின் நலன்களை முன்னிட்டும், உலகுதழுவிய ரீதியில் உருவாகி வரும் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண வேண்டியது அவசியம். தகவல் போக்குவரத்துக்கான துணைக் கோள்கள் தோன்றியிருப்பதும், செய்திப் போக்குவரத்தின்

சகல துறைகளிலும் துரித முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு வருவதும் மற்றுமுள்ள தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும் ஒரு புதிய சர்வதேசிய வெகுஜனத் தகவல் அமைப்பை உருவாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றன.

ஒரு ‘புதிய சர்வதேசிய வெகுஜனத் தகவல் அமைப்பு’ என்ற கருத்து விளக்கிக் கூறப்பட வேண்டியது ஆகும். சர்வதேசியத் தகவல் துறையில் தற்போதுள்ள அமைப்பை அகற்றி விட்டு புதிதாக ஒன்றைப் புகுத்துவது என்பது அல்ல இதன் முக்கிய அடிப்படை. உலகம் முழுவதையும் அணைத்துக் கொள்ளக்கூடிய வெகுஜனத் தகவல் அமைப்பு ஒன்று நிறுவப்பட வேண்டும்; அணைத்துத் துறைகளிலும், அணைத்து நாடுகளினதும் அணைத்து மக்களினதும் நலன் களையும் கருத்தில் கொண்டு சர்வதேசத் தகவல் பரிமாற ரங்களை அனுபவசாத்தியமாகக் கூடிய விதத்தில் அந்த அமைப்பு இயங்க வேண்டும். இதையே பெரும்பான்மையான நாடுகள் உரிமையோடு கேட்கின்றன.

ஏற்கனவே கூறப்பட்டிருப்பது போல், இத்துறையில் வளர்ந்து வரும் நாடுகளின் நடவடிக்கைகள் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அதேசமயம், இச்செயல்முறைகளுக்கு எதிராக ஏகாதிபத்திய சுக்திகள் அனுஷ்டிக்கிற விரோதப் போக்கும் அதிகரித்து வருகிறது.

சர்வதேச வாழ்வின் இந்த முக்கியமான துறையில் நடைபெறுகிற போராட்டம் தொடர்ந்து பெரிய அளவில், மிகுந்த வலிமையுடன் நடைபெறும் என்பது இதிலிருந்து புலனுகிறது. வளர்ந்து வரும் நாடுகள், அவற்றின் நட்பு நாடுகள் மற்றும் துணை நாடுகள்—சோஷலிச சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த நாடுகள்—ஆசியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த நடவடிக்கைகள்தான் இதில் வெற்றியைக் கொண்டு சேர்க்க முடியும்.

